

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

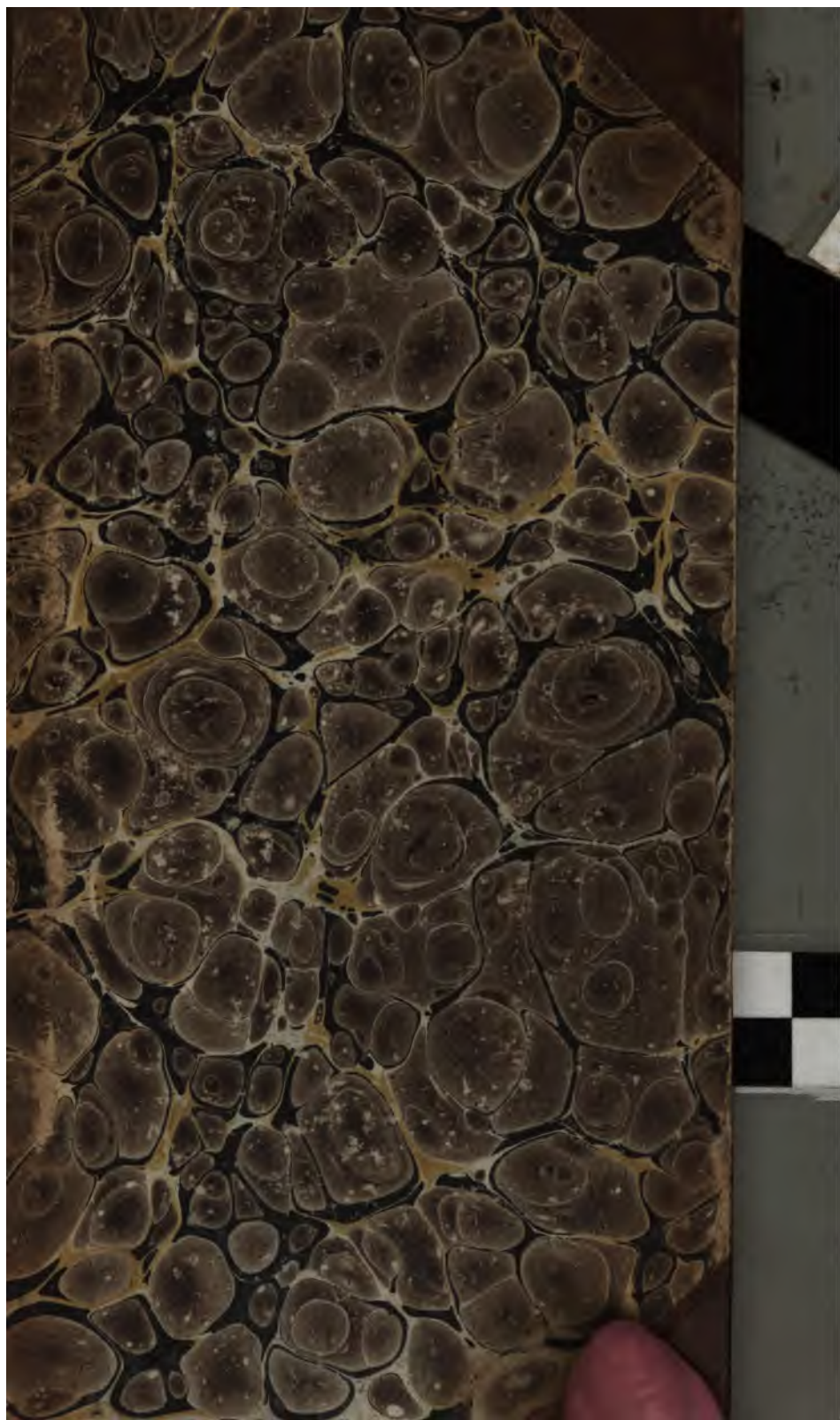
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

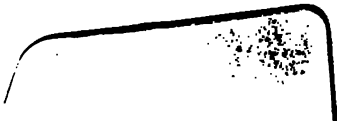

600006092N

30.

470.

LA. 1890
KEY

13
TO THE

GREEK EXERCISES.

By GEORGE DUNBAR, A.M. F.R.S.E.

PROFESSOR OF GREEK IN THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.

**STIRLING & KENNEY, EDINBURGH;
WHITTAKER, TREACHER & ARNOT,
LONDON.**

MDCCCXXX.

470.

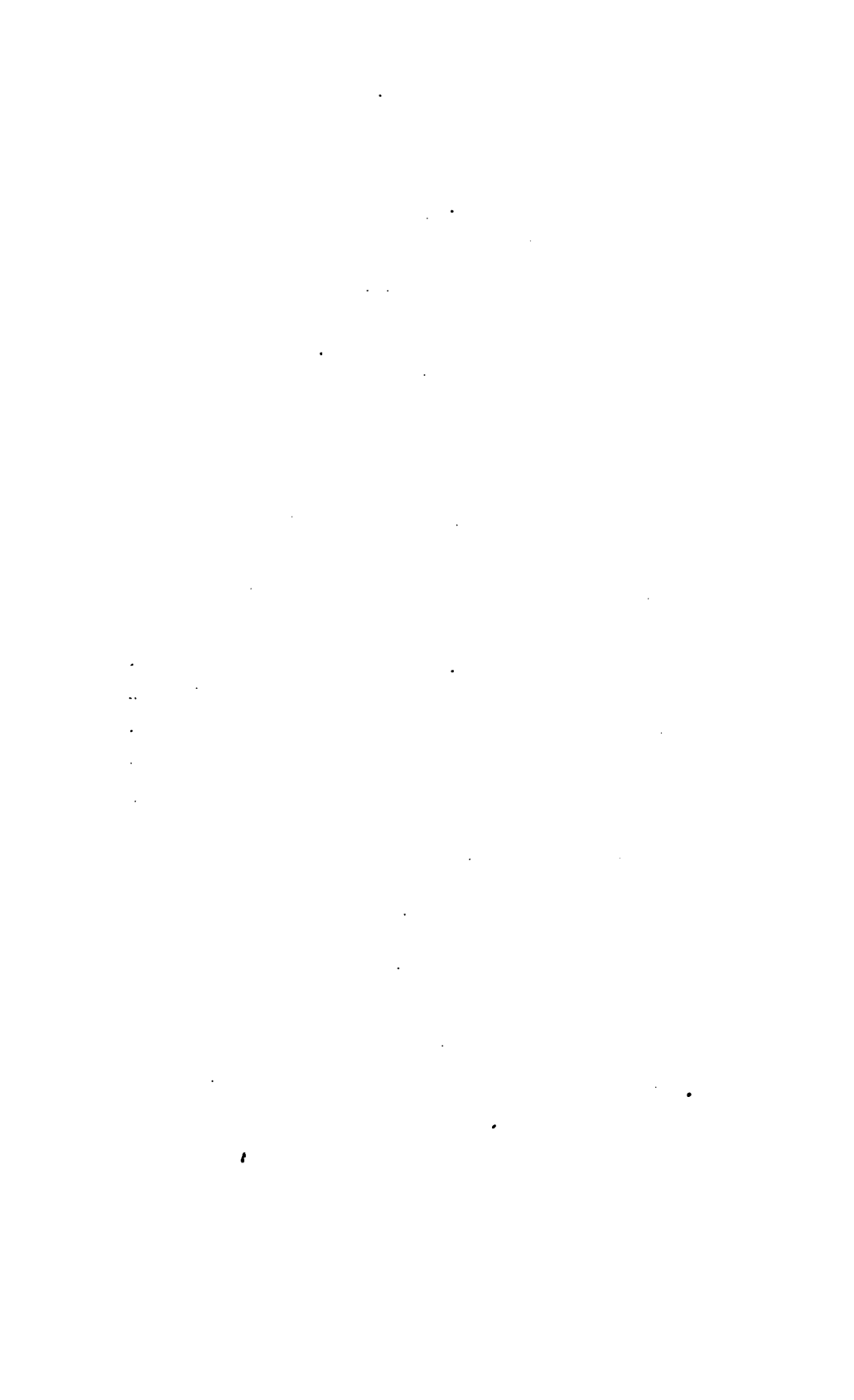

Edinburgh :—**DUNCAN STEVENSON,**
Printer to the University.

PREFACE.

THE following Key is adapted to the Introductory Exercises on the Greek Language, lately published, as well as to the larger work. Some sentences that were formerly omitted have been supplied, and several errors corrected. It was thought proper to give only a few of the more difficult examples under the adjectives, &c., and verbs, as every Teacher may be supposed to be thoroughly acquainted with their inflection and conjugation. For the sake of such as have not made the Prosody of the Language a particular study, the quantity of each syllable, and the different feet in all the kinds of verse that occur in the Exercises, are marked. The examples to be added in the next edition of the larger work will be given as an Appendix to the present Key.

COLLEGE OF EDINBURGH, }
1st October 1829. }

KEY

TO THE

GREEK EXERCISES.

ADJECTIVES AND SUBSTANTIVES.

Page 3. τὸν τε μεγασθενὴ τριαίνης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἀγρίον μοχλευτήν.

PRONOUNS, &c.

— 6. τὰ σώματα γὰρ ἡμῶν οὐδὲν κακίονα ἔχετε, ψυχᾶς τε οὐδὲν χειρόνας ὑμῶν προσηκεὶ ἡμῶν ἔχειν.
ὁ πᾶν τὸ τῶν ἡττοῶν τοῖς ἀρείοσι δώρεται.

I. VERBS OF THE FIRST CONJUGATION.

ACTIVE VOICE.

Pres. Ind. ἡ νομιζεις κακονοῦν τὴν μητέρα σοι εἶναι;

1 Fut. Ind. εἰ δὲ ταῦτα μὴ φανεῖτε μοι τοῦς δρώντας.

— Part. ἄξοντα πέμψω δευρο Τειρεσίαν.

1 Aor. Sub. ἔαν οὖν ἔμε φίλην ποιήσης, ἐπι τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάσ-
την ἔδον ἄξω σε.

- 2 Aor. Inf. ἄλλα κτανεῖν σω παῖδε τολμήσεις, γύναι ;
 Perf. Sub. εἰαν δεδωκότες ὥσι εὐθύνας.
 — Opt. ἐγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.
 — Part. τυγχάνει γεγραφώς.
 Plup. Ind. ὅτ' οὐπω πεπραγώς ἑαυτον ἦν.

MIDDLE VOICE.

- Pres. Opt. ἀθροοὶ γὰρ ὄντες καὶ ταχιστα καὶ ἀσφαλεστάτα αὖ
 πορευοίμεθα.
 — Part. χαίρω γε διαλεγόμενος τοῖς σφοδρὰ πρεσβύταις.
 Imp. Ind. ἀλλ' εἰς τινα καιρον ἀνεβαλλου καλλιῶ.
 1 Fut. Ind. κακῶν γὰρ οὐκ ἀπειρος οὔσα ἀκούσομαι.
 Paulo post. ἀλλὰ δός μοι ἐς αἰ μεμνησομενῶ τὴν χάριν.
 1 Fut. Opt. οὗτος οὐκ ἐνένοει ὅτι πείσοιτο.
 — Part. ἐγω πρὸς σε ἦα ἐπισκεψόμενος πῶς ἔχεις.
 1 Aor. Imp. ἀσπασασθε καὶ προσειπατε πατέρα μεθ' ἡμῶν.
 Part. ταῦτα καὶ γραφάντα καὶ σημηνάμενον.
 Perf. Ind. ἐξ οὗ δ' οἱ ἐρωτῶντες ὑμᾶς οὗτοι πεφηνᾶσι ῥήτορες.
 — Inf. διὰ τὸ ἐκλειοπέναι.

PASSIVE VOICE.

- Pres. Subj. ἰν' ἀμφοτέροι κρινονται ὅποτερος αὐτοῖν εὐδαίμονέστερος.
 — Opt. εἰ οἱ πολὺται μετ' ἀλληλων στρατεύονται μάλλον ἢ συν-
 τίσσονται οἱ Λυδοί.
 1 Fut. Ind. εἰ πεισθήσομαι ἐλθεῖν θεασόμενος.
 — Part. τὴν Φιλίππου δυναμιν δείζαι διαλυθησομένην.
 2 Fut. Ind. Πήλεις τε γὰρ ἀξία, πάρος τ' Ἀχιλλεύς ἔργα θρῶν
 φανήσεται.
 1 Aor. Opt. ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη τὴν τάξιν λιπεῖν.
 — Part. μαθὼν καὶ ἐθισθεὶς μὴ φοβεῖσθαι τοὺς βαρβάρους.
 εὖρεν οὐδὲν ἐλλειφθέν.

- 2 Aor. Ind. παρεκόπη.
 δουρος ἀκωκη ἐν γαίῃ ἐπάγη.
 — Inf. νεκυν μηποτε ταφῆναι.
 τῷ γε μὴ διαφθερῆναι.
 — Part. τῶν μακρῶν ἀπαλλαγείς νοθετημάτων.
 Perf. Sub. εἰάν τις ἀνευ τῶν βελτιστῶν κέκτηται.
 ἃ βουλόμεθα διωκημένοι ὦμεν.
 — Imper. ταῦτα εἰρήσθω.
 — Part. καθήστο δε ἐστεφανωμένος ἐπὶ τινος προσκεφαλαίου τε
 καὶ διφρου τεθυκῶς γὰρ ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ.
 Plup. Ind. ἐξῆπάτηντο δε οἱ ταλαιπῶροι φωκεῖς καὶ ἀνήχητο αἱ
 πόλεις αὐτῶν.

Contracted Verbs in αω.

ACTIVE VOICE.

- Pres. Opt. φίλους ἂν ἐγὼ θηρώην.
 οὐκ ἂν ἐφέν.

MIDDLE AND PASSIVE VOICE.

- Pres. Subj. εἰαν παρὰ πάντων εὐνοίαν κτᾶσθε.
 — Opt. μηδ' ἀποροῖς θείοις σημείοις ὅτι χρεώο.
 — Imp. χρεῶ τοῖς εἰρημένοις ἢ ζητεῖ βελτίω.

Contracted Verbs in *έω*.*ACTIVE VOICE.*

Pres. Ind. ὁ δὲ βέλτιστος Διογενὴς παροικεῖ Σαρδαναπάλῳ τῷ
 Ἀσσυρίῳ, καὶ Μίδῳ τῷ Φρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν
 πολυτελῶν.

δοκῶ γὰρ μοι ἀδύνατος εἶναι.

— Sub. οἱ ἂν ξυνειδῶσι ἑαυτοῖς εὐήσκηλότες.

— Part. ἀλλ' ἐφρευγέθης ἥσσον φρονῶν.

MIDDLE AND PASSIVE VOICE.

Pres. Ind. ὥσπερ τὰ ἔργματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται.

— Opt. συνεστρατεύοντο ὅποι ἡγοῖτο.

— Part. ἡγούμενοι λύσειν τὰς τοιαύτας προφάσεις.

Contracted Verbs in *οω*.*ACTIVE VOICE.*

Pres. Ind. ὁ βασιλεὺς ἀξιοῖ σε ἀποπλεῖν.

— Opt. προσκαλῶν τοὺς φίλους ἐσπουδαιολογεῖτο ὡς δηλοῖ οὗς
 τιμᾷ.

ὁ σιδηρὸς ἂν ἰσῶι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς ἐν τῷ πο-
 λέμῳ.

Imperf. Ind. ἀρχὴν αὐτῷ ἐνεδίδου πολέμου.

MIDDLE AND PASSIVE VOICE.

- Pres. Ind. ὦν τὴν δοξάν ζηλοῖ, μιμοῦ τὰς πράξεις.
 — Opt. ἀλλὰ συ μεντοὶ μεγάλα γ' ἂν ζημιώῃς.
 — Inf. αὐτὸν ἄξιον στεφανοῦσθαι.
 εἰ δὲ τι ἄρα τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος μειοῦσθαι ἐδόκουν.

II. VERBS OF THE SECOND CONJUGATION.

ACTIVE VOICE.

- Pres. Ind. τίθησι νομον, καὶ μαλα καλῶς ἔχοντα.
 — Opt. ἵνα μητις φθαίῃ ἐπευξάμενος.
 — Imp. δαίνυτε δαῖτα γερούσι.
 — Inf. ἀποδεικνυναι ἔφη ἐτοιμος εἶναι τοῦ παιδίου τὸν νεκρὸν.
 — Part. τελεσφορον διδοῦσα χρησμον.
 2 Aor. Ind. τέλος ἀναστὰς τις τῶν δημαγωγῶν ἀνεγνώ ψηφισμα
 τοιούτου.
 ἂν μὲν οὖν ὥσι ἀληθεῖς, τὰ δεοντα ἔγνωτε.
 — Sub. ἦν μέ συ ἀφῆς.
 — Opt. κυριος τῆς Θεακῆς κατασταίῃ.
 — Imper. ἐμέ μὲν φαῦλον ἡγείσθε, τοῦτον δ' ἄφετε.
 — Inf. λογον δοῦναι τῶν πεπραγμένων.
 — Part. τιαραν τ' ἐπιθείς καὶ δορυφοροῦς παραδοῦς.
 νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὁρῆς καὶ δικαίως ὁδον.

MIDDLE AND PASSIVE VOICE.

- Pres. Ind. τῆς κακιστῆς δαιμονῶν ἐφίεσαι φιλοτιμίας.
 ὁ γραφῶν ἐπιδεικνύται τοῖς ἀκούουσιν,
 ἔται εἰ τι δύναιτο βοηθῆσαι.

Pres. Imper. μὴ τρέμ, παῖ, ὁπό' ἐπείδη φως Σελήνης καλῶ.

— Inf. ζυγισθαι ἀναγε.

— Part. ἐξερμενής τραπτεν ὡς παλαι ἐπεθίμην.

Imperf. Ind. ὡ στυγὴ ἰφίετα, ὡ κλυδων ἀφροτατα.

ἴσαι μεῖ ἂν ἀπετίμωλαντο ἤδη κακίας.

2 Aor. Ind. ἔκοντες τυρανίδος ἀφεντα.

— Subj. φοβώμενοι μὴ ἐπιδοκίμεθα αὐτῷ.

— Opt. εἰ μὴ πλεονος ἀποδοῖτο.

οὐδ' ἂν αὐτῷ μεταγνοῖθε.

— Inf. διαβέσθαι τὰ ἑαυτοῦ.

— Part. ἀπαντες οἱ σπύλται παρακαταβήμενι τῇ σπύλ ὕμῶν.
καὶ τὸ προσώπειον ἀποθεμένος.

SYNTAX

OF THE

GREEK LANGUAGE.

I. CONCORD OF SUBSTANTIVES.

ὦ δεσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμετέρη Ζεῦ.

Καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργετήν, τὸν ἄνδρα, τὸν ἀγαθόν.

Κύρος ἐλευθερώσας Περσας, τοὺς αὐτοῦ πολιτας, τῷ αὐτοῦ φρονήματι.

Χαιρεφώντα δέ ποτε καὶ Χαιρεκράτην, ἀδελφῶ μὲν ὄντε ἀλλήλων, ἑαυτῷ δὲ γνωρίμῳ, αἰσθηόμενος διαφθερομενῶ.

Καὶ τὸ βασιλεῖον σημειῖον ὁρᾷ ἔφασαν, αἶτον τίνα χρυσοῦν ἐπὶ πελτῆς.

Νομίζω γὰρ ὑμᾶς ἔμοι εἶναι πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμαχοὺς.

Αἰνεία, Τρώων βουλήφορῳ χαλκοχιτῶνων.

Ἰππῶ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο.

Ἴθι δὴ, καλέσων τὸν προστατὴν Κλεωνα μοι.

Ἀλλ', ὦ Σωκράτες, παιδομενὸς ἡμῶν, τοῖς σοῖς τροφεύσιν, μὴτε παιδάς περὶ πλειονὸς ποιοῦ, μὴτε τὸ ζῆν, μὴτε ἄλλο μὴδὲν, πρὸ τοῦ δικαίου.

II. GOVERNMENT OF SUBSTANTIVES.

RULE I. Ἔστι δ' οὐχ ὁ λόγος τοῦ ἑτηγορος.

Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφην.

Ὅσων κακῶν αἰτία ἡ ἀγνοία τοῦ ἀνθρώπου.

Μενέλαος, ὁ κακός, ὁ προδοτὴς τοῦ 'μου πατρός.

Διοπτέρη καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν
ὄγκῳ.

Χρυσούς μὲν ἄμφι κρᾶτι κειμένος πλοκος.

Δαυμαστον ἴει νῆμα παμφαγού πυρός.

Οὐκουν δηπου τῆς πτωχείας πένιαν φαμεν εἶναι ἀδελφὴν.

Καὶ ταμῖαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες.

Εἰτ' ἐπ' Ὀλυμποῦ κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλητοῖσι καθήσθαι.

Ἵμεῖς γάρ, Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδικημένοι ὑπο Μνηστέρ-
χου Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ Ταυροσθένους πατρός.

RULE II. Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

Δεῖ φερεῖν τὰ τῶν θεῶν.

Χαιρεῖ σὺ καὶ κομίζεις τὸν Μενοικέως.

Ἐπι γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν ζῶντες ἐς Αἰδοῦ κατεληλύθεσαν.

Ἐξήν σοι φυγῆς τιμωρήσασθαι.

Δεῖ δὲ σε χαιρεῖν καὶ λυπεῖσθαι

Θητος γὰρ ἔφυς· κἂν μὴ σὺ θελῇς } Anapæst. Dim. Acat.

τὰ θεῶν οὕτω νενομίσται. Paræmiac.

RULE III. Ὡς μέλος ἐγὼ κακῶν.

Οὐτ' ἀρ' ἐγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατομῆς.

Καὶ πολλακὶς μὲν δὴ σε καὶ προτερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμόνισαι
τοῦ τροποῦ.

Οἶαξ, τὸ Τροίης μῦθος ἀναφέρων πατρι.

OBSERV. 2. Ἦσαν τῶν σταυρῶν.

Οὐδ' ἂν τοῦδε πλεῖν ὕδατος συγέδοις ;

Νοσοῦσι μὲν ἰσως ἀνθρώποις χεῖρσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμακῶν, ἀν-
δρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιθεδεγμενός.

Κὰν γαμῇ ποτ' αὐτός, ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων.

᾽Ωστε μετέχγειν ἔξεστιν εἰ γὰρ τῶν φίλων.

Κοῦκ ἐσσι θνητῶν, ὅστις ἔξεπίσταται

τῇ αὐρίῳ μελλουσάν εἰ βιωσεται.

RULE IV. Τῷ Λαζδακίῳ παιδί.

Και βεβαιώσας τῷ δικασταίς τὴν δόξαν.

Τί γὰρ πατήρ μοι πρεσβύς ἐν δομοῖσι δρᾷ ;

᾽Ωστὲ τῷ Διομήδει φησι τὴν Ἀθηνᾶν Ὀμηρος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
ἀφελεῖν τὴν ἀχλὺν.

Ἀλλ', ἔφη γὰρ ὁ κατήγορος, Σακράτει ὁμιλητὰ γενόμενῳ Κριτίας τε
καὶ Ἀλκιβιάδῃ, πλείστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποίησάτην.

RULE V. Καὶ τριτηρῆς τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀλίσκεται.

Ὁργὴ φιλοῦντων ἐλγῶν ἰσχύει χρόνον.

Κατασχῶν δὲ τρεῖς ἢ τετταρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα.

Εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβαλοίμεν ἐκ λόχου ;

Οἱ μὲν γὰρ οὖν τεττηγες ἵνα μὴ ἢ δυο

ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν Ἀθηναῖοι ὃ αἶ

ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πανταί τὸν βίον.

OBSERV. Ἡερίῃ δ' ἀνέζη μεγαν οὐρανόν.

Οἶδε πατημερῖοι μολπῇ θεὸν ἱλασκοντα.

Ποσταιος αἶν σὺν τῷ στρατευματι ἔκισα ἀφρικόμην ;

᾽Ωστὲ ἢ διεφθίροντο οἱ πλείστοι ἱναταιοι, καὶ ἰσδομαιοι ὑπὸ τοῦ ἐν-
τὸς καύματος.

Τί δῆτα φήσω, χρόνιος οὐς ἐκ δαμάτων;

Μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πρᾶσσειν.

RULE VI. Τῆς τυχῆς· τὸ ἔμμε νῦν κληθέντα δευρο τυχεῖ.

Αἱ τὸν Ἀδωνιν.

Ὡς ἄξ' Ἀπολλων, τοῦ νεφους.

Ὡς γῆ, τοῦ φθεγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνόν, καὶ τερατωδές.

III. CONCORD OF ADJECTIVES.

RULE I. Γινώσκων τῷ ἀνδρὶ ἀξιοπιστῷ ὄντι.

Εἰ δὲ νῦν ἀληθῶς ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχετον, ἰλεῖν εἴητον.

Τὸν μὲν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ, καὶ ἀπραγμόνα καὶ ἀκωνδυνόν
ὄντα.

Ἡδὲ πλήρες τὸ πορθεῖον καὶ οἰμωγῆς ἀναπλεῶν.

Καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῦ δυοῖν τειχοῦ, τὸν ὑστερον ληφθέντον, κατεῖα-
λον.

Ἀκολαστον ἔσχε γλωσσαι, αἰσχίστην νοσον.

Καὶ τὰς μὲν ἐν Φωκευσι πόλεις παραδοξῶς ἀναστατους ἐποίησε.

Καὶ τοὺς ὑπερέτας δὲ τῶν Σεων εὐρησεις ἀφανεῖς ὄντας.

Πῶς γὰρ ἂν ἡ ἀχαριστοί, ἡ ἀμελείς, ἡ πλεονεκταί, ἡ ἀπίστοι, ἡ
ἀκρατεῖς ἄνθρωποι δύναιντο φίλοι γενεσθαι;

Σμικρὸν τὸ χεῖμα τοῦ βίου· τοῦτοι δὲ χεῖ-
ρῶς ἔβαστα, καὶ μὴ σὺν πόνοις, διεκπερᾶν.

Καὶ, ὦ Διὶ, πιδὸν ἀμφιαλόν,

καὶ μ' εὐπλοῖαν πεμψὼν ἀμεμπτῶς

ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει,

γνωμὴν τε φίλων, καὶ πανδαμάτωρ

δαίμων, ὃς ταυτ' ἐπέκρανεν.

OBSERV. 3. Αυτος ἴσται καταγελαστος.

Πῶς γὰρ ἂν τολμῶμεν ἔξαιρει εἶναι τὸ καλον μὴ καλον εἶναι ;

Ἀπαρνος οὐδενος καθίσταται.

Φαίην αὐτήν ὑπὸ Βορέου ἀνάρπαστον γεγονεῖναι.

Ἀρησις οὐκ ἐνεστὶν ὧν ἀνιστορεῖς.

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

RULE II. Ὡς χαλεπον εἰσι οἱ φίλοι.

Σοφία γὰρ μονή τῶν κτημάτων ἀθανάτων.

Δεῖλον δ' ὁ πλουτος, καὶ φιλοψυχον κακον.

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

Χρηματα πορίζειν εὐπορωτάτων γυνή.

Δεινον οἱ πολλοι, κακουργοὺς ὅταν ἐχῶσι προστατας.

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

Εὖ πρᾶσσε τὰ φίλων δ' οὐδεν, ἦν τις δυστύχη.

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

OBSERV. 1. Τούτου τὴν αἰτίαν οὗτος ἴστι δικαίος ἐχει.

Δηλὸς ἴστι παρανομήσας.

Ἡμῖς γὰρ που δικαιο ἔσμεν, σῶσαντες σε, κινδυνεύει τούτον τὸν κινδυνον.

Καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνυμενος τοῖς εἰδοσιν.

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

Ἀργαλέος γὰρ τ' ἴστι θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

RULE III. Ὡς τεκνα, ἰκτηριοις κλαδοῖσιν ἐξεστεμμενοι.

Φεῖ, ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχῇ, οἴχη δὴ ἀπολιπὼν ἡμᾶς.

Ἀνεψὶα καὶ βρεφὸς μὲν ἐσορῶ φεροντα τοῖον.

Ἵποδεξαι τοῖ ἀδελφου τὰ τεκνα δυο, τοὺς καλλιστους τῶν θειων.

Ἐκτορ, τεκνον ἔμον, ταδε τ' αἰδεο, καὶ μ' ἐλεησον

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

Αὐτήν, εἴποτε τοι λαθικηδεα μαζὸν ἔπεσχον

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

Τῶν μνησαι, φίλε τεκνον. —

- - - | - - - | - - - | - - - | - - - | - - -

RULE IV. Τὰ καλα τῶν ζῶων.

Τοῖς πολλοῖς ἀνθρώπων.

Τῶν ἀνδρῶν τοῖς καλοῖς·καγαθοῖς.

Εἰ δὲ σε παιδεύειν παραλαβόντα δυο τῶν νεων.

NOTE 2. Νική δὲ καὶ σιδήρον καὶ πῦρ καλὴ τις οὐσα.

IV. GOVERNMENT OF ADJECTIVES.

RULE I. Ἐπιστημονα τῶν στρατιωτικῶν.

Γαμου ἤδη ᾠραιακ.

Πασα ἡ οἰκουμένη μεσση γέγονε προδοτῶν.

Ὅς ἐγκρατὴς μὲν ἴσθι τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν.

Παντῶν ἔρημους.

Ἔργα πλειστοῦ ἀξία.

Ἐμπειρος γὰρ ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας.

Ἀνθρώπους ἔμπειρους λογῶν καὶ τὸ μέλλον οὐ προεραμένους τοὺς

Ἰερομνημονας πείθει.

Τοῦ καὶ τὸ πῦρ πορίσαι ἡμῖν, ἐπικουρῶν μὲν ψυχῶς, ἐπικουρῶν δὲ σπύτους.

Νῦν καλλινικοὶ τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,

γενησομένθα, κείς ὁδὸν βεβηκαμεν.

Τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπευθύνος εἰ τοῖς ἄλλοις.

Οὐδὲν ἄλλοτριον ποιῶν, οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατριδος, οὔτε τοῦ τρόπου.

Καὶ γὰρ ἀπθεις τοῦ κατακούειν τινος εἰσι.

Ἰητρος γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων.

Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,

ἐπιστάται, βροτοῖσιν ὥς ὅταν κλυδῶν

κακῶν ἐπελθῇ, παντὰ δαιμαίνειν φίλει.

RULE II. Αἰαδευτος ἀρετῆς.

Ὅς πλειστος εἰη τοῦδ' ἀποπτος ἄσπετος.

Εἶδε ποτε πόλεμος γένοιτο, μηδὲ τούτων ἀγχιμαστος εἴη.

Καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενος ἀγευστος ἐστίν.

Παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρῆναι, καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις.

Εἰ δ' αἰτίαν ἐπαγωγὴν τοῦτοψ ψεύδῃ, πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀνονητὸν με ποιῆσαι.

Ὅστις ἀπείρος τοι τῶν δε λόγων, ἡ γνῶμη μὴ καθαρεύει.

Τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαινοῦ ἑαυτῆς, ἀνηκῶς εἶναι καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θρασυατος, ἀθεῖατος.

RULE III. Ὁ νεώτερος ἀνθρώπων.

Τίς γὰρ οὐκ οἶδε Ἑλλήνων, τίς δὲ βαρβαρῶν;

Οἶδε καὶ αὐτῶν ἀπέθανον.

Καὶ ὡς πάντων ἂν εἶεν ἀρίστοι.

Ὡ μῆτερ, Περσῶν μὲν πολὺ καλλιστός ὁ ἑμὸς πατήρ.

Τῶν πονῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων παννύχιος αἰεὶ ἐφ' τὸν βουλομένον πλεονέχειν.

Οὐ μὲν γὰρ τίς καμψὴν ἀνώνυμος ἐστὶν ἀνθρώπων,

οὔτε κακός, οὔδ' ἐσθλός, ἐπὶ τὰ πρῶτα γίνεσθαι.

Θνητῶν δ' ὁλβίος εἰς τέλος οὐδείς, οὔδ' εὐδαιμόνων, οὐτω γὰρ ἐφύετο ἅλῳπος.

Ῥῆστον ἀπάντων ἐστὶ αὐτοῦ ἐξαπατησθαι, ὃ γὰρ βούλεται, τοῦθ' ἑκάστος καὶ οἶσται.

Δεινότερον πάντων ἔθος, καὶ ἀσυμφορώτατον ἥμισυ, εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων.

Φεῦ οὐκ ἐστὶ θνητῶν, ὅστις ἐστὶν ἐλεύθερος.

Ἡ χρημάτων γὰρ δούλος ἐστίν, ἢ τύχης,

ἢ πλῆθος αὐτὸν πολέος, ἢ νομῶν γραφαί,

εἰργασίᾳ χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τροποῖς.

OBSERV. 2. Οἶδε πολέμοι, ὡς εἶδον παρὰ δοξάν ἐπιοντας, οὐδὲς αὐτῶν ἡσυχίαν ἔχειν ἡδυνάτο, ἀλλ' οἱ μὲν ἔθεον εἰς τὰς τάξεις,

οἱ δὲ παρεταττοντο, οἱ δὲ ἴππους ἐχαλίνουν, οἱ δὲ θωρακάς ἐπε-
δύοντο.

RULE IV. Κρείσσον οὐδὲν ἀναγκῆς εὖρον.

Οἶμι συ καλλίον ἂν Γοργίου ἀποκρινασθαι ;

Ἀναρχίας γὰρ μείζον οὐκ ἔστι κακον.

Ἔστι δ' οὐ σιγή λογου κρείσσων γενοιτ' ἂν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.

Ἐγὼ δὲ οὐδὲν νομίζω γε ἄνδρι, ἄλλως τε καὶ ἀρχοντι, καλλίον εἶ-
ναι πτῆμα, οὐδὲ λαμπρότερον, ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ γενναί-
οσότης.

Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρησता τῶν κακῶν ἔχεις

ἀνθρώπος οὐσα καρτα γ' εὖ πραΰνεις ἂν.

Ἡ οὕτως εἰ σοφός, ὥστε λελήθε σε, ὅτι μητρος τε καὶ πατρος καὶ
τῶν ἄλλων προγονων ἀπαντῶν τιμιώτερον ἔστι πατρὶς, καὶ σεμ-
νότερον, καὶ ἀγίωτερον, καὶ ἐν μείζονι μοιρα, καὶ παρὰ θεῶν καὶ
παρὰ ἑνθρώπων, τοῖς νῦν ἔχουσι ;

Ἐγὼ μὲν οὐδὲν Ἑρακλεους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

Ὡ παῖ, γενεῖο πατρὸς εὐτυχεστέρος,

ταδ' ἄλλ' ὁμοιος καὶ γενεῖ ἂν οὐ κακός.

Ὡς οὐδὲν γλυκίον ἤς πατρίδος οὐδὲ τοκῶν

γίνεται, εἴπερ καὶ τις ἀποπροθὶ πιονα οἶκον

γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναιε, ἀπακτευθε τοκῶν.

Ταῦτα δ' εἰπων, διδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακ-
ρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λογῶν, οὓς εἰδὼς λέ-
γειν, καὶ τοῦ βίου ὃν βεβίωκε, μέστον δ' ἐλπιδῶν οὐκ ἐσομένων,
καὶ στρατοπεδῶν οὐδέποτε συλλεγησάμενων.

OBSERV. I. "Ἵστέρα τὰλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν.

Διρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἂντι τοῦ αἰσχροῦ βίου.

Αλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο οὐκ ἐστὶ ἀξίον κρίνειν ὥς ὃν καλόν, πρὸς ἥκτον
τε καὶ παρθένον.

OBSERV. 3. Ὅφρα γινῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπησθα καὶ ἄλλω
ὥς κακοεργεσίας εὐεργεσίῃ μεγ' ἀμείνων.
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχομεθ' εἶναι.

OBSERV. 4. Ἐγὼ ἐξ ἀκασαν ἢ καλλιστῇ ἔδοξα.
Ἐστὶ δέ γε Λακεδαιμονιοίς, ὥς σὺ φης, ὠφελιμώτερον τὴν ὑπὸ σοῦ
παιδεύειν, ξενικὴν οὖσαν, παιδεύεσθαι, μᾶλλον ἢ τὴν ἐπιχωρίαν.
Γινόντες οὖν ἄνδρες, οἰομένῃ τι εἶναι, οὐκ ἐστὶν οὐδὲν αἰσχρὸν ἢ παρ-
χεῖν ἑαυτὸν τιμωμένον μὴ δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ δοῦσαν προγονῶν.

OBSERV. 5. Καὶ τοι τίς ἂν αἰσχυρὸν εἴη ταύτης δοξα, ἢ δοκεῖν
χρημᾶτα περὶ πλείονος ποιῆσθαι ἢ φίλους.
Οὐκ ἐστὶ τοῦδε παισὶ καλλίον γeras
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ καγαθοῦ πεφυκέναι.

RULE V. Τόσουτον γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος.

Ὅδ' εἰς τόσουτον μωρίας ἀφίκετο.
Οὐ μωρὸς ἡμῶν ὁ γαμβρός εἰς τοδ' ἡμερας.
Ἐγὼ γὰρ οὐποτ' εἰς τοδ' εἴμι συμφορας.
Ἐλθὼν δὲ γὰρ τὴνδ', ἐξουφρόζουσι ξένοι,
καὶ τὸνδ' ἐσώζον οἶκον εἰς τοδ' ἡμερας,
ἀλλ' ὡ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου.
τούτων δ' ὅπως ἡδίστα διαπερασεύει,
ἐξ ἡμερας εἰς νυκτὰ μὴ λυπούμενοι.
ὥς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπιστάται.

σῶζειν τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάζει, πάντα.

Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθὸν καὶ καλὸν οὐδὲν ἀνευ ποιοῦ καὶ ἐπιμελείας
θεοῦ δοῦναι ἀνθρώποις.

RULE VI. Ἴσαι δε ψευδοσι ἔψεις.

Καὶ σὺ καλὸν ἴσαι καὶ τῇ πολὺ ἀγαθόν.

Τυραννὸς ἀπὸς ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμῳ ἐνάστιος.

Ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκοσιν.

Ἀλλ' ἴσ' ἐπείνῃ πάντα λείπα, πάντα δὲ τολμήτα.

Γῆν τοιοῦτο συγγεγῆς, γένου φίλος.

Ὁ σπείσας ἐμμετρίως ἡμῶν ποιήσας.

Ὁμῆφρος ὦν τῶς τούτων στεναγμοῖς.

Ἐπείσας δὲ, ἔφη, οἱ ἐγγυτέρου μὲν τῷ ἀνθρώπῳ δαίμονι οὐδὲν
ἴσιν ὕπνου.

Τὰ μὲν αὖν μάλλον εἴ οὐδὲς ἐφορᾷ.

Τα δὲ νυν ἴσται, ὀκτρα μὲν ἡμιν,

Ἀισχρὰ δ' ἐκείνοις.

Εγὼ δε τούτοις ἀντίαν γνομένην ἔχω,

πλείω τὰ χρεῖστα τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς.

εἰ μὴ γὰρ ἦν τοῦδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φασί.

Οἱ τὰς πόλεις, ἔχουσι καὶ ξυμμάχους,

τοῖς ἀνθαμύλλοις εἰσὶ πολέμιοι.

Ὅταν γὰρ ἦδυσ τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,

πυθῇ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μεγάλ.

OBSERV. I. Ἰσθός γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χρόνον θεῶν.

Ἀλλ' οὐ πατριδός, ὡς σὺ, πολέμιος.

Ἀλλὰ σὺ μὲν, ὦ Κῦρς, καὶ ταῦτα ὁμοῖος εἰ οἴσῃ καὶ ἄλλα,
πρὸς τε καὶ συγγενῶν τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτημάτων.

Καὶ μὴν, πολὺ τῶν, ἄλλων, χυτρωι, τάνουτια
αὐται ποιοῦσι.

RULE VII. Ὅσῳ μαιζῶν, τοσούτῳ χαλεπωτέρα.

Τεχνη δ' ἀναγκῆς ἀσθενέστερα μακρῶ.

Ὅδε ἕτερος τῶν ἡλικιῶν μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος.

Ὅσῳ δὲ πλείους ἄνθρωποι ἐν τῇ πόλει εἰσι, τοσούτῳ ἂν διαττον λήμῳ
αὐτοὺς ἡγοῦμαι ἀλλῶκα.

Ὅσῳ δε κρείττων ἢ τὰ θαυμαστά ἔργα δηλοῦσα Ἑλληνων τὴ καὶ
βαρβαρων γραφή, τῆς τὰ οἰκτρα καὶ δεινα παθῆ τῶν Ἑλληνων
διαγγελουσης, τοσούτῳ φρονιμώτερος Ἡροδοτος Θουκυδίδου κα-
τὰ τὴν ἐκλόγην τῆς ὑποθεσεως.

RULE VIII. Οὐδεις ἡμῶν ἐστιν οὕτω δυσκαλος τὴν φωνῇ.

Πιερῶ τὸ μὲν σῶμα εἶναι φιλοπονος, τὴν δὲ ψυχὴν φιλοσοφος.

Οὐ γὰρ εὐεχέαις ἔμου, ζητῶν ἐν', ἀνδρα τοὺς τρεπνὺς βελτίωσα.

Ἐξαερούμεν ἄνδρι σε, οὐτε τὸ εἶδος ἐκαίνοι χεῖρον, οὐτε τὴν γνώμην,
οὐτε τὴν δυνάμιν.

Οὐκετ' ἂν μὲ εὐροις δικαστὴν δριμύν, οὐδὲ δύσκολον,

οὐδὲ τοὺς τρέπουσι γε δῆπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

Ἐαρωι δ' αὐτὸν τὸν Φιλίσττον, πρὸς ὃν ἡμῶν ὁ ἀγων, ὑπὲρ ἀρχῆς
καὶ δυναστείας, τὸν ὀφθαλμοὶ ἐκκακομμενοι, τὴν κλεῖν κατεπα-
γοτα, τὴν χεῖρα, τὸ σκελὸς πεπηρομενοι, πᾶν ὅτι βουλευθεῖ με-
ρος ἢ τευχῇ τοῦ σωματος παρελθεσθαι, τοῦτο ῥαδίως καὶ ἱταίμως
προϊόμενοι, ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν.

V. CONCORD AND GOVERNMENT OF PRONOUNS.

RULE I. Ἔστι μοιγας ἐν οὐρανῷ Ζεῦς, ἐς ἑσπερᾶ πάντα.

Πρασεὶ δὲ ταῦθ' ἃ σε μὴ βλαψει, λόγουςι δὲ πρὸ ἔργου.

Ἔσσανο κάλλιον ἰσότητι τιμαῖν, ἢ φίλους ἀπὸ φίλους, πλείους τε πό-
λεσι, ξυμμάχους τε ξυμμαχίας συνδα.

σώζειν τὸ δ' αὐτοῦ σπουδασας, διόπτατο.

Τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθὸν καὶ καλὸν οὐδὲν ἀνευ ποιοῦ καὶ ἐπιμελείας
θεοῦ διδοασιν ἀνθρώποις.

RULE VI. Ἴσαι δε ψευδεσι ἔψεις.

Καὶ σοι καλὸν ἔσται καὶ τῇ πολει ἀγαθόν.

Τυρανὸς ἀπάς ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νομοῖς ἐνάντιος.

Ζῆν αἰσχρὸν αἰσχροῖς τοῖς καλῶς πεφυκοσιν.

Ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῃ πάντα λίκται, πάντα δὲ τολμήματα.

Γένου τισθεὶς συγγενεῖς, γένου φίλος.

Ὁ πλείστους ἀμαρτανόμενος ἡμῶν ποιήσας.

Θυμὸν φησὶς ὦν τοῖς τούτων στεναγμοῖς.

Ἐπείσκειται δὲ, ἔφη, ὅτι ἐγγυτέρων μὲν τῷ ἀνθρώπινῳ θανάτῳ οὐδὲν
ἔστιν ὑπαιου.

Τὰ μὲν αὖν μάλλον εἴ οὐδεις ἐφορᾷ.

Τα δὲ νυν ἴσταν', οἴκτρα μὲν ἡμιν,

Αἰσχροὶ δ' ἐκείνοις.

Εγὼ δε τούτοις ἀντιαν γνῶμην ἔχω,

πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς.

εἰ μὴ γὰρ ἦν τοῦδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φασει.

Οἱ τὰς πόλεις, ἔχουσι καὶ ξιώματα,

τοῖς ἀνθαμύλλοις εἰσὶ πολυμυώτατοι.

Ὅταν γὰρ ἦδυσ τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,

πυθὲν τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μετὰ.

OBSERV. I. Ἰέρως γὰρ αὐτός τῶν κατὰ χρόνον θεῶν.

Ἀλλ' οὐ πατριδός, ὡς συ, πολέμας.

Ἀλλὰ συ μὲν, ὦ Κυρε, καὶ ταῦτα ὁμοίως εἰ οἴσῃ καὶ τᾶλλα,
πρὸς τι καὶ συγγνωμῶν τῶν ἀνθρώπινων ἀμαρτημάτων.

Καὶ μὴ, πολὺ τῶν, ἄλλων, χυτρῶν, τῶν αὐτῶν
αὐταὶ ποιοῦσι.

RULE VII. Ὅσα μείζων, τοσούτῃ χαλεπωτέρα.

Τεχνη δ' ἀναγκῆς ἀσθενέστερα μακρῶ.

Ὅδε ἕτερος τῶν ἡλικῶν μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος.

Ὅσα δὲ πλείους ἀνθρώποι ἐν τῇ πόλει εἰσι, τοσούτῳ ἂν θάπτον λιμὴν
αὐτοὺς ἡγοῦμαι ἀλώμεναι.

Ὅσα δὲ κρείττων ἢ τὰ θαυμαστά ἔργα δηλοῦσα Ἑλληνῶν τὰ καὶ
βαρβαρῶν γραφή, τῆς τὰ αἰκρά καὶ δεινὰ παθῆ τῶν Ἑλληνῶν
διαγγελουσης, τοσούτῃ φρονιμώτερος Ἡρόδοτος Θουκυπιδίδου κα-
τὰ τὴν ἐκλόγην τῆς ὑποθέσεως.

RULE VIII. Οὐδὲς ἡμῶν ἐστὶν οὕτω δυσκαλὸς τὴν φύσιν.

Πειρῶ τὸ μὲν σῶμα εἶναι φιλοπονος, τὴν δὲ ψυχὴν φιλοσοφος.

Οὐ γὰρ εὐχόσους ἔμου, ζήτῶν ἐν', ἀνδρα τοὺς τρόπους βαλόντα.

Ἐξαιροῦμεν ἀνδρὶ σε, οὐτε τὸ εἶδος ἐκείνου χεῖρον, οὐτε τὴν γνῶμην,
οὐτε τὴν δυνάμιν.

Οὐκετ' ἂν μ' εὐροις διπαστὴν δριμύν, οὐδὲ δύσκολον,

οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

Ἐωρον δ' αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῶν ὁ ἀγων, ὑπὲρ ἀρχῆς
καὶ δυναστείας, τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκακομένον, τὴν κλεῖν καττα-
γοῦσα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρομένοι, πᾶν ὅτι βουληθείη με-
ρος ἢ τύχη τοῦ σώματος παρελθεῖν, τοῦτο βραδίως καὶ ἰταίμως
προϊόμενον, ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δοξῆς ζῆν.

V. CONCORD AND GOVERNMENT OF PRONOUNS.

RULE I. Ἔστι μέγας ἐν αἰσάνῃ Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα.

Ἡρασε δὲ ταῦθ' ἃ σε μὴ βλαψοί, λόγισται δὲ πρὸ ἔργου.

Ἐκαστοὶ κάλλιον ἰσότητι τιμᾶν, ἢ φίλους αἰεὶ φίλοις, πόλεις τε πό-
λεσι, συμμάχους τε συμμάχους συνθεῖν.

Ἐὰν δε ἰθάδε μεγιστος ἦς, καὶ ἐν τοῖς ἀλλοις, καὶ οὐ μόνον ἐν Ἑλληνισιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῶν οὔκουσι ἡπίεργω.

Πολλὰκι γὰρ τὸν γε μητρος ἐπεύθετο, νοσφιν ἀκούων,

ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διος μεγαλοιο νοημα.

Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς

ὅστις ἐσπίσω Δακῶσιν ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

Ἀλλως τε καὶ τοῦ ἡγεμονος ἡμῶν ὄντος ταιούτου, ὃς ἐμοὶ δοκεῖ, εὖ παῶν ἡμῶς, μᾶλλον ἡδεσθαι ἢ ἑαυτον πλουτίζων.

OBSERV. 1. Ἄ ποιειν αἰσχρον, ταῦτα νόμιζε μηδε λεγειν εἶναι καλον.

Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοῦ δικαίου γε οὐκ ἀπεκρύπτετο ἣν εἶχε γνωμην.

Οὐκ οἶε τοὺς Θεοὺς, ἀ εὐγυχάνομεν εὐχομενοι καὶ ἰδίαι καὶ δημοσταί, ἔσπετε τούτων τὰ μὲν διδοναι, τὰ δ' οὐ.

OBSERV. 5. Μὴ μοι γενοίτο ἃ βούλομαι, ἀλλ' ἃ συμφέρεα.

Ὁ μὲν γὰρ μικροψυχος, ἀξιος ὧν ἀγαθων, ἑαυτον ἀποστρεφῇ ὧν ἀξιος ἐστί.

Ἀρετας διωκε· καὶ γὰρ, ὅστις ἂν βροτων

κακος πεφυκη, ζημουσιν οἱ Θεοι.

RULE II. Τί γὰρ με δεῖ ζῆν, ἢ πατρὸς μὲν ἦν ἀναξ Φρύγων ὅσωντων;

Ἀπιδάκει αὐτοῖς ἃ ὑπέσχετο.

Ὅδε ἀπὸ πολλοῦ μὲν ἀξιος φίλος ᾧ ἂν φίλος ᾖ.

Σὺν ἔργον λέγειν ταυούτω μυθους, οἷς διαλλαξῆς τεκνα.

Ὀλγοι μὲν αὐτων εἰς τὴν ἰσπεραν σιτου ἐγείσαντο, ὀλιγοὶ δὲ πῦρ ἀνεκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ δὲ οὐκ ἦλθον ταυτην τὴν νυκτα, ἀνεπαύοντο δὲ, ὅπου ἐτυγχανεν ἑκάστος, οὐ δυνάμενοι καθεῖδειν ὑπὸ λυτῆς, καὶ ποθοῦ πατριδων, γονεων, γυναικων, παιδων, οὓς οὐποτε ἐνόμιζον ἐπὶ ὀφεισθαι.

Παντοσε παπταίνων, ὡστ' αἰετος, ὃν ἔα τε φασιν

ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πέτεσθων,

ὄντε καὶ ἰψὸς ἔοντα ποδας ταχύς οὐκ ἔλαβε πτωξ.

Πότερον εἶν, ἔφη, νομίζεις ἥδιον ὄραν τοὺς ἀνθρώπους δι' αὖ τὰ κα-
λά τε κάγαθα καὶ ἀγαπητὰ ἦθι φαίνεται, ἢ δι' αὖ τὰ αἰσχρα
τὰ καὶ πονηρὰ καὶ μισητὰ;

Κηρυξ δ' ἐγγυθεν ἦλθον ἄγων ἐριτρον αἰοδόν,

τὸν περὶ Μουσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·

Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδέϊαν αἰοηδὴν.

RULE III. Εμμενεῖν ταῖς δικαίς, αἷς ἂν ἡ πόλις δικαζοί.

Πρῶτον ἀνθρώπων ὧν ἡμεῖς ἴδμεν.

Ἀλλὰ καθ' ἐν ἑαστον ἐπισκοπεῖτε ὧν εἶπεν ὁ Θεός.

Καὶ προσεχουσιν ἀπαντες οὐχ ὅς εἴπομεν ποθ' ἡμεῖς δικαιοίς, ἢ νῦν
ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' ὅς ποιούμεν.

Θαῤῥεῖ, ἔφη, ὦ Κυρε, οὐδε, ἦν μηδεποτε παύσασμαι θεωμένος, οὐ, μὴ
κρατηθῶ ὥστε ποιῆν τι ὧν μὴ χρῆ ποιεῖν.

Καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληες ὅμως ὑμῶν πεφανακισμένοι, καὶ διημαρτηκο-
τες ὧν ἠλπισαν, ἔγον τὴν εἰρηνὴν ἀσμενοί.

Ὡν διαμαρτοῖεν, καὶ μὴ μετασχοῖεν ὧν ὑμεῖς, οἱ τὰ βέλτιστα
βουλομενοί, τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε, μηδὲ μεταδοῖεν ὑμῶν ὧν αὐτοὶ
προσηγνῆται.

Οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.

Ὡς πολὺ μείβεσθ' ὧν προτερον εἶχεν, τρόπων.

RULE IV. Οἷον ἔκεινον ὁ Μαργεῖτης.

Νῦν δε ὑμῶν τὰ ἔργα φανερά γεγένηται.

Ἀπωλεσας μου τὴν τεχνὴν καὶ τὸν βιον.

Ἰκανον δε, εἰαν ἑκαστος ἐκπληρᾷ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον.

Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετετέτακται Λοιπώγης τὴν ἐκείνου θυ-
γατέρα, καὶ τὸν ταῦτα αὐτῆς.

Ὁ μὲν Νικίας ἐλέμζει καὶ αὐτὴς ποιεῖ αὐτῶν τὰ πρῶτα εἶναι.
Ὡς γὰρ ἐν ταῖς σφαιραῖς ἡμῶν, τὴν μὲν αὖ ἐξίσταται ἢ τις, εὐ-
δὲν ἐκτασσεται τῶν καὶ ἐκαστα σφαιρα.

Καὶ αὖ δημοσίᾳ τὴν αὐτῶν πᾶσι ἰσχυροῦς ἐκτεταται.

Οὐτ' ἐπὶ ταῖς ἐργαῖς, οὐτ' ἐπὶ ταῖς αὐτῶν ἰσχυροῦς ἐκτεταται.

Δημοσίᾳ, ἀγνοῦν ἐργαῖς

ἀναστα, ἐκτασσεται αὐτῶν,

καὶ ἐκτεταται τὸν αὐτῶν χρόνον.

Ἐκτεταται αὖς ταχιστα τὴν αὐτῶν ἐργαῖς.

Καὶ γὰρ αὖ δεικνύει εἰς ἀπὸς τὰ δοκῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἀποκτετα-
ται ἡμῶν αὖ δεικνύει, ἀλλὰ μὴ ἀπὸς τὴν ψυχῇ, αὖ τις ἰσχυροῦς καὶ
ἐκτασσεται αὖ ταχιστα.

OBSERV. 6. Πᾶσι εἰ τις ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκτεταται γέγονε.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκτεταται τὴν πολλὰς.

Καὶ ταῦτα τὴν ἄλλοις ἐκτεταται ἀπὸς γέγονε.

Το δὲ ἀπὸς τε καὶ ἄλλοις ὥστε τὸ αὐτὸ τῶν ἡλικίᾳ εἶναι.

RULE V. Λέγουσιν δὲ πάντες οἱ ἀνδρες καὶ αἱ γυναῖκες.

Ἄλλοι δὲ καὶ φόβον εὐχὴν ἐκτεταται ἀπὸς γέγονε.

Ὡς δ' ἴδωμεν ἄλλοις, ἢ γυνὴ καὶ ὁ Ἀζαδαίτης, ἐκτεταται ἄλ-
λῶν.

Τοιαύτας μὲν αὐτῶν εὐθυμίας ἀπὸς γέγονε ἐπὶ τῶν δεικνύει.

Ἦδε μὲν γὰρ ἢ γῆ καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἄπας ὁ τοσούτος ὁ ἐκτεταται, ἀπὸς
ἐκτεταται ὥστε καὶ ἀπὸς γέγονε.

Οὐτὲ σφαιραῖς καλλοῖς καὶ ἰσχυροῦς δεικνύει καὶ κακῶν ἐκτεταται,
ἐκτεταται φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸς γέγονε καὶ ἐκτεταται αὐτῶν τὸν
ἐκτεταται, καὶ ἐκτεταται τὴν δεικνύει.

Οὐ γὰρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρυξας ταῖς,
 Οὐδ' ἡ ξυνοικος τῶν κατω θεῶν Δίκη,
 Οἱ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισαν νόμους.
 Οἱ δ' ἴσαν ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ Παλλας Ἀθηνῃ,
 ἄμφω χρυσείῳ, χρύσεια δὲ ἑμάτα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγαλῶ σὺν τευχέσιν, ὥς τε θεῶ περ.

OBSERV. 3. Ἐπειδαν δὲ ἀπιεναὶ βούληται, συλλαβῶν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ.

Κατὰ τοὺς νόμους εἶναι τις φανερός γίνηται κλέπτων—τούτους θανατός ἐστιν ἡ ζήμια.

Ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίου
 μηδενα πολίτην, μηδ' ἀνακτ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαιμονωντας κίνατρε-ψοντας πῶλιν.
 Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μονός δοκεῖ,
 ἢ γλωσσαι, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὗτοι διαπτυχθεντες, ὠφθῆσαν κενοί.

VI. CONCORD OF VERBS.

RULE I. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ αἱ μὲν Πρυτανεῖς τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον.

Τουσδε σωφρονας θεοι φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

Ὡς ταγε κλαίοντε προσευδήτην φίλον ὦον, πολλὰ λισσαμένω.

Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σωζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολωλεκεν.

Καὶ φιλοῦσι ὥς μισήσοντες, καὶ μισοῦσιν ὥς φίλησοντες.

Ἦνδε ἀγῶ μὲν πικτός, ἀγῶντι δ' ἀπται

ἄδ' ἱμα οὐ ἀγῶ στερνών ἱπποσθενί ἀνά.

Τὸ γὰρ ἀποσθῆναι χαλεπὸν

φυσικός, ἢν ἔχει τις αἰ.

καὶ τοὶ πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθόν

ζυνοῦντες γνώμας ἑτέρων

μετεβαλόντο τοὺς τροπούς.

Ἐλθωμὲν δ' ἀνα ἄστρ, βοή δ' ὠκίστα γενοῦτα.

Οὗτοι ἐγώ γε, ὦ παῖδες, οὐδὲ τοῦτο πωποτε ἐπεισθῆν, ὡς ἡ ψυχή,
ἴως μὲν ἂν ἐν θνητῷ σωματι ᾦ, ζῇ, ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλάγῃ,
τεθῆναι.

Οἱ δ' αἰεὶ ἐπὶ νεκρὸν ὁμιλοῦν, ὡς ὅτε μὴ

σταθμῷ ἐν βρομῶσι ἐπιγλαφῆας κατὰ πέλλας,

ᾧ ἐν εἰρήνῃ, ὅτε τε γλαφὸς ἀγγεα δέει.

RULE II. ΑΛΛ' οὐκ ἔστι ταῦτα.

Καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία.

Ἐγγὺς ἀλλήλων τὰ στρατευματα ἐγένετο.

Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν
πραγμάτων δογματα.

Τίκα δ' ἄμφι γούνασι πίπτοντα κλαίει μητέρα.

Αὐτὰ δὲ δηλοῖ τὰ παρόντα νυνί, ὅτι οἰοί τε εἰσὶν οἱ πολλοὶ, οὐ τὰ
σμεκροτάτα τῶν κακῶν ἔξεργάζεσθαι, ἀλλὰ σχεδὸν τὰ μέγιστα,
ἴαν τις ἐν αὐτοῖς διαβέβλημένος ᾦ.

Ἄταρ, ἥτις εἰ γε, πολλ' ἀγαθὰ γίνοντο σοι.

Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι νουν ἔχοντος καὶ φρενός.

OBSERV. 2. Οὐδ' ἔκτορι Συμον ἐπειθόν.

Ἄμα τῶγε δυοῖν κύνες ἄργοι ἔποιτα.

Νῶ γὰρ—ὦ φυτευσάμεν, ὀλωλάμεν, δυ' ὄντι.

Αλλ' εἰαν ἐμοίγε προσεχῆς τὸν νοῦν, σὺν τε δυοῖν σκεπτομένῳ, σχεδὸν εὐρήσασμεν.

Ἐξ οὗτο δυοῖν ἀδελφοὶν ἐστρεφθήμεν δυο, μίᾳ θανόντες ἡμέρα, διπλῇ χερί.

Ἐχούτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν

Πλουτων ὅπου ἡθαδ' οἶκει;

Ξενὸν γὰρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφργμένα.

OBSERV. 3. Καμέτην δέ μοι ἴπποι.

Ὡς δ' ἀνέμοι δυοῖν ποτὸν ὀρίνετον ἰχθυοεντα.

OBSERV. 4. Εἰ δ' Ὀρφεὺς μοι γλώττα καὶ μέλος παρήν.

Καὶ ὁ ἀήρ καὶ τὸ πνεῦμα, τὸ περὶ αὐτό, ταυτὸν ποιεῖ.

Καὶ Θορύκος καὶ δουπὸς ἦν, οἶον εἰκός, φοβῶν ἐμπιστότος, γίγνεσθαι.

OBSERV. 5. Ενταυθα δὴ Κυροῦ ἀποτιμῆνται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά.

Παρήν δὲ ὁ Γωβρυῆς καὶ ὁ Γαδατάς πολλὸν καὶ καλὸν κῶμον φέροντες.

Ὅμως δέ μοι δοκεῖς σύ τε καὶ Σιμμάς ἡδεῖς ἂν καὶ τούτων διαπραγματεύεσθαι τὸν λόγον ἐτι μᾶλλον.

Εἰαρ ἱμοὶ τριποδατὸν ὅλῳ λυκαῶντι παρήν,

ἀνικα μῆτε κρυός, μῆδ' ἄλγος ἅμα βαρύνει

εἰαὶ πάντα κυεῖ, πάντ' εἰαρος ἅδρα βλαστει.

Ἐνθα τινα πρῶτον, τινα δ' ὕστατον ἐξεκράζεν
Ἐκτωρ τε Πριαμοιο παῖς, καὶ χάλκεος Ἄρης.

OBSERV. 6. Ἦλθον δε εἰς τὸ ἱερον θυσαντες πᾶν τὸ πλῆθος.

Τὸ μὲν πλῆθος πολὺ, καὶ πολλὰ κραυγὴ ἐποίησεν.

Ἦδὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν, ὁρῶντες τοὺς ὁμοίους Σατυροῦ, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες.

RULE III. Τὸ δ' ἔργον ἐθελουσιον ἐστίν.

Τὸ τε γὰρ μιμεῖσθαι συμφύτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παιδων ἐστίν.

Ποιᾶν τίνα ἥδονη τὸ νικᾶν παρέχει ;

Τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν Θεοῦ μεγίστον δῶρον.

Αφροῖας σημειον τὸ ἐνδιατρέχειν τοῖς περὶ τὸ σῶμα.

Καὶ μὴν, ὦ Μενέξετε, πολλαχόῳ κινδυνεὺι καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθῆσκειν.

Εὐεργεσίῃ οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν.

ΑΛΛ' ἐπακουφίσα τι ἢ τμήν τοὺς ποικίλους τῆς ἀρχῆς, καὶ αὐτὸ τὸ εἶδεναι, ὅτι οὐ λανθάνει ὅτι ἂν ποιῇ.

Τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λεγεῖν καὶ χειροτονεῖν ὑστέρον ὢν τῇ ταῖς, πρότερον τῇ δυναμει καὶ κρείττον ἐστίν.

Τὸ δε τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνησκειν καὶ λεγεῖν μικροῦ δεῖν ὁμῶν εἶναι τῶ ἰσχυρῶ.

Πολλαχὺς δοκεῖ τὸ φυλαξαι τὰγαθα τοῦ κτησασθαι χαλεπωτέρων εἶναι.

Τὸ νικᾶν αὐτὸν αὐτον, πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀριστη, τὸ δε ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτου, παντὶν αἰσχρότερον τε εἶναι καὶ κακίστον.

Τὸ γὰρ ἐάλεσσαι οἰκίαν παρὰ
 μνηστος ἄλλου παραπράξαντος
 μεγάλας δόνας ὑπαιτίνει.

RULE IV. Τῷ πλεονι δ' αἱ πολεμιοι καθίσταται τοῦλασσι.

Ὅδε ἐκκρίθεις, ἀτιμος τὸν λοιπον βιον διατελεῖ.

Σο: μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἔμο: κικλησσαι εἰκὲ κρατησω.

Ἀσφαλῆ: γὰρ ἐστ' ἀμεινων, ἡ θρασύ: στρατήλατης.

Ἄπαντα γὰρ τοῦμωσι δεινα φαίνεται

ὅταν δι' ἐκθρας ποῦς ἀμεινῇται χθονος.

Τοσούτο γὰρ ἀμεινων ἐγὼ σου πολιτης γεγωνα εἰς αὐτὰ ταῦτα ἀ
λέγω—ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἑμαυτον εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμ-
φέρειν.

Ἀλλὰ τοῦδ', ἔφη, δίκαιον διανοηθῆναι, ὅτι εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθανατός
ἐστίν, ἐπιμελείας δὴ δεῖται, οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον, ἐν
ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παντός· καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ
καὶ δοξείεν ἂν μαλίστα δεινὸς εἶναι, εἰ τις αὐτῆς ἀμελήσειεν.

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελῇν πάντων

βραδύς πεφυκε, μάλα δὲ γὰρ βλαπτειν ταχύς.

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θελει.

Κατωρυχες δ' ἐναιον, ὥστ' ἀήσυροι

μυρμηκες, ἄνθρωποι ἐν μυχοῖς ἀνηλκοί.

VII. GOVERNMENT OF VERBS.

I. Of Verbs Governing the GENITIVE.

RULE I. Εἰ τι ἔμου κηδομενος.

Τί μαχης ἡμειρετε;

Τῶν δὲ καλων, τῶν μὲν ἐρῶσι, τῶν δ' οὐ.

Πολλοὶ οὖν ἐθαυμάσα τῆς τοῦμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν.

Αφρητῶς, ἀβημιστος, ἀνοστιος ἔστιν ἐκείνος,

ὃς πολέμου ἱραταὶ ἐπιδήμιου, ὀκρυοειτός.

Καὶ μὲν δὴ τῶν ἱρωντῶν πολλοὶ προτιρεν τοῦ σωματος ἐπεθυμήσαν,

ἢ τὸν τροπον ἐγνωσαν.

Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγασσάιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τὴν
χωρᾶν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπεμειναι, εἰς τὰς τρητρεῖς ἑμψαν-
τες, ὑπὲρ τοῦ μὴ το κελυνομενοι ποιῆσαι;

Τί τῆς κακιστῆς δαιμονῶν ἐφισσαι

φιλοτιμίας, πάτ; μὴ οὐγ' ἀδίκος ἡ θεός.

Ὡςπερ γὰρ τὴν μελλτταν ὀρώμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστημματα
καθίζανουσαι, ἀφ' ἐκαστοῦ δὲ τὰ χρῆσιμα λαμβανουσαι οὕτω
χεῖρ καὶ τοὺς παιδείας ὀεγομενους, μηδεὸς μὲν ἀπειρους ἐχειν,
πανταχοθεν δὲ τα χρῆσιμα συλλεγειν.

2. Ὡν πύσει ταχα.

Δυσχερεῖς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός.

Οὐδὲν γὰρ πάποτε σαιυτῆς ἔργον καλον τιθεῖσθαι.

Ἐωρον ἀπριξ' ἐχομενους αὐτῶν.

Φεῦ δεξία χεῖρ, ἥς συ πολλ' ἐλαμψανου.

Ὅταν ἀψασθαι τινος ἔργου μελλῃς, ὑπομνησον σεαυτον, ὅποιον ἔστι
τὸ ἔργον.

Οὐδεὶς δὲ πάποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβες, οὐδ' ἀνοσιον, οὔτε πρᾶτ-
τοπος εἶδεν, οὔτε λεγοντος ἤκουσεν.

OBSERV. 2. Ὡστ' εἰ με τοξῶν ἐγκρατῆς αἰσθησεται,

Ὀλῶλα, καὶ σι προσδιαφθερῶ ξυνῶν.

Ἐγὼ γὰρ σι ταῦτα ἐπιτηδεις ἐδιδάξάμην, ὅπως μὴ αἰ' ἄλλων ἐγ-
μνητων τας τῶν θεων συμβουλας συνιης, ἄλλα αὐτος καὶ ὀρῶν
τὰ ὀράτα, καὶ ἀκουων τὰ ἀκουστα γιγνωσκεις.

Τούτ' ἔστι δῆτα τὸ κακον αὐθ' οὐγὼ ἔλεγον,

τὸ γὰρ παραδειγμα τῶν μαινιῶν ἀκουετέ.
 Τὸν δ' εἰς Δωδωνὴν φάτο βημεναί, ὄφρα Δεῖῶ
 ἐκ δρυὸς ὑψιπομοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι.

3. Οὐδ' ἐπιθύμια σε ἄλλης πολέως οὐδ' ἄλλων νόμων ἔλαξεν εἶδεναι.
 Καὶ ἠδεῶς μιν τῶν παλαιῶν πράξεων μεμνηνται.
 Ὅς δε εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδησάσαν, παντῶν ἐπιλαβομένος ὧν ἤκουεν.
 Τί δ' ἐστίν (τίνα) ἵππον γεγραμμένον ἰδοῖτα, καὶ λυρὴν γεγραμμέ-
 νην, ἀνθρώπου ἀναμνησθῆναι ;
 Ἐνθυμοῦ δε καὶ τῶν εἰδοτῶν, ὅτι τε λεγουσί, καὶ ὅτι ποιοῦσιν.
 Ἦν ἐξῆ ἤν ἀργαῖς ἡμῖν τούτων παντῶν ἀμειλουσιν.

Ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,
 τῆς διαίτης τῆς παλαιάς,
 ἣν παρὶχ' αὐτὴ ποδ' ἡμῶν,
 τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
 τῶν τε οὐκῶν, τῶν τε μυρτῶν,
 τῆς τρυγος τε τῆς γλυκείας.

4. Τῆς παρ' ἡμῖν εἰσόδου σοι οὐ Σακας ἀρξεί.
 Τὴν ἀρ' ὄγ' ἐν χερσὶν ἔχων, ἡγήσατο λαόν.
 Ἐαν τις ἀλφ' κλοπῆς καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου.
 Καὶ μεγάλῃς ἐλπίδας ἔχοντα πάντων διώσειν τῷ δυνασθαι λόγειν
 τε καὶ πράττειν.
 Ὅμοιος αἰσχροῦ νόμιζε τῶν ἐχθρῶν νικᾶσθαι ταῖς κακοποιῖαις, καὶ
 τῶν φίλων ἠττάσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.
 Οὐδὲ γὰρ ἐν τῷς τοῦ πολέμου κινδύνους τῶν φευγόντων οὐδείς ταυτοῦ
 κατηγορεῖ, ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν πλεονούντων, καὶ πει-
 νῶν μᾶλλον.

Δικαζουσι δὲ καὶ ἐγκληματος, οὐ ἕνεκα ἀνθρώποι μισσοσι μὲν ἀλλήλους, μαλιστα, δικαζονται δὲ ἡκιστα, — ἀχαριστίας.

Οἱ οὐ μόνον αὐτοὶ εὐξίας ἀμελοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιμελουμένων καταγελῶσι.

Οὐ γὰρ ἂν ξυμψαίμεν ἄλλως ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημένοις.

ὥστ' ἐμε, σκηπτραν κράτουῦντα, τῆσδ' ἀνάκτ' εἶμαι χθόνης.

Πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξενε,

ζητῶν τύραννον ἐνθαδ'· οὐ γὰρ ἀρχεται

ἑνός πρὸς ἄνδρος, ἀλλ' ἐλευθερά πολίς.

5. Ἐγὼ δὲ ἀπαιμὶ ἐκείσε, ὅθεν μοι δοκεὶ καιρὸς εἶναι ἀρχίσθαι τῆς μάχης.

'Α, μὴ κυρσας τῆς δίκης, πειρασθῆμαι θρασῆν.

*Ὦν δὲ σου τυχεῖν ἐφίεμαι ἀκούσων.

Νῦν μὲν γὰρ ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων.

Ἐπειδὴ θνητοῦ μὲν σώματος ἐτυχες, ἀθανάτου δὲ ψυχῆς, περὶ τῆς ψυχῆς ἀθανάτον μνημὴν καταλιπεῖν.

Διανοοῦνται γὰρ, ὡς ἐγὼ πυνθανομαι, εἴ τι περὶ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν καὶ ταῖς ναῦσι κατὰ θαλάσσαν.

*Ἐνθα δὲ ὁ ξείνος, — καλεομενός δὲ Ἀδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἀμαρτανει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παίδος.

Ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τυχοίς ὅσων ἐρέας.

Δῆλον γὰρ, ὅτι ἂν τοῦτο διαπραξῇ, δυνατός μὲν ἔσθ' αὐτὸς τυγχάνειν ὅτου ἂν ἐπιθυμῇ, ἱκανὸς δὲ τοῦς φίλους ὠφελῆν, ἱππεῖς δὲ τὸν πατρῷον οἶκον, αὐξήσει δὲ τὴν πόλιν, ὀνομαστός δ' ἔσθ', πρῶτον μὲν ἐν τῇ πόλει, ἔπειτα δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἴσως δὲ ὥσπερ Θημιστοκλῆς, καὶ ἐν τοῖς βαρβάρους ὅπου δ' ἂν ᾖ, πανταχοῦ περιελεπτός ἔσθ'.

6. Ἴνα πάντες ἐπαυρῶνται βασιλῆος.

Καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ προσχωροὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετῶν τῆς ἰορίας.

Εὐδαις ἦσαν ἀπαντων καὶ ἡπορῶντο τῆς σωτηρίας.

Εἶθ' οὗτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δοξῆς καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν.

Ἐδίδασκεν ὅτι αἱ ἀρίσται ἴσκουσαι εἶναι φύσει μαλίστα παιδεῖαι δεονται.

Κοινωνεῖν γὰρ πάντα φήσω χεῖναι, πάντων μετεχοντας

καὶ ταύτου ξῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἀθλίον εἶναι.

Ἐυλόγησμαι δὲ τοῦδε σοὶ καὶ γὰρ ποιοῦ.

Τοῦ δὲ προσθέτει τοῖς ἀνθρώποις αἰσθήσεις ἀρμοστούσας πρὸς ἑκάστα, οἷ' ὡν ἀπολαύομεν πάντων τῶν ἀγαθῶν.

7. Φεῖδευ τῶν ἐριφῶν, φεῖδευ, λυκε, τῶν τοκαδῶν μεῦ.

Καὶ εἰ πῃ ἔχεις ἀντίλεγιν ἔμου λεγοντός, ἀντίλεγε, καὶ σοὶ πείσομαι.

Οἱ δὲ ἀνθρώποι, διὰ τὸ αὐτῶν θεοῦ τοῦ θανάτου, καὶ τῶν κυκλῶν καταφύδονται.

Ὅστις γὰρ τὰ μὲν κριτιστὰ μὴ σκοπεῖ, τὰ ἡδιετὰ δ' ἐκ αὐτῶν τροποῦ ζητεῖ ποιεῖν, τί ἂν διαφέρει τῶν ἀφροσιστατων βοσκοματων;

8. Ὅψιν τρεῖναι τῇν' ἐπλησσε δακρυῶν.

Τῶν ὑμῶν, αὐτῶν, μνήσω.

Ἐπεὶ προθυμεῖ τῇσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.

Αἰδοῦ, ὅς ἐνεπιμπλάτο, ὥστε καὶ ἐρυθραινεσθαι, ὅποτε συντηγχανοῖ τοῖς πρεσβυτέροις.

Χωρὸς ὃ' οὐδ' ἔρος, ὡς σαφ' εἰκασαι, βρύων ὑαφνης, ἐλαιας, ἀμπέλου.

Πολλὰ κίς δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στεῖνομενους ὁδους, καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένων ἀνθρώπου.

Σφάλεις οὖν καὶ ταυτεῖς τῆς ἐλπίδος ἐτι μᾶλλον ἐδυσχεραῖνον.

Πασι τε ἐπιστημῇ χωρίζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀλλης ἀρετῆς, ταυνογία οὐ σοφία φαίνεται.

Οὐδὲ νῦν τὸν γε γινώται καὶ γινώται πυρὸς λελαχούσι θάνατον.

Πρὸς ταῦτ', ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον,

ζευγυσθε δ' ἱπποῦς, πιδία, πιμπλαβ' ἄρματων,

ὥς οὐ παρήσω τῷδ' ἔμην τυραννίδα.

GENERAL EX. Ἀλλὰ μὴν ἀπὸ τοῦ μαθῆν τι καλὸν καὶ ἀγαθόν, καὶ τοῦ ἐπιμεληθῆναι τῶν ταούτων τινος, δι' ὧν ἂν τις καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς διοικήσῃ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκοδομήσῃ, καὶ φίλους καὶ πολεὺς ὠφελίμως γένοιντο, καὶ ἐχθρῶν κρατήσῃ, οὐ μόνον ὠφελίαι, ἀλλὰ καὶ ἡδοναὶ μεγίσται γίγνεται, ὧν, οἱ μὲν ἐγκρατεῖς ἀπολαύουσι πραττοντες αὐτά, οἱ δὲ ἀκρατεῖς οὐδένος μετεχούσι.

GENERAL OBSERVATIONS.

OBSERV. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο ποιοῦ.

Ἦξι δ' εἰς οἴκους Ἑρμῶν τινος χρόνου;

Οὐκ ἂν, οἶε, αὐτὸν τοῦ θρασέως ἐπισχοίμεν;

Ἐφη ὁ Ἀρμανίος πολλοὺ ἂν τοῦτο πρᾶσθαι.

Καὶ φροντίζοντες ὅτι ἐλαττονος πρᾶμνοι πλείονος ἀποδιδνται.

Φίλιπποι γοῦν τὸν Μακεδόνα ἐγὼ θρασάμενος οὐδὲ κρατεῖν ἑμαυτοῦ δυνατός ἦν· ἐδειχθῆ δὲ μοι ἐν γωνιδίῳ τινι μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σάβρα τῶν ὑποδημάτων.

Σίτου θ' ἀπτεσθόν, καὶ χαίρετον αὐτὰρ ἐπειτα,

δειπνοῦ πασαμένω ἐρησόμεθ' οἷτινες ἔσονται

ἀνδρῶν οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπλόαις τοκήσιν.

9. Τῶν γὰρ μαχρὴν νικῶντων καὶ τὸ ἄρχειν ἔστι.

Οὗτοι τῶν γεραιτέρων γίνονται.

Ὅποτε δὲ κρῖναι δεῖ ὀποτέρου ὁ χρίτων εἴη.

Ἔστι τε φύσει ποιητικὴ ἡ συμπασα αἰνιγματώδης, καὶ οὐ τοῦ προσ-
τυχόντος ἀνδρὸς γνωρίζαι.

Ὅποτε γὰρ τις ὁμολογήσῃ τοῦ μὲν ἀρχόντος εἶναι τὸ προστατῆναι
ὅτι χρῆ ποιῆν, τοῦ δὲ ἀρχομένου τὸ πειθίσθαι ἐπιδείκνυται.

Μη μοι Θανης συ κοινα, μηδ' ἂ μὴ 'θιγες

πιοῦ σ' αὐτης· ἀρκέσω θησκου' ἐγὼ.

Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

II. Verbs Governing the DATIVE.

RULE I. Εἰδὼ αὐτῶν παση τέχνῃ καὶ μηχανῇ.

Καὶ ζῶσι τῇ μνημῇ μάλλον ἢ τῇ ἐλπίδι.

Ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντινοῖς τειχεσιν, ὥς αὐτοὶ φησι, τὴν χω-
ραὶ ἡμῶν ἐτείχισε.

Ἀποκίκοιτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.

Οὐ γὰρ ἀεργεῖω καὶ χρυσῷ μακαριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρονταῖς καὶ
κεραυνοῖς ἰσχυρον, ἀλλὰ ἐπιστημῇ καὶ φρονήσει.

Ἀγε δὴ χαίρων, Δισχυλε, χῶρε,

καὶ σῶζε πολιν—τὴν ἡμετέραν

γυναικας ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον

τούς ἀνηγούς· πολλοὶ δ' εἰσιν.

Ἴστε γὰρ δηπου τοῦθ' ὅτι οὐδενὶ τῶν ἀπαντῶν πλεον κεκράτηκε τῆς
πολεως Φιλίππος, ἢ τῷ πρότερος πρὸς τοῖς πραγμασι γιγνησθαι.

RULE II. Εἰ σοι ἡδομένῳ ἴσται.

Πάντα δὲ οὐ ῥαδίον θητηνὸν ἀνδρὶ κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκτα-
νειν.

Καὶ γὰρ παύων οὐδὲν ἦντον ἢ σπαυδαζὼν ἐλυσιτελεῖ τῷ συνδιατρι-
βουσι.

Καὶ ἐγὼ γνούς βαπτιζόμενον τὸ μερακιον, βουλομένος ἀναπαύσασαι
αὐτὸν, μὴ ἡμῶν ἀποδείλιασσις.

Εἰτ' οἶμαι, συμβέβηκε τοῖς μὲν πληθεσιν, ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀ-
καιρου ἐξουμίας, τὴν ἐλευθερίαν ὀπολωλεσθῆναι τοῖς δὲ προσ-
τηκοσι καὶ τὰλλα πλην ἑαυτοῦς οἰόμενοις πωλεῖν, πρῶτους ἑαυ-
τους πεπρακοσιν ἡσθίσθαι.

Μὴ μοι γὰρ Πελοποῖς, μὴ μοι χρύσεια τάλαντα

Εἴη ἐχέειν, μηδὲ προσθεῖν ἀνεμῶν.*

1st. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι.

Ἐκείσιν φῶτι ἐκαστῷ.

Τῇ γνωμῇ ὑπηρετεῖν τὸ σῶμα ἐθίστεον.

Ὅποιοις οὐ χρὴ θηριοῖς πελαγεῖν.

Παρηγγεῖλαμεν οὖν ἀλλήλοις ἡκεῖν ὡς πρωῒαιτατα εἰς τὸ εὐαθὲς.

Ἀλλὰ σ' ὁ Μαίαις πομπαῖος ἀναξ

πελάσεις δόμοις.

Εἰ ὁ παιδονομος ἀπελθοι, ἐποίησε τὸν αἰ παροντα τῶν πολιτῶν
κυριον εἶναι καὶ ἐπιταττεῖν τοῖς παισιν ὅτι ἂν ἀγαθὸν δοκοῇ εἶναι.

Οὐ γὰρ ἂν ἀλλῶ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν.

Ἦνυχ' ἡμεῖς δευρ' ἀφορμᾶσθαι παρσχευάσμεθα

ἢ Σελήνῃ συντυχουδ' ἡμῶν, ἐπιστείλειν φράσαι

πρῶτα μὲν χαιρεῖν Ἀθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς,

εἶτα θυμαινεῖν ἐφασκε· δεινα γὰρ πεπονθεναι.

2d. Τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πασαις.

Τῇ δ' εὐλαξείᾳ χρῆσιμωτάτῃ θεῶν

* Pentameter.

προστυζομένηα τήδε διασώσαι πολιν.

3d. Σοι δὲ—ἰσκάσιν ἔτι φιλικώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις χρῆσθαι.

Ἀλλ' ἐνόμζε τοὺς θεοὺς ταῖς παρὰ τῶν εὐσεβιστάτων τιμῆς μαλαχαίρειν.

Διὰ τοῦτο γὰρ, ὦμαι, ἡμᾶς παιδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἢ ἄνδρας ὄντες αὐταῖς χρωμεθα.

Τοιγαρτω ἔπεινα ὁρῶντι ἰδοκεῖ μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος πομπῇ τινι μακρᾷ προσοικνέαι, χορηγῇ δὲ καὶ διατάττειν ἑκάστα ἡ Τυχῇ.

Ἦδέως μὲν ἔχει πρὸς ἅπαντας, χρεῶ δὲ τοῖς βελτίστοις οὕτω γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὲς ἔσθι, τοῖς δὲ φίλος γιγῆσθι,

4th. Τοῖς δὲ ναυταῖς παραινῶ.

Ἐκτορ, αἶ μοι μὲν πῶς μοι ἐπιπλησσεις ἀγορησιν, ἐσθλα φραζομένη.

Ἀκουσάντες δ' οἱ στρατιῶται, ἐχαλέπαινον καὶ ἀεγίζοντο ἰσχυρὰς τῇ Κλισίᾳ.

Δοξία δὲ μίμφομαι, ὅστις μ' ἐπῆρας ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον, τοῖς μὲν λόγοις ἠυφρᾶνε, τοῖς δ' ἐργοῖσιν οὐ.

Νεμεσῶσι τε μάλλιστα αὐτοὺς εἰς ὄφρα καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι, παρκαταθήκην εἶναι μεγίστην ἡγούμενοι καὶ ἱερῶτατην.

Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοὺς παρούσι πρᾶγμασιν.

5th. Οὐδείς αὐτῷ ἐμάχετο.

Καὶ ἐγὼ σοι συνεγγνωσκον.

Καὶ κελουσι φυλαττέσθαι μὴ ὑμῶν ἐπιθῶνται τῆς νυκτός οἱ βαρβαροι.

Ἀλλ' (ὁρῶ) ἐνίους μᾶλλον ἐκείνῳ πιστεύοντας, ἢ τισιν αὐτῶν.

Ὅσῳ γὰρ ἐτοιμοτάτ' αὐτῷ (λόγῳ) δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ.

Ἐνεστὶ γὰρ πῶς τοῦτο τῇ τυραννίδι

νόσημα, τοῖς φίλοις μὴ πεποιθέναι.

Ἀμυνῶ δ', ὅσον περ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ.

Τους δ', ἑπὶ περὶ τίς τε κίων ἀφρώσκος ἔδτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
 πρὸς αὖ πῶς σέβεται, καὶ ἄμυναι εἴσι τέκεια.

GENERAL EXAMPLE.

Ἦσαν δὲ οἵ τε καὶ οἱ τῶν ἀρχαίων, οἱ καὶ ἀρχαλοῦνται ἐπὶ τὸ
 καταφρονεῖν τῶν ἀρχόντων ; ἢ ποτε οὕτως ὁμονήσουσιν, εἰ γὰρ, ἀν-
 τὶ μὲν τοῦ συνεγγίνεσθαι τοὺς συμφοροῦντας, ἐπηρεάζουσιν ἀλλη-
 λους, καὶ φθονοῦσιν ἑαυτοὺς, μᾶλλον ἢ τοὺς ἄλλους ἀφρώσκου, μα-
 λιστα δὲ παιτῶν ἐν τε ταῖς ἰδίαις συνοδαῖς καὶ ταῖς κοιναῖς δια-
 φέρονται ;

RUEK III. Δεδοκται τί νεωτερον τοῖς κατω περὶ τῶν ἰθαῖς ;

Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίξω προειρῆσθαι.
 Τί ποτε οὖν τοῖς ἄλλοις ἐγκυλῶν, τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων οὐχὶ μαμ-
 νηται ;

Ἔτυχε δὲ κατὰ τοῦτο καιροῦ εἶλθαι ἐν ᾧ ἔπτα μὲν ἡ ἔκτω σταδίῳ
 ἤδη ἐπιτετέλειστο τοῖς Ἀθηναίοις, εἰς τὸν μέγαν λιμένα ἀπλοῦν
 τειχος, πλὴν κατὰ βραχὺ τι τὸ πρὸς τὴν θαλάσσαν.

Ἀσχεροῖς γὰρ αἰσχερὰ πράγματα ἐκδιδάσκονται.

OBSERV. Δῆλον ἐστὶ ὅτι εἰ προσωτέρω ἀπαισῆς, ἀποπαρηγορηθεὶς ὑπὸ
 τοῦ ψυχραῖς :

Ὅπως μὴ ἐφιδουργίας οἱ πολιταὶ ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπόσκεινται.

Δευ' ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσου τέκνον.

Οὐ γὰρ γελάσθαι ἐλθόντων ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.

Καὶ πρὸς ὑμῶν ὡδ' ἔρημος λαιφθήσεται ;

Καὶρὲ μοι, μήτε, δακρυρῆς μηδὲν, ὦ φίλη πατρίς,

Οἱ τε γῆς ἐνερθ' ἀδελφοί, χ' ὡ τέκνον ἡμᾶς πατήρ,

Οὐ μακρὰν δεξιὰν μὲν ἄξω δ' ὡς νεκροῦ νεκροῦ,
 Καὶ δομοὺς περσέει Ἀτρεΐδων, ὧν ἀπωλωμένῳ ὑπὸ.

RULE IV. Ἡμῶν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἀγαθόν, εἰ μὴ ὅπλα καὶ ἀρετὴ.

Ὅσπερ μὴ εἶναι ἐστὶ περιτεγχίσαι αὐτοῦς.

Οἷς δ' οὕτω δεδοκται, καὶ οἷς μὴ, τοῦτοις οὐκ ἐστὶ κοινὴ βουλή.

Τὰ δ' ἄλλα σοὶ προσέστι δημαγωγικὰ,

φωνὴ μισρὰ, γέγονας κακός, ἀγοραῖος εἶ.

Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἑμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπραγμων σίτων καὶ
 ποτὶν ἀπυλαυσίς· ἀνέχονται γὰρ ἕως ἂν ἐπιθυμῶσιν αὐτῶν.

NOTE 1. Θαυμάσιος ἔχει.

Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με ἀποκληῖσαι ἔχεις.

Οὐκ οἶμαι ὑποδεξαμένος ἔχει.

Σὺ δ' ὡς μάλιστα τοῦσδ' ἐξημῶσαι ἔχει.

NOTE 4. Εἰ αἶψα τι ἦσαν.

Σὺ δ' ὧς οἶον ἔ' εἶναι πονηρὸν ὄντα χρηστοῦς φίλους κτησασθαι;

Οὐχ' οἷος ἔ' εἰ μεμνησθαι ὅτι τὸ καλὸν αὐτὸ ἠρώτων.

Δαμπαδά δ' οὐδεὶς οἷος τε φέρειν

ὑπ' ἀγυμνασίας ἐστὶ νυνί.

Χωρεῖτε, χωρεῖτε· οὐκ ἔ' εἰμὶ προσδύσπειν

οἷα ἔ' ἐς ὑμᾶς, ἄλλα νικῶμαι κακοῖς.

RULE V. Ἐκαστοὺς προσήκει.

Οὐκ ἂν πρέπειν ἡμῶν δοκοῖμεν ποιῆν.

Ἀλλ' ἐξαρχῇ σοὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἐρῶντι, σεῖσθαι καὶ τιμᾶν τοὺς
 θεοὺς.

Ἄρ' οὐν δοκεῖ σοὶ ἀνθρώπων δυνατὸν εἶναι τὰ ὄντα πάντα ἐπιστά-
 θαι;

ὥρμηθ', ἢν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἢδὲ βροτοῖσιν.

Ἄρα γε, εἶπε, ὦ παῖ, ἐν τοῖς στρατηγικοῖς ἔργοις, καὶ οἰκονομίας τι σοὶ ἐπεμνήσθη ὁ ἀνὴρ ᾧ τὸν μισθὸν φερεῖς; οὐδὲν μὲντοι οἱ στρατιώται ἦττον τῶν ἐπιτηδίων δεονταί, ἢ οἱ ἐν οἴκῳ οἰκεῖται.

III. Of Verbs Governing the ACCUSATIVE CASE.

RULE I. Τὸν μὲν θεὸν φοβού, τοὺς δὲ γονεας τίμα.

Καλλος μὲν γὰρ ἢ χρόνος ἀνάλωσε ἢ νοσος ἐμάρανε.

Μὴ δὲ δυσσεβεις ἐλθ', παρασας εὖσεβεςτέρους φίλους.

Καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀπεβλεψάμην, πολεμοῦντας ἂν ἴωρων τοὺς Γετούς· ὅτε δὲ μεταβαίην ἐπὶ τοὺς Σκυθὰς, πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἦν ἰδεῖν μικροὺς δὲ ἐπικλινὰς τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ θάτερα, τοὺς Ἀγρυπτίους γεωργοῦντας ἐπεβλεπόν· καὶ ὁ Φοριζ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κιλιξ ἐλήστευε, καὶ ὁ Λακων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο.

Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθανουσιν οἱ σοφοί·

ἢ γὰρ εὐλόγῃσιν σωζει πάντα παρὰ μὲν οὖν φίλου

οὐ μαθοῖς ἂν τοῦτ', ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν.

Χρόνος δικαίον ἄνδρα δεικνυσιν ἄνθρωπος.

κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνώσῃς μίαν.

OBSERV. I. Καὶ μάλα κακὸν νομιζοντας, πρὶν γε εἶναι, τὸ δουλεύειν.

Συναναλῶσε καὶ τὸ μεμνησθαι τῇ τύχῃ τὴν χαρὴν.

Καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπιεικῶς οἶοιτο ἥσαν κατεχέειν τὸ μὴ δακρύειν.

Τὸ γὰρ εὖ βουλευεσθαι κερδὸς μέγιστον εὕρισκω ἐόν.

Καὶ μὴ εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπαρᾶκειν ἐγὼ Φιλίππῳ.

Καὶ τὸ γε, ἔφη, ταῦτα μοι δεκὰ τιμὰ, ὅτε πρὸς αὐτὸ τὸ ἄγχω
στοπῶν λογιζομαι.

Κατέλκε ταῦτα μόνω αὐτὸς τὸ εἶν μαχησθαι καὶ γυμνὸν καὶ ὀδυρ-
μι μάχεσθαι.

RULE II. Τούτου Σωκράτην ὁ κατηγορὸς αἰτιᾷται.

Ἄλλα σὺ τὸν γ' ἔλθουσα, Δεα, ὑπελύσας δέσμεα.

Οὕτως ἐγὼ καὶ σὺ τῶν καλλίστων καὶ ἡμεῶν ἤξιμα.

Ἐὰν δὲ πλείονον ἢ εὖσια ἀποτετμημένη ἢ χρεματισ.

Ἵσπερ δὲ εἰ τις ναυκληρὸν, ταυτ' ἐπὶ σπηρακί πρᾶξαντα, καὶ πᾶσι
κατασκευασάντα τὸ πλεον ἄρ' ἂν ὑπελάμψαντι σωθήσεσθαι εἴτα
χειμῶνι χρεσάμενοι, καὶ σωθῆσαντων αὐτῶ τῶν εὐείων, ἢ καὶ
συτρεσέσθαι ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιᾷται.

Πότερα παρανομίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω;

ἢ τοῦ ἀεροπληγῆς τῆς μαίνας αὐτοῦ φρένας;

RULE III. Πότερον ᾔτουν τί σε;

Διδασκούςι δὲ τοῖς παιδαῖς καὶ σωφροσύνην.

Πολλὰ ἄγαθα τῇν πολλῇ ἐποίησα.

Ὡς τοῦτο οὐκ ἐπέβη τοὺς Φωκαίους.

Ἐξίστι τοῖς Ἑφοροῖς τὴν βασιλεῖα δοῦσαι τοῦτο.

Μητοι με κρυψῆς τοῦδ' ὅπερ μάλλιν παθεῖν.

Πολλοὺς τ' ἀφείλου πατερας εὐγενῆ τέκνα.

Ἦδον δὲ τις γυναιξί, μηδὲν ὕμνος ἀλλήλας λεγείν.

Μὴ καὶ τις ἡμᾶς γράψοντι γράφειν ἀσεβείας ἐπὶ τοῦ Ῥαδάμαν-
θους.

Παῖς μεγας μακρὸν ἔχει χιτῶνα, ἴτερον σιμὸν μακρὸν, μεγας ἔχει-
ται χιτῶνα, ἐλδύσας αὐτὸν, τὴν μὲν ἑαυτοῦ ἐκασον ἡμφίσει, τὴν δὲ
ἐκασον αὐτὸς ἴνδου.

Καὶ μηδὲν εἰπὼς φλαῖφον ἀνδρας ἀεζιόης,

καὶ νῦν ἔχοντας ἂν, ὑπὸ τῆς φειδαλίας,

ἀπαύρατ' οὐδέ τις τωποτ', οὐδ' ἠλέησαν.

Μεθές με, πρὸς Διων, χεῖρα, φιλτατον τεκνον.

'Αττ' ἂν οὖν λαγῆς ἑκάθον.

καὶ πανουργος ἦν, ὅτ' ἐξῆ,

καὶ λαλός, καὶ συκοφαντής.

Τουτους οὖν φῶμεν ἐπιστάσθαι περὶ ὧν αὐτῷ ἀφωδρα διαφέρονται,
ὥστε ἀμφισβητούντες ἀλλήλοις, τὰ ἔσχατα σφας αὐτοὺς ἐργα-
ζονται.

RULE IV. 'Ἐκτεταταί φερεται φρεναί.

Τὰ τ' ἔδον εἰσι, τὰ τε θυραζε δυστυχεῖς.

Καὶ με τυκται μέσον ἥπαρ.

'Ἐπικραμένος δε χεῖρα τῷ δε φασγάνῃ.

Νεφελῇ εἰλυμένος ὤμους.

Τραυματῖαι δε παντες ἐπέπλεον, ἔ μιν τὸ σκελος, ὅδε τὴν κεφαλῇ,
ὅδε ἀλλὰ τι συντετριμμένος, ἔμοι δοκεῖν ἐκ τίνος πολέμου παρω-
τες.

Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῃ ὁμαδί, βραχε δ' εὐρεία χθον.

ἄμφι δε σαλπύξεν μέγας οὐρανός· αἶε δὲ Ζεὺς.

ἡμενός· Ὀλύμπῳ, γέλασε δε· εἰ φίλον ἦτορ

γῆθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεούς ἐριδι ζυνοντας.

'Ο μὲν Ἀλφειδός· πρὸς τοῦσχατοι κινδύνου ὑπὸ τῶν Δανισκων, τῶν
τοτε ἀπασαν τὴν Ἀγγλίαν διαρπαζόντων, κατασταθεῖς, τὰ μιν
τῆς ἑαυτοῦ δυναμείας σημεῖα ἀποθεσθαι, τοὺς δ' ἄμφι αὐτὸν δι-
ρακοντας παραπέμπεσθαι· ἠναγκάζοντος καὶ δὴ καὶ ἀποφενγειν,
σκεῖν τινὰ φαιλοτάτην περιθέμενος, ἀπὸ τῆς τῶν πολέμων διω-
ξείας καὶ ὁρμης. Ἐπύρεξ δ' ἐσθῆται τοῦ γιωργου περιέμενος,
καὶ ἐν τῇ αἰκῇ συχρον χρόνον τοῦ βουκόλου ὄηγι, ᾧ καὶ ἐπτε-
τραμμεναι ἦσαν τινες τῶν βοῶν· ἐνταῦθα δὴ ἐγένετο τι, ὑπὸ τῶν

μὲν ἀπάντων ἰστορικῶν συγγεγραμμένοι, τῷ δὲ μὲν μακροὺς
διαμνημονευόμενοι, καὶ τοὶ οὐδὲν θαυμαστον ἔχει, πλην ὅτι ἕκασ-
τα τοῦ ἀνδρὸς τούτου, τῇ μὲν ἀρετῇ τε καὶ ἀξιοτητὶ τῶν ἄλλων
διαφέροντος, δεῖναι δὲ πάθοντος, τι τρεῖς ἔχει.

Πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κάκῳ

γνωμὴ φρονοῦντες, οὐ θελοῦσ' ὑπηρετεῖν

ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

RULE V. 'Οδ' οὐ μακρὰν ἀπεστί, πλησίον δὲ σοῦ.

Ἐφείας ἀπέχει ἀπὸ Σαρδεων τριῶν ἡμερῶν ὁδόν.

Τετταρα σταδία ἀπυχέτην τῷ φαλαγγεῖ ἀπ' ἁλλήλων.

Καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μαχῆς γεγενη-
μένης τσούτους κινδυνὸς καὶ φόβος περίσθη τὴν πόλιν.

Καὶ στρατηγὸν εἶλοντο Κοττυφὸν τὸν Φαρσαλίον, τὸν τότε τὰς γνώ-
μας ἐπιψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου,
ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις, οὕτω μάκ-
ραν ἀπόντος.

Μηδὲν μακρὰν ἀπελθὼς

Μηδ' αὐθις ἐπανάγῃ με,

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θυρὰν ἀφργμένος.

IV. Of the Infinitive.

RULE I. Διπλὸς ἴδαν.

Ὅστις ζῇ ἐπιθυμᾷ, περὶάσθαι νικᾷν.

Ἐπιδοῦν δοξῶσιν ἱκανοὶ εἶναι οἱ παῖδες μανθάνειν τι.

Μὴ σπεύδῃσι πλουτεῖν μᾶλλον ἢ χρηστὰ δοκεῖν εἶναι.

Οἱ μὲν οὖν πονηροὶ πάντως ἔμοργε δεκοῦσιν ἁλλήλους ἔχθρῳ μᾶλλον
ἢ φίλῳ πεφυκέναι.

Τοσαυτη γὰρ ἄφρονα παρίσκειας ἢ τούτων ἀρετὴ τοῖς πολλοῖς δυ-
καμενοῖς καὶ τοῖς εἴπειν βουληθείσιν.

Ταυτης τῆς ἀρετῆς ἐφισθε, δι' ἣν ἀνθρώποι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ γιγ-
νονται, καὶ ἀρχεῖν ἱκανοὶ, καὶ ὠφελίμοι τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις
καὶ ἑαυτοῖς.

Τίς οὖν οὕτως ἐστὶ δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτοῖς, γυναι, ταφεύς, πικρι-
δα, ἐνεκα κερδους βραχείας, προεσθαι βουλησται ;

EXAMPLE FOR THE RULE, &c.

Ἡμεῖς δὲ ἐξόν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἰρουμένα μᾶλλον τελευτᾶν,
πρὶν ἡμᾶς τε καὶ τοὺς ἑσπῆτα εἰς ὁμοῖα κατασκήσαι, καὶ πρὶν
τοὺς ἡμετέρους πωτήρας καὶ πάν τὸ προσθεῖν γνῶς αἰσχυρεῖται ἡ-
γουμενοὶ τῷ τοῦ αὐτοῦ αἰσχυροντι ἀξιώτον εἶναι, καὶ τῷ τοιοῦτω
οἶπε τῶν ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλοι εἶμαι, οἷα' ἐστὶ γῆς, οἷα' ἑσθ' ἡμῶν
γῆς τελευτήσαντι.

OBSERV. 2. Ταῖν μοι μελίσθαι.

Αἰεν ἀριστεύειν καὶ ὑπερχον ἔμμεναι ἄλλων,
- - - - -

Μηδ' ὑπὸν μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμοῖσι προσδεῖσθαι.
- - - - -

Εὐδαιμονοῦν με, Θεοῖα τε παιδ' ἔμμεν,
- - - - -

πολὺν τ' Ἀθηνῶν, τὴν τε Πιτθέως χθονά.
- - - - -

OBSERV. 3. Καὶ ἐνθάδε μέλλω ἐπιδεικνυαὶ εἰς τρίτην ἡμέραν.

Οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρεῖμι πραγμάτων ἐμᾶλλον μοι ;

Κἂν ἀκουοῖτε τῶν μελλοντων βηθήσεσθαι λόγων.

Δοκεῖ μοι λεγέειν, ὦ Σωκράτες, ὥς εἰ μέλλοιμεν ἀγαθοὶ τῶν κτη-
σθαι φίλων, αὐτοὺς ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ γεινέσθαι λεγέειν τε καὶ
πραττεῖν.

Ὅτως ἡ παραυτιχ' ἡδονὴ καὶ ἐρασιότη μείζον ἰσχυρεῖ τοῦ ποθ' ὅστι-
ρον συνόσειν μέλλοντος.

Ἄκου, καὶ Τελέμαχος ἀνέμωτος, οἷα ἄρ' ἐμελλες,
 οὐδὲ Δαρὴν λησεῖσθαι ἡμῖν χόλου, εἴνεκα τυγχάνω ;

RULE II. Βασιλίδην, ἔφη, ἔστιν, εὐ ποιῶντα κακῶς ἀκίεσθαι.

Πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ὑγκατεῖν ἀγαθὸν εἶναι κριζέτω, τὸ δὲ ποιεῖν κακόν.

Ὅμως τὸ γε ἀδικεῖν τῷ ἀδικούντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνειν ὅτι παρτι τροπῇ φάμεν, ἢ οὔ ;

Τὸ μὲν οἷον ἐπιτιμᾷ, ἴσως φησὶ τις ἂν, ῥαδὺν καὶ παρτος εἶναι τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρτος ὅ, τι διὰ πρᾶττει ἀποφαινεῖσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβουλοῦ.

Ἡγού δε τοῦτο εἶναι θυμῷ καλλίστου καὶ θαρσύνου μεγίστην, εἰς ὡς βελτίστου καὶ δικαιοτάτου σπαντος παρυγχεῖ.

OBSERV. Μῶν ἀξιοῦς φανείσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι ἀξίως ;

Παραλείπει καὶ πολλὰ αὐτὸς ἐστειρανῶσθαι.

Ῥητορικὸν φησὶ ποιῆν ὅς τ' εἶναι, εἰς τις βουληται παρὰ σου μεταβαίνει ;

Οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο.

Ἡ οἷα ὅς τ' ἂν εἶναι αὐτὸς εἶπαι εἰ δέω καὶ ἰλαστό σε ἡ βουλή ;

Ὅμου μνητ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκκαλεῖν ποτε.

Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλγίστοι

καίμιν, Πηλεὺς δε Διτητὴν ἀχαλγέσθαι ἀκρίστη.

Σὺ δὲ συνθεο καὶ μοι ὁμῶς, ἡμεν μοι προφρον ἐπείναι καὶ χερσὶν ἀ-

ρήξιν.

Ἐλθούσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τᾶν Πύλῳ

σπονδῶν φερούσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,

ἀποχωροτοσηθῆναι. τρις ἐν τῇ κλησίῳ.

Εἰ γὰρ ὤφελον—ὅς τ' εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργά-

ζεῖσθαι, ἵνα δῶι τ' εἴησαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα.

Καὶ ἡγήσατο—τὸν μὲν Φίλακρατὴν προδῆλως ἀπολειπῶσαι, τοὺς δε

ἄλλους συμπερσεύεις κινδυνεύσεις, αὐτὸς δ' εὐδαιμύσεις, καὶ προ-
δοτὴς ὦν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι.
Φησὶν δ' εἶναι πολλὰν ἀγαθῶν αἰτίας ὑμῖν ὁ ποιητὴς
παῦσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λῖαν ἐξαπατᾶσθαι,
μηδ' ἡδεσθαι θωπευομένου, μητ' εἶναι χαυνοπολίτας.

RULE III. Φειδῖαν οἶε κακὸν εἶναι δημιουργόν;

Οὐ δοκεῖ σοι καὶ οὗτος χάλεπος φίλος εἶναι;

Ὅτως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἀπάσαι ἡμῖν εἶναι;

Κυροῦ εἰδέοντο ὡς προθυμοτατοῦ πρὸς τὸν πολέμον γενέσθαι.

Εἴπερ γε τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοι φασκόντων εἰσιτηδεῖαν εἶ-
ναι.

Τί οὖν τοῦτο, ὦ Σωκράτης, τὸ γὰρ ὁρθῶς λεγόμενον ἀνάγκη αὐτῷ
ἀποδεχέσθαι ἢ, μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελᾶσθαι εἶναι.

Οὐ γὰρ ἄλλοιτοῖς ὑμῖν χρωμένοις παραδειγμασί, ἀλλ' οἰκίαις—
εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι.

OBSERV. Εἰ ἐξαρχεῖς σοι τυράννον γένεσθαι τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.

Ἔδοξε μοι ἐλθόντα παρὰ τοὺς καλουμένους τουτοὺς φιλοσόφους.

Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κυροῦ τρόπου, ἔχοντα μὴ ἀποδοῖναι.

Εἰ ἔξην τοὺς κρατιστοὺς συνθεμένους ἐπὶ τοὺς χείρονας ἵσται.

Ἄνδρων γὰρ σωφρονῶν μὲν ἐστίν, εἰ μὴ ἀδίκοντα, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν
δὲ, ἀδίκουμένους, ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν.

Δεομένα δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταυτῇ διανοίᾳ χρω-
μένους, τὸν ἐπιλοῖπον βίον διαγεῖν.

Οὐκ ἐστὶν ἄλλως σοι δὲ συγγνώμῃ λέγειν

ταῦδ' ἐστὶ, μὴ πασχούσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

Οὕτω σωφρονῶν, οὐδὲ γενναῖον ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐλλειπόντας τι δι' ἐν-
δεῖαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου.

RULE IV. Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κύρος μὲν τέθηκεν.

Ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῦτα ὡς ἀποπλεῖν.

Καὶ οὐκ ἔστ' οὐδαίς ὡς ἐγὼ—προδούς τοῖς Ἕλλησι, τὴν τῶν βαρβαρῶν φιλίαν εὐλόμην.

Ἦγμονες καὶ διδασκαλαὶ τοῖς ἄλλοις γνωστοί, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλούτος ἀρετῇ ὑπέρκειται.

OBSERV. 1. Βούλει ταχίσαι καὶ κατάντη σοι φράσαι;

Θελεῖς μείνωμεν αὐτοῦ ἀνακαλούμενοι γούαν;

Τίνα βούλει σι, Δίσχινη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐπαινῇ τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ;

Βουλεσθ' ἐπισπείσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,

Ἐκαστη παρεῖναι, Τρωασιν τε συμμάχους;

OBSERV. 2. Ἐγγίλας, ὡς ἔσπευ, ὡς τεθήκεσθα.

Οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδε παυσομένου μοῦ.

Ὡς μὲν στρατηγήσουσιν ἡμεῖς ταυτὴν τὴν στρατηγίαν μηδὲς ὑμῶν λεγέτω.

Καὶ εὐχετο δὴ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας ὅποια ἀγαθὰ ἔστι.

Τὴν Ἑλατιαν κατέλασεν, ὡς οὐδ' ἂν, εἰ τί γένοιτο, ἔτι συμπανεύσαντων ἡμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.

Ὡς οὖν ἡμοῦ, ἔφη, μηδεποτέ ἀμελησάντος τοῦ τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ στρατιωτικῆς συμμηχανᾶσθαι, μητε ἐν φιλίᾳ, μητ' ἐν πολέμῳ, οὕτως ἐχέτε τὴν γνώμην.

OBSERV. 3. Καὶ γὰρ ἦδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχει τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος.

Πολλοὺς μὲν ἦδη ἐγῶγε ἐγνων δημοκρατίας, ὅτι ἀδύνατος ἔστιν ἐπεὶ ἀρχεῖν.

Καὶ ἐνταῦθα δὴ Κλεάρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπιστάτην.

Ἐπὶ ἡσέτο το, τε Μικανὸς στρατεύματα ἐπὶ ἐν Κιλικίᾳ εἴη εἰσὼ τῶν ὁρέων.

Οὐ νῦν κατιῶν πρῶτον, ἀλλὰ πολλαίς,

τραχείαν ἔργην, ὡς ἀμνηχανον πακον.

Γινώσκει δὲ σαιντὸν ὡς ἀμαθὴς εἰ καὶ παχύς.

Καὶ σχεδὸν ἀνευρήσεις, οὕτω σκοπων, τὸν Κρητῶν νομοθετῆν, ὡς εἰς
τὸν πόλεμον ἀπαντα δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τὰ νομίμα ἡμῶν ἀποβλέ-
πων συντάττατο.

Πρῶτον μὲν εἶπε κατῷ, ὃν ἐξ ἡμῶς χερδός

Πολύδωρον, ἐκ τε πατρός, ἐν δαμοῖς ἔχοντες,

εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δευτέρῳ δ' εἰρήσομαι.

RULE VI. Οὐκ ἐναντιον μὲν φησὶ τῷ ζῆν τὸ τιθῆναι εἶναι;

Ἐπειδὴ καὶ εἰσθὰς χρῆσθαι τῷ ἐρωτῆν καὶ ἀπεκρινέσθαι.

Ῥέσεται με μὴ θανεῖν.

Ἐν τῷ φρονεῖν ἡδιστος βίος.

Ἀπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἴσ' ὑπηκοῶ.

Οὐ γὰρ διὰ τὸ ποιεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ἐνι ποιεῖς, ὑποῦ
ἐπιθυμῶν.

Κομπός εἰ, σπονδαῖς πεποιθὼς, αἱ σε σωζουσιν θανεῖν.

Ἀλλὰ μὲν εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβαλλεται τὸ ποιῆσαι τὰ δεον-
τα.

Τῷ δεδῆναι ἀρεὰ καὶ δεῖ ἀνδρείοι εἶσι πάντες πλὴν φιλοσοφῶν.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβείται ὅστις μὴ πανταπᾶσι
ἄλογος τε καὶ ἄνανδρος ἐστί.

Γυναῖκι γὰρ σιγὴ τὴ καὶ τὸ σωφρονεῖν

καλλίστον, εἰσω δ' ἡσυχον μένειν δόμιον.

Ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεῖναι με σοὶ

λογῶν ἀπάσῃ, πολλὰ ἔχουσιν ἔνδικα.

Αἶαν, καὶ Τελέμαχος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἑμᾶλλες,
 οὐδὲ Δαρῶν λησεσθαι ἔμοι χολού, εἴνεκα τευχέων;

RULE II. Βασιλῆδιν, ἔφη, ἔστιν, εὐ ποιῶντα κακῶς ἀκούειν.

Πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ δὲ πρὸς
 κακόν.

Ὅμως τὸ γε ἀδικεῖν τῷ ἀδικούντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχά-
 νειν ὅν παντὶ τροπῇ φάμεν, ἢ οὐ;

Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, ἴσως φησαι τις ἂν, ῥαδιον καὶ παντὸς εἶναι
 τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ, τι δεῖ πραττεῖν ἀποφαινεσθαι, τοῦτ' εἶ-
 ναι συμβουλίου.

Ἦγού δε τοῦτο εἶναι θυμῷ καλλίστον καὶ θεραπείᾳ μεγίστην, ἐὰν
 ὡς βέλτιστον καὶ δικαιότατον σκευτὸν παρυγῆς.

OBSERV. Μῶν ἀξιοῖς φανᾶκίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγήναι ἀξίμους;

Παραλείπω καὶ πολλὰκις αὐτὸς ἐστειρανώσθαι.

Ῥητορικὸν φης ποιεῖν οἶος εἶναι, ἐὰν τις βουλευται παρὰ σου μαι-
 θανειν;

Οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο.

Ἡ οἷσι οἶος εἶναι αὐτὸς εἴπειν εἰ δέοι καὶ ἱκανὸν σε ἡ βουλὴ;

Ὅμνυ μητ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκκαλεῖν ποτε.

Ὡς ὄφειλες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλγίσσι
 καίειν, Πηλεὺς δὲ Διὸς τῆν ἀχαλγέσθαι ἀκοῖν.

Σὺ δὲ συνθεο καὶ μοι ὁμῶς, ἤμεν μοι προφρων ἔπειν καὶ χερσὶν ἀ-
 ρῆξεν.

Ἐλθούσα, φησὶν, αὐτομάτῃ μετὰ τῶν Πύλων

σπονδῶν φερούσα τῇ πύλει κίστην πλέαν,

ἀποχευομένην τρις ἐν τῇ κληρίδι.

Εἰ γὰρ ὤφελον—οἶαί τ' εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργά-
 ζεσθαι, ἵνα οἶαί τ' εἴησαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα.

Καὶ ἡγήσατο—τὸν μὲν Φίλοκρατην προδήλως ἀπολειπόμεναι, τοὺς δὲ

ἄλλους συμπερσεύεις κινδυνεύειν, αὐτὸς δ' εὐδοκίμησιν, καὶ προ-
δοτῆς ὦν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας ὑμῖν ὁ πονητῆς
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λῆαν ἐξαπατᾶσθαι,
μηδ' ἡδεσθαι θωπευομένων, μητ' εἶναι χαυνοπολίτας.

RULE III. Φειδῖαν οἶει κακὸν εἶναι δημιουργόν ;

Οὐ δοκεῖ σοι καὶ οὗτος χάλεπος φίλος εἶναι ;

Ὅτως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἀπάσιν ἡμῖν εἶναι ;

Κυροῦ εἰδέντο ὥς προθυμοτατοῦ πρὸς τὸν πολέμον γενέσθαι.

Εἴπερ γε τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοι φασκόντων εἰσιτηδεῖαν εἶ-
ναι.

Τί οὖν τοῦτο, ὦ Σωκράτες, τὸ γὰρ ὁρθῶς λεγόμενον ἀνάγκη αὐτῷ
ἀποδεχέσθαι ἢ, μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελᾶσθαι εἶναι.

Οὐ γὰρ ἄλλοιτοῖς ὑμῖν χρωμένοις παραδειγμασί, ἀλλ' οἰκίαις—
εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι.

OBSERV. Εἰ ἐξαρκέσει σοι τυραννὸν γίνεσθαι τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.

Ἔδοξε μοι ἐλθόντα παρὰ τοὺς καλουμένους τουτοὺς φιλοσόφους.

Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κυροῦ τρέπου, ἔχοντα μὴ ἀποδίδοναι.

Εἰ ἐξ ἡν τοὺς κρατιστοὺς συνθεμένους ἐπὶ τοὺς χειρόνας ἵεται.

Ἄνδρων γὰρ σωφρονῶν μὲν ἐστὶν, εἰ μὴ ἀδικοῦντα, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν
δὲ, ἀδικουμένους, ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν.

Δεομένα δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταυτῇ διανοίᾳ χρω-
μένους, τὸν ἐπιλοιπὸν βίον διαγείν.

Οὐκ ἐστὶν ἄλλως σοι δὲ συγγνώμῃ λέγειν

ταῦθ' ἐστὶ, μὴ πασχούσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

Οὗτοι σωφρονῶν, οὐδὲ γενναῖων ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐλλειπόντας τι δι' ἐν-
δεῖαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου.

RULE IV. Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κυρὸς μὲν τεθῆκεν.

Ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῦτα ὥς ἀποπλεῖν.

Καὶ οὐποτ' ἐρεῖ οὐδαίς ὡς ἐγὼ—προδούς τοῖς Ἕλλησι, τὴν τῶν βαρβαρῶν φιλίαν εὐλόμην.

Ἦγμονες καὶ διδασκαλαὶ τοῖς ἄλλοις γνωμέναι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλούτος ἀρετῇ ὑπείκει.

OBSERV. 1. Βούλει ταχέειν καὶ κατάντη σοι φράσω ;

Θελεῖς μείνωμεν αὐτοῦ ἀνακαλούσμεν γοῶν ;

Τίνα βούλει σι, Διοχίτη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐπειγὼν τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ ;

Βουλεσθ' ἐπισπένσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,

Ἐλασθ' παρῆναι, Τρωασιν τι συμμάχους ;

OBSERV. 2. Ἐγγίλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθῆκοῦσα.

Οὕτω γνώσκετε ὡς οὐδε παυσομένου μοῦ.

Ὡς μὲν στρατηγήσουσα ἡμε ταυτὴν τὴν στρατηγήσαν μηδὲς ὑμῶν λεγέτω.

Καὶ εὐχετο δὴ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότας ἑποῖα ἀγαθὰ ἔστι.

Τὴν Ἑλαταινὴν κατέλασεν, ὡς οὐδ' ἂν, εἰ τί γένοιτο, ἐτι συμπαυσεῖσθαι τῶν ἡμῶν καὶ τῶν Θηζαίων.

Ὡς οὖν ἡμοῦ, ἔφη, μηδεποτε ἀμελησάντος τοῦ τὰ ἐπιτηδεῖν τοῖς στρατιωταῖς συμμηχανᾶσθαι, μητ' ἐν φιλίᾳ, μητ' ἐν πολέμῳ, οὕτως ἔχεται τὴν γνώμην.

OBSERV. 3. Καὶ γὰρ ἦδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχει τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος.

Πολλοὺς μὲν ἦδη ἐγὼ γινώσκω δημοκρατίας, ὅτι ἀδύνατος ἔστιν ἐτέρων ἀρχεῖν.

Καὶ ἐνταῦθα δὴ Κλεάρχου καταμαθὴν ὡς ἐπιστάτην.

Ἐπὶ ἥσθετο το, τι Μενέκλεος στρατεύματα ἐπὶ ἐν Κιλικίᾳ εἴη εἰς τῶν ὁρίων.

Οὐ γὰρ κατὰ τὸν πρῶτον, ἀλλὰ πολλὰκις,

τραχεῖαν ἔργην, ὡς ἀμυχάνον κακόν.

Γινώσκω δὲ σκαυτὸν ὡς ἀμαθὲς εἰ καὶ παχὺς.

Καὶ σχεδὸν ἀνευρήσεις, οὕτω σκοπῶν, τὴν Κρητῶν νομοθετήν, ὡς εἰς
τὸν πῦλεμον ἀπαντὰ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τὰ νομῖμα ἡμῶν ἀποστέλλει
πῶν συντάτταται.

Πρῶτον μὲν εἶπε παῖδ', ὃν ἐξ ἡμῶν χερσὶν

Πολύδωρον, ἐκ τε πατρός, ἐν δαμοῖς ἔχους,

εἰ ζῇ· τὰ δ' ἀλλὰ δευτέρῳ δ' εἰρήσομαι.

RULE VI. Οὐκ ἴκαντιον μὲν φησὶ τῷ ζῆν τὸ τεθνάναι εἶναι;

Ἐπειδὴ καὶ εἰσὼς χεῖσθαι τῷ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι.

Ῥύσεται με μὴ θανεῖν.

Ἐν τῷ φρονεῖν ἡδίστος βίος.

Ἀπαντὰ τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐστὶ ὑπηκοῖα.

Οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν ὅτι ποιῆς, ὑπὸ
ἐπιθυμίας.

Κομπος εἰ, σπονδαῖς πεποιθὼς, αἱ σε σωζουσιν θανεῖν.

Ἀλλὰ μὲν εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβαλλεται τὸ ποιῆσαι τὰ δεον-
τα.

Τῷ δεδῆναι ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρεῖοι εἰσι πάντες πλὴν φιλοσοφῶν.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ἀποθησκειν οὐδεὶς φοβείται ὅστις μὴ πανταπᾶσαν
ἄλογος τε καὶ ἄνανδρος ἐστί.

Γυναῖκα γὰρ σιγὴ τὴ καὶ τὸ σωφρονεῖν

καλλίστον, εἰσὼ δ' ἡσυχίαν μένει δόμον.

Ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ

λογῶν ἀπόσῃ, πολλὰ ἔχουσαν ἔνδεια.

ἄν, καὶ Τυλάριος ἀρίστος, οὐ αὖ ἐπ' ἔραλλες,
 οὐδ' ἄντιο λυαῖται ἡμὶ χυλοῖ, ἐνταυ τυχῆται ;
 - - - - -

RULE II. Βασιλῆα, ἔρα, ἔντα, εὐ στυῖντα καλῶς ἀκκεα.

Πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ἴσηκεν ἀγαθὸν εἶναι παλῆμα, τὸ δὲ ποσὶ κακεν.

Ὅπως τὸ γε ἀκκεῖν τῷ ἀκκεῖσθαι καὶ καλῶ καὶ αἰσχεῖν τυγχάνει ὅτι καὶ τρεῖς φάμεν, ἢ ὧ ;

Τὸ μὲν εἰς ἐκπαῖδα, ἵνα φησὶ τις αἶ, ἔρατον καὶ στυῖντα εἶναι τὸ δ' ὑπερ τῶν στυῖντων ὧ, τι δὲ τρατίτω ἀποφανέσθαι, τοῦτ' εἶναι στυῖντα.

Ἐγὼ δὲ τοῦτο εἶναι δοκεῖ καλλίστον καὶ θαυμάσιον μεγίστην, ἐὰν ὡς βελτίστον καὶ δεικνύσθαι σκευῶν παρυγῆς.

OBSERV. Μὴν αὖτις φασίσις ἡμῶς ἀπυλλωγῆται ἀζήμιος ;

Παραλείπει καὶ πύλλαις αὐτὸς ἐστεφανώσθαι.

Ῥητορικοὶ φησὶ ποσὶν ὧς τ' εἶναι, ἐὰν τις βουληται πύρα σου μανθάνειν ;

Οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς πύρρειν τοῦτο.

Ἡ οἷοι ὧς τ' αἶ εἶναι αὐτὸς εἶπεν εἰ ὅσοι καὶ ἰλατό σε ἡ βουλή ;

Ὅμνη μνητ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκκαλεῖν ποτε.

Ὡς ὄφελος οὐ μὲν αἶδι μετ' ἀθανάτης ἀλγῆσαι
 καίμην, Πηλεὺς δὲ Θητῆν ἀχαλίσθαι ἀκαστη.
 - - - - -

Σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμῶς, ἡμῖν μοι προφρον ἐστὶν καὶ χερσὶ ἀρῆζειν.

Ἐλθούσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τῶν Πύλλω

σπονδῶν φερούσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,

ἀποχυροποιηθῆναι. τρεῖς ἐν τῇ κλησίῳ.
 - - - - -

Εἰ γὰρ ὤφελον—οἶοί τ' εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἶοί τ' εἴησαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα.

Καὶ ἡγήσασθαι—τὸν μὲν Φίλοκρατην προδῆλως ἀπολειπόμεναι, τοὺς δὲ

ἄλλους συμπερσεύεις κινδυνεύσεις, αὐτὸς δ' εὐδοκίμησιν, καὶ προ-
δοτῆς ὦν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας ὑμῖν ὁ ποιητῆς
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λανθῆσαι παταῖσθαι,
μὴδ' ἡδεσθαι θάπτεσθαι, μὴτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

RULE III. Φειδιάν οἷσι κακὸν εἶναι δημιουργόν ;

Οὐ δοκεῖ σοι καὶ οὗτος χάλεπος φίλος εἶναι ;

Ὅτως γὰρ ἐστὶ πλουσίοις ἀπασιν ἡμῖν εἶναι ;

Κυροῦ εἰδόντο ὡς προθυμοστατοῦ πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι.

Εἴπερ γε τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοι φασκόντων εἰσιτηδεῖαν εἶ-
ναι.

Τί οὖν τοῦτο, ὦ Σωκράτες, τὸ γὰρ ὁρθῶς λεγόμενον ἀναγκὴ αὐτῷ
ἀποδεχέσθαι ἢ, μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελᾶσθαι εἶναι.

Οὐ γὰρ ἄλλοις ὑμῖν χρωμένοις παραδειγμασίην, ἀλλ' οἰκείοις—
εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι.

OBSERV. Εἰ ἐξαρκέσει σοι τυραννὸν γένεσθαι τῆς Ἀθηναίων πολίως.

Ἔδοξε μοι ἐλθόντα παρὰ τοὺς καλουμένους τουτοὺς φιλοσόφους.

Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κυροῦ τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδίδοναι.

Εἰ ἔξην τοὺς κρατιστοὺς συνθεμένους ἐπὶ τοὺς χειρόνας ἵσται.

Ἄνδρων γὰρ σωφρονῶν μὲν ἐστὶν, εἰ μὴ ἀδίκαιτο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν
δὲ, ἀδίκουμένων, ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν.

Δεομένα δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταυτῇ διανοίᾳ χρω-
μένους, τὸν ἐπιλοῖπον βίον διαγεῖν.

Οὐκ ἐστὶν ἄλλως σοι δὲ συγγνώμῃ λέγειν

ταῦδ' ἐστὶ, μὴ πασχούσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

Οὗτοι σωφρονῶν, οὐδὲ γενναίων ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐλλειπόντας τι δι' ἐν-
δεῖαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου.

RULE IV. Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κυρὸς μὲν τέθηκεν.

Ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῦσι ὡς ἀποπλεῖν.

Καὶ οὐποτ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ—προβούς τοῦς Ἕλληνας, τὴν τῶν βαρβαρῶν φιλίαν εὐλόγηται.

Ἦγμονες καὶ διδασκαλαὶ τοῦς ἄλλοις γνωμέναι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλούτος ἀρετῇ ὑπέρκειται.

OBSERV. 1. Βούλει ταχέειν καὶ κατάντη σοι φράσω ;

Θελεῖς μείνωμεν αὐτοῦ ἀνακαλούσμενοι γοῶν ;

Τίνα βούλει σὺ, Δίσχινε, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐπισητὴν τὴν ἡμέραν εἶναι θῷ ;

Βουλεισθ' ἐπισπείσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,

Ἐλασῇ παρῆλθαι, Τρωασιν τε συμμάχους ;

OBSERV. 2. Ἐγγυίλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθῆκα.α.

Οὕτω γνώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μοῦ.

Ὡς μὲν στρατηγήσονται ἡμεῖς ταυτην τὴν στρατηγίαν μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω.

Καὶ εὐχετο δὴ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότες ἔποιτα ἀγαθὰ ἔστι.

Τὴν Ἑλατιαν κατέλασεν, ὡς οὐδ' ἄν, εἰ τί γένοιτο, ἐπὶ συμπαντοῦσάντων ἡμῶν καὶ τῶν Θηζαίων.

Ὡς οὖν ἐμοῦ, ἔφη, μηδεποτε ἀμελησάντος τοῦ τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦς στρατιωταῖς συμμαχανῶσθαι, μητεῖν ἐν φιλίᾳ, μητ' ἐν πολεμίᾳ, οὕτως ἐχέτε τὴν γνωμὴν.

OBSERV. 3. Καὶ γὰρ ἦδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχει τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος.

Πολλοὺς μὲν ἦδη ἐγῶγε ἐγνων δημοκρατίας, ὅτι ἀδύνατος ἔστιν ἰστέων ἀρετῇ.

Καὶ ἐνταῦθα δὴ Κλεάρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπιστάται.

Ἐπὶ ἡσέτο το, τε Μενωνος στρατεύματα ὅτι ἐν Κιλικίᾳ εἴη εἰσὶν τῶν ὁρέων.

Οὐ γὰρ κατέβησαν πρῶτον, ἀλλὰ πολλὰκις,

τραχείαιαν ἔργην, ὡς ἀμνηχανον κακόν.

Γινώσκω δὲ σκαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἰ καὶ παχὺς.

Καὶ σχεδὸν ἀνευρήσεις, οὕτω σκοπῶν, τὸν Κρητίαν νομοθετήν, ὡς εἰς
τὸν πόλεμον ἀπαντὰ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τὰ νομίμα ἡμῶν ἀποστέλλει
κων συντάττατο.

Πρῶτον μὲν εἶπε παῖδ', ὃν ἐξ ἑμῆς χερσὶς

Πολύδωρον, ἐκ τε πατρός, ἐν δαμοῖς ἔχους,

εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δευτέρῳ δ' εἰρήσομαι.

RULE VI. Οὐκ ἵκαντοι μὲν φησὶ τῷ ζῆν τὸ τίθασθαι εἶναι;

Ἐπειδὴ καὶ εἰσὼς χρῆσθαι τῷ ἐρωτᾶν καὶ ἀπακρινέσθαι.

Ῥύσιναι μὲ μὴ θανέειν.

Ἐν τῷ φρονεῖν ἡδιστος βίος.

Ἀπαντὰ τῷ πλουτῶν γὰρ εἰσὶ ὑπηκοῦα.

Οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν ὅτι ποιῆς, ὑπὸ
ἐπιθυμίας.

Κομπὸς εἰ, σπονδαῖς πεποιθὼς, αἱ σε σώζουσιν θανέειν.

Ἀλλὰ μὲν εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀνακαλλεσθαι τὸ ποιῆσαι τὰ δεον-
τα.

Τῷ δεδῶκεν ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρείου εἶναι πάντες πλὴν φιλοσοφῶν.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ἀποθῆσκαι οὐδεὶς φοβείται ὅστις μὴ πανταπᾶσαν
ἄλογος τε καὶ ἀνάνδρος ἐστί.

Γυναικὶ γὰρ σιγὴ τὸ καὶ τὸ σωφρονεῖν

καλλίστον, εἰσὼ δ' ἡσυχίαν μένειν δόμον.

Ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν μὲ σοὶ

λογῶν ἀποσῇ, πολλὰ ἔχουσαν ἔνδοξα.

Ἄϊαν, καὶ Τελέμαχος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἑμελλες,
οὐδὲ Δαρῶν λησέσθαι ἔμοι χολού, εἴνεκα τυγχάνω;

RULE II. Βασιλῆδιν, ἔφη, ἴσθιν, εὐ ποιῶντα κακῶς ἀκούειν.

Πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ ὑγιαίνειν ἀγαθὸν εἶναι νομίζω, τὸ δὲ νοσεῖν κακόν.

Ὅμως τὸ γε ἀδικεῖν τῷ ἀδικούντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνειν ὃν παντὶ τρωπῷ φάμεν, ἢ οὐ;

Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, ἴσως φησὶ τις ἂν, ῥαδίον καὶ παντός εἶναι τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων δ, τι δεῖ πράττειν ἀποφαινεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβουλίου.

Ἦγού δὲ τοῦτο εἶναι θυμὰ καλλίστον καὶ θεραπεῖαν μεγίστην, ἐὰν ὡς βέλτιστον καὶ δικαιότατον σεαυτοὺς παρεγγῆς.

OBSERV. Μῶν ἀξιοῦς φανᾶκίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγήναι ἀζήμιος;

Παραλείπω καὶ πολλὰκις αὐτὸς ἐστειφανώσθαι.

Ῥητορικὸν φησ ποιῆν ὅος τ' εἶναι, ἐὰν τις βουληταὶ παρὰ σου μανθάνειν;

Οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο.

Ἡ οἶε ὅος τ' ἂν εἶναι αὐτὸς εἴπειν εἰ δέοι καὶ ἱλατό σε ἡ βουλή;

Ὅμνυ μνητ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκκαλεῖν ποτε.

Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήσι
καίειν, Πηλεὺς δὲ Διὸς τὴν ἀχαιῶν ἀποκτείνω.

Σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμῶς, ἡμῖν μοι προφρον ἐπέειν καὶ χερσὶν ἀ-
ρῆξεν.

Ἐλθούσα, φησίν, αὐτομάτη μετὰ τῶν Πύλῳ

σπονδῶν φερούσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,

ἀποχειροτονηθῆναι. τρις ἐν τῇ κληρίσῃ.

Εἰ γὰρ ὤφελον—οἶαί τ' εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργά-
ζεσθαι, ἵνα οἶαί τ' εἴησαν καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα.

Καὶ ἡγήσατο—τὸν μὲν Φίλοκρατην προδῆλως ἀπολείπειν, τοὺς δὲ

ἄλλους συμπεσέεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκμήσειν, καὶ προ-
δοτῆς ὦν τῶν φίλων, καὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι.
Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας ὑμῶν ὁ πονητῆς
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λῆαν ἐξαπατᾶσθαι,
μηδ' ἡδεσθαι θωπευομένων, μητ' εἶναι χαυνοπολίτας.

RULE III. Φεῖδιάν οἱ κακὸν εἶναι δημιουργόν;

Οὐ δοκεῖ σοι καὶ οὗτος χάλεπος φίλος εἶναι;

Ὅτως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἀπάσιν ἡμῶν εἶναι;

Κυροῦ ἰδέοντο ὡς προθυμοτατοῦ πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι.

Εἴπερ γε τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοι φασκόντων εἰσιτηδεῖαν εἶ-
ναι.

Τί οὖν τοῦτο, ὦ Σωκράτες, τὸ γὰρ ὁρθῶς λεγόμενον ἀναγκὴ αὐτῷ
ἀποδεχέσθαι ἢ, μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελάσθῳ εἶναι.

Οὐ γὰρ ἄλλοις ὑμῶν χρωμένοις παραδειγμασί, ἀλλ' οἰκίαις—
εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι.

OBSERV. Εἰ ἐξαρκέσει σοι τυραννὸν γένεσθαι τῆς Ἀθηναίων πολιως.

Ἔδοξε μοι ἔλθοντα παρὰ τοῦ καλουμένου τούτου φιλοσόφου.

Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κυροῦ τρέπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι.

Εἰ ἔξην τοῖς κρατιστοῖς συνθεμένους ἐπὶ τοῖς χεῖροναι ἵνα.

Ἄνδρων γὰρ σωφρονῶν μὲν ἐστὶν, εἰ μὴ ἀδίκαιτο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν
δὲ, ἀδίκουμένους, ἐξ εἰρηνης πολεμεῖν.

Δεσμεθὰ δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταυτῇ διατοίᾳ χρω-
μένους, τὸν ἐπιλοιπὸν βίον διαγεῖν.

Οὐκ ἐστὶν ἄλλως σοι δὲ συγγνώμῃ λέγειν

ταῦδ' ἐστὶ, μὴ πασχούσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

Οὕτω σωφρονῶν, οὐδὲ γενναῖον ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐλλειπόντας τι δι' ἐν-
δεῖαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου.

RULE IV. Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κυρὸς μὲν τεθῆκεν.

Ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῦτα ὡς ἀποπλεῖεν.

ἄλλους συμπεσθεῖς κινδυνεύσει, αὐτὸς δ' εὐδαιμήσει, καὶ προ-
 δοτὴς ὢν τῶν φίλων, καὶ πομπρὸς, πιστὸς τῇ ῥῆμει φανήσεται.
 Φησὶν δ' εἶναι πολλὰν ἀγαθῶν αἰτία ὑμῖν ὁ πομπρὸς
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίσσασθαι ἀπαταῖσθαι,
 μηδ' ἡδεσθαι θωπευομένους, μηδ' εἶναι χαυνοπολίτας.

RULE III. Φειδίαν οἵσι κακὸν εἶναι δημιουργον;

Οὐ δοκᾷ σοι καὶ οὗτος χάλεπος φίλος εἶναι;

Ὅπως γὰρ ἐστὶ πλουσίος ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

Κυροῦ ἰδέοντο ὡς προθυμοῦσάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι.

Εἴπερ γε τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ, τῶν σοι φασκοῦντων εἰσιτηδείων εἶ-
 ναι.

Τί οὖν τοῦτο, ὦ Σωκράτης, τὸ γὰρ ὁρῶς λεγόμενον ἀναγκὴ αὐτῷ
 ἀποδεχέσθαι ἢ, μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελᾶσθαι εἶναι.

Οὐ γὰρ ἄλλοις ὑμῖν χρωμένοις παραδειγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις—
 εὐδαιμόσις ἔστι γενέσθαι.

OBSERV. Εἰ ἐξαρκεῖς σοι τυραννὸν γίνεσθαι τῆς Ἀθηναίων πόλεως.

Ἔδοξε μοι ἔλθοντα παρὰ τοὺς καλουμένους τουτοὺς φιλοσόφους.

Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κυροῦ τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδίδοναι.

Εἰ ἔξην τοῖς κρατιστοῖς συνθεμένους ἐπὶ τοὺς χεῖρας ἵνα.

Ἀνδρῶν γὰρ σωφρονῶν μὲν ἐστὶν, εἰ μὴ ἀδίκαιον, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν
 δὲ, ἀδίκουμένων, ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν.

Δεόμεθα δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων, τῇ αὐτῇ ταυτῇ διανοίᾳ χρω-
 μένους, τὸν ἐπιλοῖπον βίον διαγῆν.

Οὐκ ἐστὶν ἄλλως σοι δὲ συγγνώμῃ λέγειν

ταῦδ' ἐστὶ, μὴ πασχούσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.

Οὗτοι σωφρονῶν, οὐδὲ γενναίων ἐστὶν ἀνθρώπων, ἐλλειπόντας τι δι' ἐν-
 δειαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου.

RULE IV. Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κύρος μὲν τεθῆκεν.

Ἐλθόντας δὲ Κύρον αἰτεῖν πλοῦτα ὡς ἀποπλεῖν.

Καὶ οὐποτ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ—προεὺς τοῦ Ἑλληνικῆς, τὴν τῶν βαρβαρῶν φιλίαν εἰλήμην.

Ἡγεμόνες καὶ διδασκαλαὶ τοῦ ἄλλως γινόμενου, ἐπὶ οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλούτος ἀρετῇ ὑπείκει.

OBSERV. 1. Βούλει ταχέειν καὶ κατάντη σοι φράσω ;

Θεῖεις μείνωμεν αὐτοῦ ἀνακαλούμενοι γῶον ;

Τίνα βούλει σι, Δίσχινη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐπειγὴν τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ ;

Βουλίσθ' ἐπισπείωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,

Ἐλαξῇ παρῆται, Τρωασιν τι συμμάχους ;

OBSERV. 2. Ἐγγέλεις, ὡς ἱσπεκ, ὡς τιθηκῶτα.

Οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδε παυσομένου μου.

Ὡς μὲν στρατηγήσουσα ἡμε ταυτην τὴν στρατηγίαν μηδὲς ὑμῶν λεγέτω.

Καὶ εὐχετο δὴ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ δίδοναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότες ὅποια ἀγαθὰ ἔστι.

Τὴν ἑλαττιαν κατέλαβεν, ὡς οὐδ' ἂν, εἰ τί γένοιτο, ἐπὶ συμπαυσάντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαιῶν.

Ὡς οὖν ἐμοῦ, ἔφη, μηδεποτε ἀμελησάντος τοῦ τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ στρατιωτικῆς συμμηχανᾶσθαι, μητε ἐν φιλίᾳ, μητ' ἐν πολεμίᾳ, οὕτως ἔχετε τὴν γνώμην.

OBSERV. 3. Καὶ γὰρ ἦδει αὐτὸν, ἐπὶ μέσον ἔχει τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος.

Πολλοὺς μὲν ἦδη ἐγὼ γινω δημοκρατίας, ἐπὶ ἀδυνάτος ἔστιν ἱερῶν ἀρχῶν.

Καὶ ἐνταῦθα δὴ Κλεάρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπιστάται.

Ἐπὶ ἤσθετο το, τι Μανωνος στρατευμα ἐπὶ ἐν Κιλικίᾳ εἴη εἶναι τῶν ἀρεῶν.

Οὐ νῦν κατιδὼν πρῶτον, ἀλλὰ πολλὰκις,

τραχείαν ἔργην, ὡς ἀμνηχανὸν παῖον.

Γινώσκει δὲ σαιυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἴ και παχὺς.

Καὶ σχεδὸν ἀνευρήσεις, οὕτω σκοπῶν, τὴν Κρητῶν νομοθετήν, ὡς εἰς
τὸν πόλεμον ἀπαντα δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τὰ νομῖμα ἡμῶν ἀποβλέ-
πων συντάττατο.

Πρῶτον μὲν εἶπε παῖδ', ὃν ἐξ ἡμῶν χερδὸς

Πολύδωρον, ἐκ τοῦ πατρὸς, ἐν δόμοις ἔχοντος,

εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δευτερόν σ' εἰρήσομαι.

RULE V. Οὐκ ἱκαντῶν μὲν φησὶ τῷ ζῇ τὸ τεθνάναι εἶναι;

Ἐπειδὴ καὶ εἰσὼς χερῶν τῷ ἐρωτῆν καὶ ἀπακρινέσθαι.

Ῥίσσεται με μὴ θανέῃν.

Ἐν τῷ φρονεῖν ἡδιστος βίος.

Ἀπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἴσ' ὑπηκοῶν.

Οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὄτι ποιῆς, ὑπνοῦ
ἐπιθυμεῖς.

Κομπὸς εἶ, σπονδαῖς πεποιθὼς, αἱ σε σώζουσιν θανέῃν.

Ἀλλὰ μὲν εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀνακαλλεσθαι τὸ ποιῆσαι τὰ δεον-
τα.

Τῷ δεδιναι ἀρεὰ καὶ δεῖ ἀνδρεῖοι εἰσι πάντες πλην φιλοσοφῶν.

Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται ὅστις μὴ πανταπᾶσαν
ἄλογος τε καὶ ἄνανδρος ἐστί.

Γυναῖκα γὰρ σιγὴν τὴν καὶ τὸ σωφρονεῖν

καλλίστον, εἰσω δ' ἡσυχον μένειν δόμων.

Ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεῦναι με σοὶ

λογῶν ἀπώσῃ, πολλὰ ἔχουσαν ἔνδικα.

Καὶ οὐποτ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ—προδοὺς τοῦς Ἕλληνας, τὴν τῶν βαρβαρῶν φιλίαν εἰλόμεν.

Ἠγόμενοι καὶ διδασκαλαὶ τοῦς ἄλλους γινόμενοι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις, ἀλλὰ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλούτος ἀρετῇ ὑπείκει.

OBSERV. 1. Βούλει ταχέειν καὶ κατάντη σοι φράσω;

Θεῖλεις μαινόμεν αὐτοῦ κἀνακούσσομεν γων;

Τίνα βούλει σι, Δίσχινη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐπεινῇ τὴν ἡμέραν εἶναι θῶ;

Βουλεσθ' ἐπισπείσσομεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,

Ἐκαλεῖ παρῆται, Τρωασιν τε συμμάχους;

OBSERV. 2. Ἐγγυίλας, ὡς ἐπικει, ὡς τυθήκεα.

Οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδε παυσομένου μοῦ.

Ὡς μὲν στρατηγήσουσα ἡμε ταυτὴν τὴν στρατηγίαν μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω.

Καὶ εἴχετο δὴ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τάγαθὰ διδόναι, ὡς τοὺς θεοὺς κάλλιστα εἰδότες ὅποια ἀγαθὰ ἐσσι.

Τὴν ἑλαιοὶν κατέλαβεν, ὡς οὐδ' ἂν, εἰ τί γένοιτο, ἐτι συμπαυσάντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.

Ὡς οὖν ἐμοῦ, ἔφη, μηδεποτε ἀμελησόντος τοῦ τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, μητε ἐν φιλίᾳ, μητ' ἐν πολυμίᾳ, οὕτως εἴχετε τὴν γυμνῇ.

OBSERV. 3. Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχει τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος.

Πολλοὺς μὲν ἤδη ἐγωγεῖ ἐγνω δημοκραταίαν, ὅτι ἀδυνατός ἐστιν ἐτιρῶν ἀρχεῖν.

Καὶ ἐναυδα δὴ Κλεαρχὸν καταμαθεῖν ὡς ἐπιστάται.

Ἐπει ἥσθητο το, τε Μενωνος στρατεύματα ὅτι ἐν Κιλικίᾳ εἴη εἰσὶν τῶν ἄρειων.

Οὐ γὰρ κατὰ τὴν πρῶτον, ἀλλὰ πολλὰκις,

τραχεῖαν ἔργην, ὡς ἀμύχανον κακόν.

Γινώσκω δὲ σαυτὴν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.

Καὶ σὺ οὐκ ἀνευρήσεις, οὕτω σκοπῶν, τὴν Κρητῶν νομοθετήν, ὡς εἰς
τὸν πόλεμον ἅπαντα δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ τὰ νομῖμα ἡμῶν ἀποστέλλει
πῶς συντάττατο.

Πρῶτον μὲν εἶπε παῖδ', ὃν ἐξ ἡμῶν χεῖρὸς

Πολύδωρον, ἐκ τε πατρός, ἐν δαμοῖς ἔχους,

εἰ ζῇ· τὰ δ' ἄλλα δευτέρῳ δ' εἰρήσομαι.

RULE VI. Οὐκ ἵκαντιον μὲν φησὶ τῷ ζῇ τὸ τιθέναι εἶναι;

Ἐπειδὴ καὶ εἰσὶν ἄλλοι χεῖρσιν τῷ ἐργάζεσθαι καὶ ἀποκρίνεσθαι.

Ῥύσεται μὲς μὴ θανεῖν.

Ἐν τῷ φρονεῖν ἡδίστος βίος.

Ἄπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐστὶ ὑπερβολή.

Οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅτι ποιῆς, ὑπὸ
ἐπιθυμίας.

Κομπὸς εἶ, σπονδαῖς πεποιθὼς, αἱ σε σωζοῦσιν θανεῖν.

Ἀλλὰ μὲν εἰ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται τὸ ποιῆσαι τὰ δεον-
τα.

Τῷ δεδιναι ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρείοι εἶσι πάντες πλὴν φιλοσοφῶν.

Ἀλλὰ μὲν γὰρ τὸ ἀποθησκειν οὐδεὶς φοβεῖται ὅστις μὴ πανταπαῶς
ἄλογος τε καὶ ἄνανδρος ἐστίν.

Γυναικὶ γὰρ εἰρήνη τε καὶ τὸ σωφρονεῖν

καλλίστον, εἴσω δ' ἡσυχίαν μένειν δόμων.

Ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν με σοὶ

λογῶν ἀπάσῃ, πολλὰ ἔχουσαν ἔνδικα.

RULE VI. Ἐν τῷ μαθῆν.

Ἀλλοις δομον λελαν ἑμελλες ὄφρανον διαρπασαί.

Ἄξιος χειροτονῆ.

Καὶ γὰρ ὄφρ' ἐν στυγνῷ ἦν.

Πιστος ἐν κακοῖς ἀπὸ κρείσσων γαληνης καυτιλοσιν εἰσερχῆν.

Καὶ τῷ τῇ ἐκινου χωραν κακῶς ποιῶν καὶ τρηρεσί καὶ στρατιω-
ταις ἐτίμοις.

Καὶ μηδαμῶν προφασιν τοῦ πλεῖν ἄλλοσι, ἢ πραττειν ἄλλο τι, τῷ
στρατήγῳ καταλείπειν.

Δυσὸς ποιῶν καιροῦ τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς, ἢ περὶ ὧν ἀ-
ναγκασιὶν εἴπειν.

OBSERV. I. Θανούσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γελῶν.

Ἄλλα τι ἂν σοι ποιήσας χαρίζαιτο.

Βούλεμαι ὁ ἀναξ, καλῶς ὁρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κα-
κῶς.

Οὐ γὰρ ἀναξίς ποτ' ἐνεθῆν κλαῖων τοὺς φθιμένους ἀπὸ.

Εὐταῦθα δὴ εἰ οἶδα, ὅτι ἱππύων ἦσαν ἐμὲ τῶν ἡλικιῶν.

Προτρέπεται τοὺς νεωτέρους ἐπ'. ἀρετήν, μὴ μόνον παραινοῦντες, ἀλλὰ
καὶ περὶ τὰς πράξεις ἀποδεικνυντες αὐτοῖς, ὅποιους εἶναι χρὴ τοὺς
ἀνδρας τοὺς ἀγαθοὺς.

Οἴκουν ἀπὸ τοῦ ὅ τὸν νόμον θείας τουτὸν, ἢ τὸ πρῶτον

ὥσπερ συ κάγω, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;

OBSERV. 2. Τοῦτο δ' ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι.

Σὺν τῷ δὲ πινῆν ἡμᾶς, εὐδουσιν αἱ μεριμναί.

Εἰ ἀποθήσκει μὲν πάντα ὅσα τοῦ ζῆν μεταλαβοί.

Φανερον εἶναι ὅτι οὐδὲν ὑπερβιμωτερον ἦν τοῦ Σωκράτη συνέλθαι.

Καὶ ἐν ᾧ ἂν ζῶμεν οὕτως, ὡς εἴποιεν, ἐγγυτάτα ἐσόμεθα τοῦ εἶδει-
ναι.

Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰσθᾶσαι
χρῆσθαι τῷ βουλευέσθαι.

Ἀθανάτα μὲν φρονεῖ τῷ μεγαλοψυχος εἶναι, θνητά δὲ τῷ συμμει-
τρως τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν.

Ἐδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεργωνεῖναι τοῦ μαχεῖσθαι.

Διὰ γὰρ τὸ ἐπιμαλεῖσθαι τοῦ ἄρᾶσαι τῷ ἀρεσκοντι μοι, οὐκ ἀπειρώς,
οἶμαι, ἔχειν θνητῶν ἀνθρώπους.

Μεγά δὲ συμζάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν.

Καὶ τούτων ἀξιώθεις διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι.

Τί δὲ; ὅστις διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ χρηματίζεσθαι μὴδὲ πρὸς ἐν ἄλλῃ
σχολῇν ποιῶται, ἢ ὅποθεν αὐτὸς κερδανεῖ;

Εἰς τοῦθ' ἦκεν ἀναιδείας, ὥστε τολμᾷ λεγεῖν, ὥς ἄρα ἐγὼ πρὸς τῷ
τῆς εἰρήνης αἴτιος γεγενῆσθαι.

Ἐδόκουν δὲ αὐτῷ οἱ γιγνασκεῖσθαι δοκουντες ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος, καὶ
τοῦ καλὸν τι ποιῶντες ὀρεῖσθαι μᾶλλον ὀρεγεσθαι, καὶ τοῦ αἰσ-
χρον τι ποιῆν μᾶλλον προθυμεῖσθαι ἀπέχεσθαι.

RULE VI. Ὡς οὐκ ἀπιστεῖν εἰη Κλεαρχῷ.

Τῶν κρατούντων ἔστι πάντα ἀκουστέα.

Ἡμῶν δὲ γ', οἶμαι, πάντα ποιήσεται.

Κούτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἥσησται.

- - - - -

Εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶει δεῖν πλουτίζεισθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπι-
μελητέον.

Ἡ οὖν παύσεται τούτων τῶν ἐθῶν, ἢ μὴδὲνα ἄλλον αἰτιαίται τοῦ
πάντα φαυλῶς ἔχειν ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς.

Καὶ γὰρ ἂν ἅπαντες δουλεύειν δὴ τοῦ συγχωρησώσιν οἱ ἄλλοι, ὑ-
μῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον.

Καὶ παντός μᾶλλον ἀνδρὶ μελετητέον, οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν,
ἀλλὰ τὸ εἶναι, καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ.

Καὶ μὴν οἱ συμμαχεῖν ἐθέλοντες εὖ ποιητέοι, ἵνα θελωσί προθυμαῖ-
σθαι.

V. OF PARTICIPLES.

RULE I. Μεμνημαι γὰρ ἀκούσας ποτε σοῦ.

Κατιδόντες δ' αὐτὸν οἱ τῇ τῆς πόλεως προσπολεμούντες ἡσυχία.

Ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ὁδῆλος ἦν ἐπικουλεύειν.
 Εὐεργισίαν δὲ κατέλεγει, ὅπῃ τις αὐτοῦ ἀφιστάται, ἐπὶ χρώμενος
 αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτὸν.
 Ἀμαλθέας αἰ τοῦ ἐργάζεσθαι, ἐταρῶν εὖ ποιήσας πρᾶξις αἰσῶν.
 Πρῶτῃ δ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἔμα,
 πρῶτῃ δὲ, γοναὶ σοῦ σῶμα δοῦς' ἔμην
 φίλας χερσας ἔδωκα πάντεσσι μὲν.
 Σπαρτης ἀνάσσειν ἤλθε, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μετὰ δ' ἔκυσσε μητιετα Ζεὺς
 ἀραὼν αἰῶν Νηληιάδαο γεροντος.

RULE II. Εἰ μὴ κυρεῖ ζῶσ' ἡ τελευτα.

Οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος.
 Ἔμε διεφθαρμένος καὶ πεπρακώς αὐτὸν ἐλάνθανε.
 Ὅπως μὴ λαθῇ σεαυτοὶ ἀγνοῶν.
 Ἔφυγε δὲ διὰ μεσου ἔων τοῦ χωρίου πτόταμος Σελίνους.
 Οὐκοῦν οὔγε μὴ εἰδοτες μὴδ' ἕτεροι τούτων λησασιν αὐτοὺς καὶ λη-
 γοντες καὶ πραττοντες ἅττα μὴ δαί;
 Ἐὰν μαντοὶ τις ἡμᾶς καὶ εὖ ποιῶν ὑπαρχῇ, καὶ τούτου εἰς γε θυ-
 ναμιν οὐχ ἡττησομεθα εὖ τοιοῦντες.
 Ἐὰν μὴ ἐμμένῃτε τοῖς ὁμολογημένοις, οὐδὲν προτιμῆσθε εἰς τοῦ ἐφ-
 θακίναί ἀδικούντες.
 Χρῆ δ' ἔκτος ὄντα πηματων, τὰ δειν' ὀρεῖν
 χῶταν τις εὖ ζῆν, τηρικαῖτα τὴν βίαν
 σκοπῶν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λαθῇ.
 Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι, εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν αὐτὸν ἡκού-
 ομέν ἐν Ἑλλάτις ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὄρεσις.
 Οὐδ' ἔλαβ' Ἀτρεΐος υἱόν, ἀρρήφιλον Μενελαόν,
 Παιτροκλὸς Τρωῆσι δαμνείν ἐν δηϊοτήτι.

ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαυντοῦς βροτούς
 φρονεῖν λεγούσι; σοῦ γὰρ ἐξηγήμεθα,
 ὁρᾷμεν τε τοιαυτὸν ἂν σὺ τυγχάνῃς θελῶν.

RULE III. Χαιρών πορεύου.

Παντων τῶν ἡλικῶν διαφέρειν ἰφαίνεται.

Ἦν μὴδεποτε παυσώμηναι θεωμένος.

Τὴν εἰρηνην ἀγοντες διατελουσιν.

Διψῶν παύεται.

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ἡδομαι μὲν ὑφ' ὕμων τιμώμενος.

Ἡσθόμεν ἄλκυλαι πολλὴν ἔχουσα, καὶ ματὴν θυμουμένη.

Καὶ οὕτω οὐτε σὺ ἄλυσσαι ἀδίκων τοὺς δεσποτεῖς, οὐτὲ ἡμῖν κακῶς
 βεβουλευμένα ἔσται.

Οὐκοῦν νῦν, ἔφη, ὦ παῖ, διάγε ἱκενίας τὰς ἐπιμαλίας, ἡδίων μὲν
 ἔρχη πρὸς τοὺς θεοὺς δεησόμενος.

Ἀλλ' ἄγε Πήγασε, χώρει χαίρων,

χρυσόχαλινον παταγον ψαλῶν

διακινήσας φαιδρῶς ὤσαν.

Ἰεὶ σαιτὸν θαρσύνων ἀπὸ γῆς.

Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἔχθροι, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,

καὶ διδάζοντες τι δευρ' ἡκούσιν ἡμῶς χρησίμων.

OBSERV. Οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν.

Τοσαυτ' ἀκούσας ἴσθι.

Ψευδομενοὶ δὲ σε φασὶ Διὸς γονοτὸν Λιγιοχόμο εἶναι.

Ποῦ γὰρ ὦν δεῖξω φίλος, εἰ σε μὴ ἐν δαικαῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρ-
 κέσω;

Μακρὸν βίου γὰρ ἡσθόμεν ἔρωτα σε.

Πᾶς ἀνὴρ, καὶ δούλος ἢ τις, ἡδεταὶ τὸ φῶς ὁρᾶν.

Διόχιστον, ἔργον μ' ἐργασάμενος προσέλεπεις.

Εν τῷδε δαίξω πρώτα μὲν σοφὸς γεγώς,

ἐπιτα σωφρων, εἴτα σοὶ μεγὰς φίλος.

Ἐλπίζεις δε μᾶλλον τεύξεσθαι ὧν ἂν δεῖ, ὅτι συνειδέναι σεαυτῷ δο-
καίς οὐ πωποτ' ἀμελήσας αὐτῶν.

Οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσαφὴς οὐσας κενας ;

Διὰ παντός τοῦ χρόνου τὴν ἀληθειαν οὕτω φαίνου προτίμων, ὥστε
πιστοτεροὺς εἶναι τοὺς σοὺς λόγους ἢ τοὺς τῶν ἄλλων ὀρκους.

Φερόειπε νῦν τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα.

Δούε, ὡς ἐμαυτῷ θρεψίμα θρεψαίμην ἐγώ ;

RULE IV. Φανερὸς δ' ἦν—νικᾶν πειρωμένος.

Φανερὸι πασιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφευγεῖν ἐφ' ἑμας.

Καὶ τοὺς ὑπηρετας δὲ τῶν θεῶν εὐρήσεις ἀφανεῖς ὄντας.

Ἐνδηλοὶ ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἀριαιὸν ἡττον τοῖς Ἑλλήσι προσεχόντες
τὸν νοῦν.

Ὡ καὶ καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.

Εἰ δὲ μὴ, τῷ γε ἀποσιωπῆσαι, καὶ ἐρυθρῆσαι, καὶ σκυθρωπῆσαι
δῆλος γίνου δυσχεραίνων τῷ λόγῳ.

RULE V. Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτας σωζων.

Οὗτος δὲ ὁ καθαρθεὶς τὸν φονον.

Τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας ταδε ;

Καὶ ὁ τὸν ὅλον κόσμον συνταττων τε καὶ συνεχων, ἐν ᾧ πάντα καλα
καὶ ἀγαθὰ ἐσσι.

Ἀλλ' ὁ μὲν γράρων, οὐκ ἂν ἐπρέσσειεν, ὁδε πρέσσειων, οὐκ ἂν ἔ-
γραψεν.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ μέγιστε, δός μοι φαῖναι ἀξίῳ δὲ Κέρου φίλῳ, τοῦ
ἡμᾶς τιμήσαντος.

Καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἰσεσθε, τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμε-
νος, καὶ τίς ὁ πραττων ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τὸ τῇ πολει συμφερόν
ζητῶν.

Φαῖρος δ', ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἄμα

Σωτήρ ὁ ἰκοῖτο, καὶ νόσου παυστηρὸς.

Ἀλλ' ὅστις ὁ βροτῶν ἔστι, φράσον, τοῦτ' ἂν ποῦν τετρήμαιναι.

Ἀλλὰ τίς ἦν, ὁ βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτοὺς; τίς
ὁ καλύσας τὸν Ἑλλησποντον ἄλλοτριωθῆναι κατ' ἐκεινοὺς τοὺς
χρόνους;—τίς δὲ ὁ τῇ πόλει λέγων, καὶ γράφων καὶ πράττων
καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα ἀφειδὼς δοῦς;

RULE VI. Ἐχθρὸν ὑπ' αὐτοῖς τειχεσὶν καθήμενον.

Ὡς οὐκ ἔτ' ὄντων σῶν τεκνῶν φρόντιζε δῆ.

Καὶ νικηθέντων τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν συμμαχῶν, καὶ νεκρὸς ὑ-
ποσποδὸς ἀνελομένων.

Γεγραμμένον δὲ τῶν νομῶν ὑπ' ἀσθενῆς

ὁ πλουσίος τε τὴν δικὴν ἴσῃ ἔχει.

Τοῦ τειχοῦ ἀσθενὸς ὄντος, καὶ ἔστιν ἥ καὶ πεπτακότος, τοῦδε
βραχέως ὑποδομημένου, καὶ πυλῶν ἄμα διὰ τὴν ἀδείαν ἀπεωγ-
μένων.

Ἀλλὰ μὴν καὶ χειμῶνος γε ὄντος οἴου λέγεις, οἴτου δὲ ἐπιτελοπο-
τος, οἴτου δὲ μὴδ' οἰσφραίνεσθαι παρόντος, ὑπὸ δὲ πονων πολλῶν
ἀπαγορευόντων, πολέμιων δὲ ἐπομένων.

Χαιρέφωντος γὰρ ποτὲ ἐπερωτῶντος ἐν Δελφοῖς περὶ ἑμοῦ, πολλῶν
παρόντων, ἀνέειπεν ὁ Ἀπολλων, μηδένα εἶναι ἀνθρώπων ἑμοῦ μῆτε
ἐλευθεριωτερον, μῆτε δικαιότερον, μῆτε σωφρονέστερον.

Οἶδ' ὥστ' ἦς βοῶν ἀγγελὴν, ἥ πᾶν μεγ' οἶδ' ἂν

ἔπρε δυοὶ κλονουσί μελαινης νυκτὸς ἀμολγῶ,

ἔλθοντ' ἔξαπίνης, σημαίντορος οὐ παρόντος,

OBSERV. 2. Ὅντας δὲ θνητοὺς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών.

Ὡς δεῖσιν καὶ τούτων, ὥσπερ καὶ ὑπὲρ τῆς στρατηγίας, τὸν στρα-
τηγὸν ἐπιμελεῖσθαι.

RULE VII. Τὸ τοῦ προδιδόντος συμφρασιν ζητῶν.

Καὶ εἰς τι τῶν τοῦ ἀπειθοῦντος;

Ἀποκτενεῖ δ' ὁ φῦς.

Πολυήχητός δ' εἶπτο κῆμος,

τὴν τε θάουσαι καὶ ὀλβίζων.

Ὅσα φρονούντων τε ἤδη ἔργα ἴσθι καὶ ἐτι δυναμένων,

Μὴ τοι, κασσηγητῇ, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ

θαπνῇ τε σὺν σοι, τὸν θάοντα δ' ἀγρίσαι

οὔτε γὰρ πλοῦτος καλλὸς φέρεϊ τῷ κεκτημένῳ μοι' ἀκανδρίας
ἄλλω γὰρ ὁ ταυτοῦς πλουτεῖ, καὶ οὐχ ἑαυτῷ.

Δουδαῖα γὰρ τῷ φρονούντι μὴ καλῶς

αὐτῇ καθ' αὐτὴν οὐδένοσ μεῖον σθένει.

VIII. OF ADVERBS.

RULE I. Καὶ πολὺ πλεονεξίᾳ ἐκ τούτου αὐτὸν ἐθεραπεύον ἀνθρώπων.

Ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μαλακὰ ἐθέλειν ἐλέγετο.

Βοτρυδὸν δὲ πεπονται ἐπ' ἄνθεσι εἰαρηνοῖσι.

Ἄλλ' ἐνέμιζε τοὺς θεοὺς ταῖς παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων τιμαῖς μαλακὰ
χαίρειν.

RULE II. Τιμῶμαι δὲ μαλίστα πάντων.

Ἐπαρκουντῶς δ' ἐμοί.

Οὐδὲν ἦττον οἱ δούλοι τῶν ἐλευθέρων.

Τὸ μὲν γὰρ ἀναγκαζεσθαι περαιτέρω τοῦ μετρίου μηχανῆσαι τὰς ὁ-
δους χαλεπὸν.

Ἐχθρὸς γὰρ μοι κενὸς ὅμως Ἀἰδῶο πύλησιν

ὥς ἕτερον μὲν κενεὶ ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλὰ δὲ βαίνει.

RULE IV. *Ναι μὰ τὸδε σκηπτρον.*

Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαράθωνι προκρινόμενους τῶν προγόνων.

RULE V. *Οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν.*

Τοῦτο δ' ἐστίν, οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωσέναι μηδέν.

Οὐ γὰρ ἔζητουν οἱ τότε Ἀθηναῖοι οὔτε ἑητορα, οὔτε στρατηγὸν δι' οὗτο δουλεύουσιν εὐτυχῶς ἄλλ' οὐδὲ Ζῆν ἠξίου, εἰ μὴ μισ' ἐλευθερίας αὐτοὺς ἔξεσται τοῦτο ποιεῖν.

Τίθῃσι νομῶν, τὸν διαβέβηθαι ἀπαγορεύοντα τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφάνου.

OBSERV. 2. *Ἔστι μὲν ἀδυνατὸν μὴ οὐκ εἶναι.*

Οὐκ ἐστὶν ὅπως οὐκ ἐπιθήσεται ἡμῖν.

Οὐκ ἐστ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γενναῖος ἀνὴρ.

RULE VI. *Ὁ μὲν δὴ Κῦρος οὕτως ἐλθὼν εἰς Περσας.*

Ἐπειδὴ δὴ ἡ Μανδανὴ παρεσκευάζετο ὡς ἀπύσσει παλιν πρὸς τὸν ἄνδρα.

Μυκηναῖς, μὴ 'νθαδ' ἀνακαλεῖ Θεοὺς.

Ἐπεὶ δ' ἦλθον αὐτῷ αἱ τε ἐκ Συρακουσῶν νηὲς εἰκοσὶν, ἦλθον δὲ καὶ αἱ ἀπὸ Ἰωνίας.

Ἐντευθεν ἐξελαυνεὶ διὰ τῆς Σιυρίας, καὶ ἀφικνέται πρὸς τὸν Ἀρξέην πύταμον.

OBSERV. 1. *Ἦν δὲ τις Εὐχηνῶν—Κορινθοὶ οἶκα ναίων.*

Παντας ἤκειν συνεδρευόντας Ἀθηναῖς.

Προσλαβόντες δὲ καὶ Ἀθηγηθεὶς ἄλλας τε ναῦς καὶ ὅπλα.

Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκιηνδὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.

Οἱ μὲν κακχείοντες ἔσαν οἰκόνδε ἑκάστος.

IX. OF PRÆPOSITIONS.

I. Præpositions Governing the GENITIVE.

Αντί.

Ἐκτωρ δ' ἀντὶ Λαιαντος εἰσατο κυδαλμω.
 Αἰρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου.
 Τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων.
 Ἄντ' ἡ νῦ πολλὰν λαῶν ἐστὶ ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κηρὶ φίλησθαι.
 Βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου.
 Ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τοῦδ' ἐκφέρεις;
 Χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἔλθετα.

Τῶν ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιτιθεῖς.
 Οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀντέχειν, ἀλλ' ἀνεχάζοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διὰ ἑταῖροι ἐξεφέρου πολέμοιο.

Απὸ.

Ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνεστήσαν.
 Ἀρχοντας ἀπὸ Κυαμοῦ καθίστασθαι.
 Τόσον ἐνερθ' Αἰῶνα, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης.
 Ἐδῆρα ἀπὸ ἵππου.
 Ἀπὸ τῆς ναυμαχίας μεχρὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ μαχίας.
 Ἀπὸ σημείου ἵνος ἐπιστρέφειν τὰς ναῦς.
 Ἡ ἀμφοτέρους ἀποπεμψομαι τοῦ συμποσίου.
 Ἦδε ἀπέφησε μὲν.
 Ἐδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνωκέναι τοῦ μαχεσθαι.

Ἐκ.

Ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγει δυοκαίδεκα νηας.

Μελισσάων πιπτης ἐκ γλαφυρης αἰεϊ νον ἐρχομενων.

Ἐτομη ἤδη ἡ στρατια οὔσα ἐκ τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου.

Ἀλλ' οὐν ταυτ' ἐστὶν ἐκεῖν' ἐξ ὧν ἀνδρας μαραθισομαχους ἡ ἄλλ' παιδευσις ἐβρεψεν.

Καὶ γὰρ ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστι.

Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετεπέμπετο Αστυαγῆς τὴν ἑαυτοῦ θυγάτηρα.

Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στρατευμα.

Λθων ἐξ ὧν τὰ ἀγάλματα ποιοῦσι.

Ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς.

Εἰ ἀναγκάζονται ἐκγεῖσθαι τοῦ ζῆν.

Ἡ οὐκ ἴσμεν ὥς οἱ μὲν Ἡράκλους, οἱ δὲ Ἀχαιμένους ἐκγονοί ;

Πρὸ.

Κατέπλευσαν ἐς Ἑλεον πρῶτον, τὴν πρὸ Μιλήτου νησον.

Τὸν Βρασιδαν—δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορας αὐσης.

Ἐξάγων αἰε πρὸ τῶν τειχισμάτων τοὺς Σαρακουσίους.

Πλὴν πολὺ τις σκοτος, ὥς εἰοικε, ἐστὶ παρ' ὑμῶν πρὸ τῆς ἀληθείας.

Ἐπεὶ δὲ παντας παρήλασε, στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης.

Δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτο εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις.

Ταῦτα προῦσαλόμεν ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς.

Πρὸ πολλῶν ἂν χρημάτων τιμησαίμην.

Τότε δὲ ἀξιούσα προεστάναι τῶν ἄλλῶν.

Ἄ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προύλαξε καὶ κατέσχε Φίλιππος, εἰάσω.

II. Præpositions Governing the DATIVE.

Ἐν.

Ἐν γὰρ τῷ Θέῳ τὸ τουτοῦ τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί.
 Οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐνδοιασάκει βαρβαρικῇ κατέσταν εὐηλόσαντο.
 Ὅσα πέρ ἐστι ἐν ἀνθρώποις σοφά.
 Αποστελούντες ὅπλιντας ἐν τῇ Σικελίᾳ.
 Νῦν ἐν μίᾳ, καὶ παρῆμιν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
 Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.
 Ἐν πέντε ἡμέραις ἐξοιθήσασθε αὐτοῖς.

Σύν.

Καὶ κερδὸς γε σὺν μόχθῳ βράχχει.
 Ἔμμι μάλῃσιν σὺν ταῖς θεαῖς.
 Κατέλπιε τοῦτο μόνον αὐτοῖς τὸ σὺν μαχαίρᾳ καὶ γυῖν καὶ θω-
 ραξὶ μάχεσθαι.
 Οἱ τῶνδε δ' αὖ παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπερωμένῳ.
 Σὺν τῷ δειπνεῖν ἀπῆλθεν.
 Ἐγὼ δὲ συνεῖμι μὲν θεοῖς, συνεῖμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς.
 Καὶ σχεδὸν τι οἶμαι ἐμὲ πλείω χρήματα εἰργασθαι ἢ ἄλλους συν-
 δυο ὁστίνας βούλει τῶν σοφιστῶν.

III. Præpositions Governing the ACCUSATIVE.

Εἰς.

Ἀποστάς εἰς Μουσούς.
 Καὶ εὐθεὶα εἰς αὐτὰς ἐμπέπτακε ἡ βχ.

Καὶ ἀέσθησε εἰς μέρη πολλὰ.

Ὅταν τε εἰς τὰ πρᾶγματα ἀποκλέψῃ καὶ θένῃ πρὸς τοὺς λόγους
ὡς ἀκούω.

Εἰς ἅπαντα τὸν λαὸν χρόνον,

Ἔδοκε γὰρ εἰς τὴν ἐπιουσαν ἦν ἦξεν βασιλεῖα.

Εἰς τὸ μανθάνειν σφρονοῦν αὐτοῦς.

Οὐδεις εἰς φίλων αὐτοῦς ἐμέμμετε.

Εἰς γὰρ μὴν δικαιοσύνην.

Λέγουσι ἥππους μὲν εἰς ἑκαταμυχιλοῦς ἄγειν.

Ὅποτε εἰς ἓνα πορεύοιτο ἡ ταξίς.

Ἀνὰ.

Καὶ ἐν πιδίῳ καὶ ἀνὰ τὰ ὄρη μάχεσθαι.

Χλωρεν δ' ἀνὰ ὕλην.

Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νῆα ἔβην.

Τὰ φρονέων ἀνὰ θυμῳ.

Καὶ ἀπὸ ἔθου ὑψοῦ ἀείρας, θῆκεν ἀνὰ μυρτίην.

Ἀπὸ δε φλέβα πᾶσαι ἐκέρσι, ἔτε ἀνὰ ἰῶτα θύουσι διαμπερές πύ-
χιν ἱκάνει.

Βῆ δ' ἵμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλονὸν ἐγχεύων.

Τουτοὺς δ' ἔφασαν εἰπεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη.

Ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἐβῶσι ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σφρονοῦς δια-
γόντας.

Ἔπει δε ταῦτα ἐγνώσαν οἱ στρατηγοὶ ἐπυθέσαντο ἐξ λόγους ἀπὸ
ἑκατον ἄνδρας.

IV. PRÆPOSITIONS GOVERNING THE GENITIVE AND ACCUSATIVE.

Διὰ.

1. GENITIVE. Εἰ μὴν οὖν αἱ αἰ. δ. διὰ τοῦ ποταμοῦ εἰς.
Καὶ τερνύσκει διὰ τοῦ θαλάσσης.

H

Ἄ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαζε καὶ κατέσχε Φίλιππος, ἰάσῃ.

II. Præpositions Governing the DATIVE.

Ἐν.

Ἐν γὰρ τῷ θείῳ τὸ τουτοῦ τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί.
 Οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐν Λαλακί βασιλευμένη κατεῖχε ἐκλήσαντο.
 Ὅσα κτὲρ ἐσσι ἐν ἀνθρώποις σοφα.
 Αποστελοῦντες ὅπλιντας ἐν τῇ Σικελίᾳ.
 Νῦν ἐν μέσῳ καὶ παρῆμαν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
 Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.
 Ἐν πεντε ἡμεραῖς ἐκοιμήσατε αὐτοὺς.

Σὺν.

Καὶ κερδὸς γε σὺν μόχθῳ βράχχει.
 Ἐμὼι μολῆσαι σὺν τοῖς θεοῖς.
 Κατέλιπε τοῦτο μόνον αὐτοῖς τὸ σὺν μαχαίρᾳ καὶ γυῖῳ καὶ θω-
 ραξὶ μάχεσθαι.
 Οἱ τῶνδε δ' αὖ παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπερωμένοι.
 Σὺν τῷ δειπνεῖν ἀπῆλθεν.
 Ἐγὼ δὲ συνειμι μὲν θεοῖς, συνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς.
 Καὶ σχεδὸν τι οἶμαι ἐμε πλείω χρήματα εἰργασθαι ἢ ἄλλους συν-
 δυο ὥσπερ βούλει τῶν σοφιστῶν.

III. Præpositions Governing the ACCUSATIVE.

Εἰς.

Ἀποστάς εἰς Μουσούς.
 Καὶ εὐθέως εἰς αὐτὰς ἐμπέταται ὁ βγ.

Καὶ διέστησε εἰς μέρη πολλὰ.

Ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποκλέψῃ καὶ θῇ πρὸς τοὺς λόγους
οὐς ἀκούει.

Εἰς ἅπαντα τὸν λαὸν χρόνον.

Ἔδοκε γὰρ εἰς τὴν ἐπιουσαν ἦν ἤξειν βασιλεῖα.

Εἰς τὸ μαυθάνειν σωφρονεῖν αὐτοὺς.

Οὐδεις ἐς φίλων αὐτοὺς ἐμέμφετο.

Εἰς γέ μὴν δικαιοσύνην.

Λέγουσι ἵππους μὲν εἰς δεκακισχιλίους ἄγειν.

Ὅποτε εἰς ἓνα πορεύοιτο ἡ ταξίς.

Ἀνὰ.

Καὶ ἐν πιδίῳ καὶ ἀνὰ τὰ ὄρη μάχεσθαι.

Χλωραν δ' ἀνὰ ὕλην.

Ὡς εἶπων ἀνὰ νῆα ἔβην.

Τὰ φρονέων ἀνὰ θυμὸν.

Καὶ ἀπὸ ἴθην ὕψος ἀείρας, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην.

Ἀπὸ δὲ φλέγα πάσαν ἔπερσε, ἥ τε ἀνὰ ῥῶτα θύουσα διαμπαρεῖς αὐ-
χέν' ἰκάνει.

Βῆ δ' ἰμὲν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλονὸν ἐγχειάων.

Τούτους δ' ἔφασαν εἰπεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη.

Ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσι ἀνὰ πάσαν ἡμέραν σωφρονεῖς δια-
γοντας.

Ἔβη δὲ ταῦτα ἐγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἐπαιήσαντο ἐξ λόχους ἀνὰ
ἑκατὸν ἄνδρας.

IV. Præpositions Governing the GENITIVE and ACCUSATIVE.

Διὰ.

1. GENITIVE. Εἰ μὲν οὖν αἱ αἰ. δὲ. διὰ τοῦ κεντροῦ εἴα.
Καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ δωρεᾶτος.

H

IX. OF PRÆPOSITIONS.

I. Præpositions Governing the GENITIVE.

Ἀντί.

Ἐκτωρ δ' ἀντὶ Διαντος εἰσατο κυδαλιμῶα.
 Αἰρετωτέρων εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου.
 Τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων.
 Ἀντὶ νῦ πολλῶν λαῶν ἐστὶ ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κηρὶ φιλήσῃ.
 Βασίλευσιν ἀντ' ἐκείνου.
 Ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σου τοῦδ' ἐκφέρεις ;
 Χαρὶς γὰρ ἀντὶ χαρίτος ἔλθετω.

Τῶν ἰκείνων τὰ ἡμετέρα ἀντιτιθείς.
 Οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀντέχειν, ἀλλ' ἀνεχάζοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντιθεὸν Σαρπηθῶνα διῶ ἵπταροι ἐξεφέρων πολέμῳα.

Ἀπὸ.

Ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνεστησαν.
 Ἀρχοντας ἀπὸ Κυκλάδων καθιστάσθαι.
 Τόσον ἐνερθ' Αἰθέρι, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης.
 Εὐθέρῃ ἀπὸ ἵππου.
 Ἀπὸ τῆς ναυμαχίας μεχρὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ μαχίας.
 Ἀπὸ σημείου ἱὸς ἐπιστρέφειν τὰς ναῦς.
 Ἡ ἀμφοτέρους ἀποπειμίζομαι τοῦ συμποσίου.
 Ἦδε ἀπέφησε μὲν.
 Ἐδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνωσμένοι τοῦ μαχίσθαι.

Ἐκ.

Ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἀγε δυοκαίδεκα νηας.

Μελισσαῶν πετρῆς ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νεὸν ἐρχομένων.

Ἐτοίμη ἦδη ἡ στρατία οὔσα ἐκ τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἡπείρου.

Ἀλλ' οὐν ταυτ' ἐστὶν ἵκιν' ἐξ ὧν ἀνδρας μαρτυρομαχους ἡ μὴ παιδευσὶς ἐβρεψεν.

Καὶ γὰρ ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστί.

Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετετέμπετο Λατυναγῆς τὴν ἑαυτοῦ θυγάτερα.

Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στρατευμα.

Λθὼν ἐξ ὧν τὰ ἀγάλματα ποιοῦσι.

Ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς.

Εἰ ἀναγκάζονται ἐκγέσθαι τοῦ ζῆν.

Ἡ οὐκ ἴσμεν ὡς οἱ μὲν Ἡράκλους, οἱ δὲ Ἀχαιμένους ἐγγονοί ;

Πρὸ.

Κατέπλευσαν ἐς Ἑλεον πρῶτον, τὴν πρὸ Μιλήτου νησον.

Τὸν Βρασιδαν—δημοσίαν ἔβαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορας οὔσης.

Ἐξάγων αἰεὶ πρὸ τῶν τειχισμάτων τοὺς Σαρακουσίους.

Πλὴν πολὺ τις σκοτος, ὡς εἴπικε, ἐστὶ παρ' ὑμῶν πρὸ τῆς ἀληθείας.

Ἐπει δὲ παντας παρήλασε, στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης.

Δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτο εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις.

Ταῦτα προῦκαλόμεν ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς.

Πρὸ πολλῶν ἂν χρημάτων τιμησαίμην.

Τότε δὲ ἀξιόουσα προσεσθάναι τῶν ἀλλῶν.

Ἄ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἡμὲ προύλαβε καὶ κατέσχε Φίλιππος, εἰάσω.

II. Præpositions Governing the DATIVE.

Ἐν.

Ἐν γὰρ τῷ Θέῳ τὸ τουτοῦ τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἡμοί.
 Οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐργαζομαι βωτιαγωγῇ καρπὸν ἐδηλήσαντο.
 Ὅσαπέρ ἐστι ἐν ἀνθρώποις σοφία.
 Αποστελοῦντες ὅπλιτας ἐν τῇ Σικελίᾳ.
 Κίϛ' ἐν μίῳ, καὶ παρῆμιν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
 Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.
 Ἐν πεντε ἡμέραις ἐκοιμήσατε αὐτοὺς.

Σύν.

Καὶ κερδος γε σὺν μόχθῳ βράχχει.
 Ἐμοὶ μελήσει σὺν ταῖς θείαις.
 Κατέλιπε τοῦτο μόνον αὐτοῖς τὸ σὺν μαχαίρᾳ καὶ γυῖῳ καὶ θω-
 ραξὶ μάχεσθαι.
 Οἱ τῶνδε δ' αὖ παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπερωμένοι.
 Σὺν τῷ δειπνεῖν ἀπέηλθεν.
 Ἐγὼ δὲ συνειμι μὲν θεοῖς, συνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς.
 Καὶ σχεδὸν τι ὅμαι ἡμὲ πλείω χρήματα εἰργασθαι ἢ ἄλλους συν-
 δυο ὠστίναις βούλει τῶν σοφιστῶν.

III. Præpositions Governing the ACCUSATIVE.

Εἰς.

Ἀποστάς εἰς Μουσούς.
 Καὶ εὐθεὶα εἰς αὐτὰς ἐμπύπτωκε ἡ βχ.

Καὶ διέσθησε εἰς μέρη πολλὰ.

Ὅταν τε εἰς τὰ πρᾶγματα ἀποβλέψῃ καὶ θῇαν πρὸς τοὺς λόγους
οὓς ἀκούω.

Εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον,

Ἔδοκε γὰρ εἰς τὴν ἐπιουσαν ἔω ἥξειν βασιλεῖα.

Εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτούς.

Οὐδεὶς ἐς φίλων αὐτοὺς ἐμέμμετο.

Εἰς γὰρ μὴν δικαιοσύνην.

Λέγουσι ἱπποὺς μὲν εἰς δεκαμυριάδας ἄγειν.

Ὅποτε εἰς ἕνα πορεύοιτο ἡ ταξίς.

Ἀνὰ.

Καὶ ἐν πιδίῳ καὶ ἀνὰ τὰ ὄρη μάχεσθαι.

Χλωραν δ' ἀνὰ ὕλην.

Ὡς εἰπων ἀνὰ νῆα ἔβην.

Τὰ φρονέων ἀνὰ θυμὸν.

Καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς ἀέρας, θῆκεν ἀνὰ μυρίην.

Ἀπὸ δε φράσσα πάσαν ἔκερσε, ἦτε ἀνὰ ὥστα θείουσα διαμπερές αὐ-
χέν' ἰκάνει.

Βῆ δ' ἵμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλονὸν ἐγχειάων.

Τούτους δ' ἔρασαν οἰκέτ' ἀνὰ τὰ ὄρη.

Ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὁρῶσι ἀνὰ πάσαν ἡμέραν σωφρονῶς δια-
γοντας.

Ἐπεὶ δε ταῦτα ἐγνώσαν οἱ στρατηγοὶ ἐπαύσαντο ἐξ λόχους ἀνὰ
ἑκατὸν ἄνδρας.

IV. Præpositions Governing the GENITIVE and ACCUSATIVE.

Διὰ.

1. GENITIVE. Εἰ μὲν οὖν αἱ αἰ. δὲ. διὰ τοῦ κεντροῦ εἰσ.

Καὶ τινερώσκει διὰ τοῦ δωρεᾶκος.

H

Ἐπορεύσαντο διὰ τῆς Ἀρμενίας.

Κατ' ἑνὸς ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μῆλων.

Οὕτω μὲν δὴ οἱ γραιτεροὶ διὰ πάντων τῶν καλῶν ἑλληυθότες καθίστανται.

Ὅστις οὖν ἄρχεται ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν, καὶ δι' αὐτάς μὴ δύναται πραττεῖν τὰ βέλτιστα.

Σκοπεῖ διὰ νυκτός καὶ ἡμέρας.

Σωκράτης δὲ διὰ παντός τοῦ βίου.

2. ACCUSAT. Οὐκ οὐκ εὐδαίμονες δι' ἀγαθῶν κτησιν;

Ἐγὼ γε τοὶ διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον δούλος γεγενήμαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἰσῶς.

Μηπως διὰ νυκτῶν—Ἀχαιοὶ φεύγειν ὀρμησώμεναι.

Διὰ τὸ μὴ εἶδεναι.

Προλαβὼν τὴν Θρακίαν διὰ τοὺτους.

Κατὰ.

1. GENIT. Ἄς οὕτω κατὰ τῆς πάτριδος τηροῦσι οἱ χρεστοί.

Εὐθύς κατορύσσει με κατὰ τῆς γῆς κατὰ.

Κατὰ τὴν κρημνὸν οἱ πολλοὶ ῥιπτόντες ἑαυτοὺς.

Ἦτι κατ' αἰγίλιπος πατρὸς ὀνομαζέμενος χρεὶν ἰδὼν.

Κατὰ δὲ ὀφθαλμῶν κέχνηται ἄχλυσ.

Καὶ κατὰ παντός τοῦ χρόνου σκέψασθε.

2. ACCUSAT. Διώκει λαοφρονὲς κατὰ ὁδόν.

Τὸ ὕδωρ κατὰ τὰς τάφρους ἐχώρει.

Κόψι γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιάν.

Τίς δ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται ὁδός, νύκτα δὲ ἐρφαίνῃ;

Αὕτη δὲ κατὰ αὐτὴν ἀσθενὴς καὶ πολλὰν κακὴν μέσση.

Κακὴν δὲ γὰρ κατὰ τοὺς θανάτους τὴν καὶ τὰ ἔλλα.

Ἀλλὰ νῦν ἂ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος Ἀρτίμις ἱεμένα—δέσειν.
Ἀσπληνον κατὰ νυκτα πεπλάνημαι.

Μετά.

1. GENIT. Μετὰ πολλων τε καὶ ἀγαθῶν ζυμμαχῶν ἔμελλον κινδυνεύειν.

Μετά πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμενως ἐδόθη τῇ πόλει.

Οὐ μετὰ λήθης ἀτίμω κινεῖται.

Καὶ ἐν οὐ πῶλλῳ χρόνῳ κατεσθαινεῖ ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βήχως ἰσχυροῦ.

Οἶδε μετὰ δούλου καὶ τεχνῆς περιγενομένοι τῶν ἰχθύων.

2. DATIVE. Μετὰ πρῶτοις πολεῖται.

Ἰδαίαις γυναῖξι, παρθέναις τ' ἀποδλεπτος μετὰ.

Οὐτ' ἐγὼ πυμάτων ἔδομαι μετὰ οἷς ἑταροῖσι.

Ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν.

3. ACCUSAT. Μετὰ τὴν Σικελικὴν συμφορὰν.

Ὅν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σὲ.

Πόλιν τὴν πλουσιωτάτην ἐν τῇ Ἀσίᾳ μετὰ Βαβυλωνία.

Τῷ κε Ποσειδῶνι γε, καὶ εἰ μαλαί βούλεται ἄλλη

Διψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὺν καὶ ἑμὸν κῆρ.

Ῥίμψα ἰ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νοῦν ἱστων.

Ἰπῆρ.

1. GENIT. Ἰψὺν ὑπὲρ γαίης.

Ὁ ἥλιος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν στεγῶν σπορευομένος.

Τὸν ἐκ βάλε κεφάλην ὑπὲρ οὐρατος.

Καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἔνθαδε ἀναλοῦν καὶ μὴ ὑπὲρ ἀνδρῶν φυγαδῶν τῶνδε.

Αλλ' ὡς τάχιστα ἔλθω ὑπὲρ μου μακάρι.
 Δίδομαι ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνασι σὺν τε τοκήσιν.
 Ὅσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κατεψεύσατο μου.

2. ACCUSAT. Καὶ φιλοπονωσὶς ὑπὲρ δυναμιν.
 Ἄλλο τῶς ὑπὲρ τὰ στρατευσιμα ἔτη γέγονε.
 Μὴ καὶ ὑπὲρ μοιραν δόμον αἰδὸς εἰσαφίκοιο.

Πρότερον μὲν γὰρ τοῦ τῶν ἄλλων ἀρχεῖν ἠγωνίζεσθαι καὶ δε ὑπὲρ
 τοῦ μὴ ποιεῖν αὐτοὶ τὸ προσταττομένον.

V. Præpositions Governing the GENITIVE, DATIVE and ACCUSATIVE.

Ἀμφι.

1. GENIT. Ἀμφι πολλοὺς οἰκίους.
 Πυθισθαὶ διομένος τὰ τ' ἀμφι αὐτῷ τὰ τ' ἀμφ' Ὀρίσσει.
 Ἀμφι ἀστέρων γραφῇ.
2. DATIVE. Τραύσαν ἀμφι κρατὶ σφί.
 Πανθα δ' ἀμφι κοίμῃ δῆσαι τὸν Αἶδα νόσμον.
 Ταιῆδ' ἀμφι γυναικὶ πολλῶν χρόνον ἄλγεια πασχαί.
 - - - - -
3. ACCUSAT. Ἐνθα δὲ παλαιότεροι θάσσουσι, σιμὸν ἀμφι Παιρή-
 νης ὕδαρ.
 Ἦν δὲ οὗτε ἐτελεύτα ἀμφι τὰ πιντήκοντα ἔτη.
 Δίγεις σὺ, ἔρη ὁ Κυρὸς, πιζον δὲ σχεδὸν ἀμφι ταῦς ἡμέραις.
 Ἀμφι δ' εἰον φίλον υἱὸν ἐχέυατο πῆχες λεύκω.
 Ὡς δ' ἐτ' ἐν οὐρανῷ ἀστρα φαεινὴν ἀμφι σιλητην
 Φαεινὴν ἀριστερίαν.
 - - - - -

Περὶ.

1. GENIT. Περὶ πατρὶδος ἔσται ὁ ἄγων.
 Εἰς οἶωνος ἀρίστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 Οὐκ οὖν ταῦτα ποιήματα ἴσθι περὶ διαφορᾶς δακαίων τε καὶ ἀδίκων;
 Περὶ τε γραμμάτων δυνάμειος καὶ συλλαβῶν καὶ ἁρμονίων καὶ ἑυθμῶν.
 Τῷ δὲ μῆτις περὶ νῆος ἔχον πόνον.
2. DATIVE. Περὶ σωματι χρεσίων ἐπ' αὐτῶν ἡφαιστοπόων κεκοιμήμενος.
 Δεισαντὶς περὶ ταῖς καῦσαι.
 Ταῦτ' ἀγχιμαχα ἐπ' αὐτῶν καλουμένα, θάρσκα τε περὶ τοῦ στήθους.
3. ACCUSAT. Τῆς προσθεῖς ἔσται περὶ ἐμῆ ἀρετῆς.
 Περιέσθης μὲν πᾶν τὸ σφάττειμα περὶ τὴν πόλιν.
 Δηρηται δὲ αὐτὴ ἡ ἀγορά, ἢ περὶ τὰ ἀρχαία εἰς τετταρα μέρη.
 Περὶ δειλὴν ἤδη ὁψιαν.
 Ἀφικνοῦνται—περὶ μέσας νυκτας.
 Ναῦς τε καταδυσαντὶς περὶ ἐξδομηκοντα ἔστησαν τροπαίον.

Ἐπ'.

1. GENIT. Καὶ ἀληφθὼς τυχὼν σημειῶν ἐπὶ τῆς ΑΓ τὸ Δ.
 Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πολέμων τε μαχῶν τε
 Ἰφὺ ἐπ' ἀπρωταῆς κορυφῆς Σάμου ὑλησεσσης.
 Μὴδ' ἐφ' ὑμῶν αὐτοὶ οἶοι τε ἦτε συνεῖλαι.
 Ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ παλαι γέγονε ταῦτα.
 Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἀρματός καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο.
 Ταξικάρχον ἄγοντα τὴν ταξιν ἐφ' ἑως.
2. DATIVE. Ἐπὶ τοῦ πηγῶν τοῦ ποταμοῦ.
 Τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρῶτῳ;

Βουλεύεται ὅπως μηποτε ἐτι ἴσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ.

Ἐπὶ φόνῳ πρᾶσσις φόνον.

Οὐδ' ἐπ' ὀνειδισιν οὐδ' ἐπὶ χάσμασιν, ἀλλ' ὀδυνάσει λέγω.

Ταυταὺς μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρείχεν ἐπὶ τῷ δαίτην.

Εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τι λέγουσιν.

Ἐπὶ μὲν τοῖσιν ἔπων ποιήσῃ Ὀμηρον ἐγώ γε μάλιστα τεθαύμαξα.

3. ACCUSAT. Ὅταν δὲ εὐθεία ἐπ' εὐθείαν σταθῇσα.

Ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητροπολιν ἐφ' ἡμᾶς μετὰ τοῦ Μηδου.

Ἐπώπτευσον γὰρ ἡδὴ ἐπὶ βασιλεῖα ἵνα.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ αὐτῶν πολλοὶ ἐνιτρούσκοντο, μάλα πιεζόμενοι, ἀνεχώρησαν ἐπὶ ποδάς.

Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἦσαν ἐπὶ τὴν διαιρέσιν, μάλα ἐπὶ τῷ ἰσχύειν γελῶντες.

Ἐδρουν τὴν γῆν ἐπὶ δυο ἡμέρας.

Τλῆτε, φίλοι, καὶ μαιναντῶν ἐπὶ χρόνον.

Πρὸς.

1. GENIT. Πρὸς βορέει τι ἀπμῶν τῶν Ἀγλατανῶν, καὶ πρὸς τοῦ ποντοῦ τοῦ Εὐξείνου.

Ἔστι πρὸς ἄνδρος ἥσθητ' ἡδίκημένη.

Οὗτι πρὸς ἡμῶν γε ὤλετο.

Ἐγὼ μὲν γὰρ—ἔχων μὲν ἔπαινον πολὺν πρὸς ὑμῶν ἀπεπαρευμένη, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὐκλείαν.

Ἰκετεύω, ἀντιβαλὼν, πρὸς παῖδας, πρὸς γυναῖκας, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῶν ἀγαθῶν.

Εἴπε μοι, πρὸς τῶν θεῶν, τι μοι ὀργίζεις;

2. DATIVE. Αἱ πρὸς τῇ βασι γυνῖαι.

Πρὸς τῇ γῇ ναυμαχοῦντες.

Λαμαχος δὲ ἀντίκρυς ἐφ' ἑλῆναι πλεῖν ἐπὶ Συρακουσας, καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς ταχιστα τὴν μάχην ποιῆσαι.

Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σου Τροίης ἰδοῦλες παρ' Ἑλπίᾳ, τῷ πρὸς τῷ Θεσίῳ διδασκοντι γραμματά;

Πρὸς δὲ τοῖς μανθανοῦσι τοξέειν καὶ ἀκοντίζειν.

Νεὸς ἐστὶ πρὸς δὲ τῷ νῆϊ, ἀπαλός.

3. ACCUSAT. Τὸ πρὸς Δίῳ μέρος τετραμμενον νομομενοι.

Αἰγυίαν, τὴν πρὸς τὸ βασιλείαν φερουσαν.

Ἡ μὲν γὰρ ἵπποι προστιθεὶ πρὸς τοῖνομα, Ξανόπποι.

Σκοπεῖτε τὰ ὑμετέρα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Εἶναι τῶν ἀρχαίων τοὺς περὶ τὴν σοφίαν φανλους πρὸς ὑμᾶς.

Πρὸς ἡμᾶς ἐστίν.

Παρά.

1. GENIT. Φασγανὸν ἱρυσάμενος παρὰ μηροῦ.

Οἱ αὐτομολήσαντες παρὰ βασιλείῳ.

Καὶ νομισαντες παρὰ τοῦ σαφιστάτα εἰδοτος ἀκηκόεμαι.

Οὐδεις γὰρ ἐστὶν οὕτως ῥαθυμός, ὅστις ἂν δεῖξαιτο παρὰ τῶν προγο-
νων τὴν ἀρχὴν ταύτην παραλαβών.

2. DATIVE. Αγορῇ, ἣ παρὰ καῦσι τέτυκτο.

Οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ ταδε γηρύση.

Τοῦ δ' ἔκλυε ποτνια μήτης, ἡμένη ἐν βενθέσιν ἄλδς παρὰ πατρὶ γί-
ρατι.

Οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ.

Ἐφ' ἧς ἔστιν ἵνα παρὰ Τισσαφέρει.

3. ACCUSAT. Βῆ δ' ἄκων παρὰ Θίκα πολυφλοίσκου θαλάσσης.

Ἀχιλεὺς δ' ἔτυψε κατὰ κληῖδα παρ' αὔχεναι.

Ἐς Αἰγυπτον ἀπίνετο παρὰ Ἀμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σαρδὶς παρὰ
Κροῖον.

Παρὰ μῶν τῶν πλεωγῶν τὴν βγ ἦγται ἔξ.

Ἰπὸ.

1. GENIT. Ἰπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Τιμωμενοι χαίρουσι ἀδελφώπων ὑπὸ.

Ἦχι βαθίστον ὑπὸ χθονος ἐστὶ βαρέφρον.

Ἦχι δ' ὑπὸ νερων εἶδε τρηρωνα πελειαν,

Τὴν ε' ὄγε δπεύουσαν ὑπὸ πτερυγος βάλε μέσῃ.

Νῦν δ' ὄχχεται ὡς ἀειρας νεκρον ὑπ' ἐκ Τρωων.

Ἐγὼ δὲ καὺτος, ἡδονης ὑπὸ, στεγας γυκακων ξὺν τεκνους ἀμ' ἐσ-
πόμεν.

2. DATIVE. Πεπτωκῶς δὲ τις ὑπὸ τῷ Κύρου ἔππῃ.

Ἐως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλισππῃ ἐπαυσαν.

Ἀρμασι Ζευξας ὑπὸ.

Νομισαντες ἡκιστ' ἄν ὑπὸ Πελοποννησιων οὕτως εἶναι.

Ἐμας ὑπὸ χερσι δαμασον αὐτὸν, ὦ Ζεῦ.

Ὅσας λαμπέσθην βλοσυραισι ὑπ' ὄφρουσι.

Ἠλδ ὑπὸ νυκτι.

3. ACCUSAT. Πλευραν ὑποτεινομένην ὑπὸ μιαν τῶν ἰσων γασίον.

Ἦπὸ σκότον ἐφεύγομεν.

Οὐκ ἀνεξίκαζε ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπ' αὐτὸν στήσας τὸ στρατευ-
μα.

Παιοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῷ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαῶς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ταχ' ἤμελλε ὑπὸ πόλιν αἰπὺ τε τειχος ἔξισσαι.

XII. OF CONJUNCTIONS.

I. Δν.

Εἰ δ' ἦσαν οἰκοι (Ἀχαιοι) χρηστος ἂν ἐλανθάν' ἄν.

Δῆλον οὖν ὅτι οὐκ ἄν προάλεγεν, εἰ μὴ ἐπίστευσεν ἀληθεύσαι.

Εἰ τις τοὺς κρατουοντας τοῦ πληθους ἐπ' ἀρετην προτρέψιεν, ἀμφο-
τέρους ἂν ὠφελησιεν. ISOGR.

Εἰ μιν γὰρ ὑπο τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ παραχρημα ἀπίθανεν, —δικαιῶς
δ' ἂν ἐτιθήναι.

4. Ἐγὼ κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἶην πανθ' ὅς' ἂν δημοῖ' θεός.
 Ἦδ' ὅτ' ἄρ' φίλος Κἂν νυκτὶ λευσσεῖν, ὅντιν' ἂν παρῆ' χρόνον.
5. Ἄν μεντοὶ πεισθῇ μοι.
 (Φυλαττου) ὅπως οὖν μὴ ἀπολῇ μαστιγουμενος, ἐπειδὴ οἶκοι εἴης,
 ἂν, παρὰ τούτου μαθὼν, ἤκης.
 Ἄν' δ' ἔφ' ἂ καὶ πεποιηκα καὶ πεπολιτευμαι βαδίζω.
6. Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς;
 Τί δ' ἦτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειεν σε;
 Πῶς οὖν ἂν τις τὴν τοιαύτην ἀσχύνην ἐκφύγοι;
7. Ἦγεῖτο—τοὺς δὲ ἀγνοοῦντας ἀνδραποδῶδεις ἂν δικαίως κεκλήσθαι.
 Οἰόνται γὰρ τοὺς ἀχαρίστους, καὶ περὶ θεοῦς ἂν μαλιστα ἀμείλως
 ἔχουσιν.
8. Τῶν ἡδεως μεν ἂν ἐλεγχθεντων—ἡδεως δ' ἂν ἐλεγχσαντων.
 (Φυλαττου) μὴ ὡς ἀληθῶς ταῦτα—σκεμματα ἢ τῶν βραδῶς ἀ-
 ποκτινυντων, καὶ ἀναβιωσκομενων γ' ἂν, εἰ οἶοι τ' ἦσαν.

II. Κε.

Πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείβομεν οὓς κεν Λῆχαιοὶ χαλκῷ δηώ-
 σουσιν.

Ὁ δὲ κεν κεχολῶσεται, ὃν κεν ἰκωμαι.

Εἰ δὲ κε νοστήσω καὶ ἐσφόμαι ὀφθαλμοῖσι Πατρίδ' ἔμην.

III. Ἐάν, &c.

Ἐάν τις ἡδίκηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν.

Ἐάν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀποβλέψῃτε, οὐκ ἐξαπα-
 ταθήσεσθε.

Ἐπὴν πολιεθρον ἔλωμεν.

Ἀλφὰ δ' ἐλευσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνοω.

- - - - -

IV. Μη.

Παπταίνει καὶ φροντίζει, μηδ' αὐθαδῖαν Εὐξουλίας ἀμεινον ἡγήσῃ
 πότε.

Ὅν μητ' ὀκνεῖτε, μητ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.

V. Ὅπως μὴ and οὐ μὴ.

μενεῖς ἀσυλός, κοῦ σε μὴ μεθῶ τινι.

ὁπως τοῦτο μὴ γενήσεται παρατηρῶν διετέλουκ.

XIII. APPENDIX.

1. Καλῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν πολιτῶν.
 Ὅς ἤκουεν ἄριστα.
 Κακῶς οἱ φλαυρῶς ἀκούειν.
2. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ.
 Ὅλγου δεῖ.
 Τοσούτου γὰρ δέω λέγειν.
3. Αἰτοῦμαι σε τῶν εἰρημένων ξυγγνωμὸν εἶναι.
 Ἀλλ' συγγνώμην ἔχε ἐμοῦ παρενοήσαντος.
4. Θαυμάσας ἔχω.
 Γημας ἔχεις;
 Οὐ σιωπήσας ἔσει;
5. Ὅλεσθαι δ' ὥφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
 Εἰθ' ὥφελ' Ἀργεὺς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
6. Εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανε ἔχον.
 Εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει.

Καλῶς ἔχειν.
 Κακῶς ἔχειν.
 Τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ ἔχοντων.
 Φρονιμῶς ἔχειν.
 Ἐν ἀπορίῳ εἶχοντο.
 Πρᾶγμα ἔχειν.
 Ἐχειν χάριν τινι.
 Ἦσσαν οὐ ἔλασσον ἔχειν.

7. Οὐχ οἶος τ' εἶμι.
 Φήσι οὐχ οἶος τ' εἶναι.
 Φάμεν οὐχ οἶους τ' εἶναι.
 Εἰθ' ὥφελος οἶος τ' εἶναι.
 Εἰθ' ὥφελον οἶοι τ' εἶναι οἱ πολλοί.
 Εἰθ' ὥφελεν οἶα τ' εἶναι ταῦτ' ἐργάζεσθαι.
8. Τοὺς εὖ πρᾶττοντας τοῖς κακῶς πραττουσιν οὐ τοῦναντιον ἡγεῖ πά-
 ρος πεπονθέναι ;
 Εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῶν.
 Οὐς μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς δρᾶν.
 Βούλει ἡμᾶς εὖ δρᾶν ;
 Ἀλλά τ' εὖ δρᾶν φήσι.
 Οἶσθα ὅτι μὴδέν' εὖ ἐποίησε βρότων.
 Ἡ τυχῇ, καλῶς ποιουσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοῖνα.
 Οἶδε ἡμᾶς κακῶς ἐροῦσι.
 Πολλὴν χάριν ἡμῖν ἔδωκε.
 Οὐχ οἶοι τ' ἤτε χάριν ἀντιδιδонаί.
9. Καὶ δοκῶν καὶ ῥητῶρ ἄριστος εἶναι καὶ ἀνὴρ θαυμαστός.
 Ὅμοσας ἀπάξειν οἶκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει.
 Καὶ αἰεὶ πληγῆσεσθαι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς σαντῶ συνηδεῖς ἀδικού-
 ντι.
10. Λήσομεν ἄδικον ποιούντες.
 Ἄν' ὃ ἀναλωσας τὰ ἀγαθὰ λάθῃ.

Ἐτυχον ἐπιστημονες ὄντες.

Ἴσως γὰρ καὶ τυγχάνει τίς τῶν ἐνδων ὄντων μαθητῆς σου βουλό-
μενος γίνεσθαι.

11. Τέθνεωτ' Ὀρεστην εἶπε.

Ἦσθετο στερούμενος αὐτῶν.

Γινώσκονται αὐτοὶ πασχόντες.

12. Δῆλος ἦν πειρομένος αὐτοὺς εὖ δεῖν οἱ ποιῆν.

Δῆλοι ἦσαν ἀγανακτοῦντες.

Δηλαὶ δ' ἦσαν βουλόμεναι διὰ νῦκτος καταφύγειν.

13. Πρῶτον μὲν ἐπεδείξεν αὐτὸν, ὅτι περὶ πλείστου παύσῃ, εἰ τῇ σπει-
σαιτο.

Μηδεμίαν μῆτε χάριν, μῆτ' ἀνδρα ποιῆσθε περὶ πλείονος, ἢ τὸ
δικαίον καὶ τὸν δεκόν.

Τὴν φιλοσοφίαν εἰαν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ.

Τὸν βίον παρ' οὐδεν ἦγεν.

FINIS.

